ปีที่ 21 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2553

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

วารสาร ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

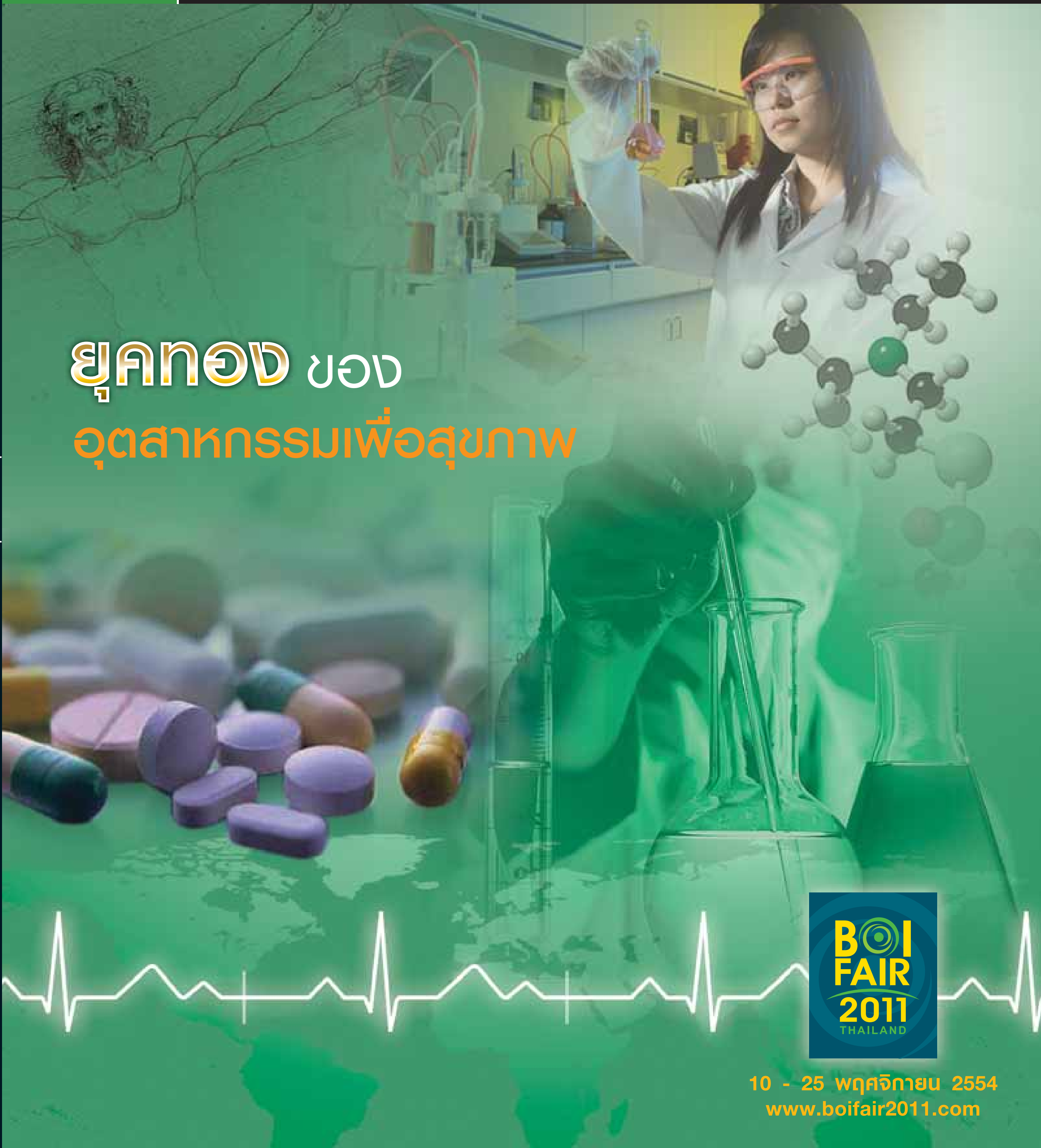

ยุคทอง ของ อุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ

BOI FAIR 2011 THAILAND

10 - 25 พฤศจิกายน 2554

www.boifair2011.com

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2553

www.boi.go.th

หนึ่งพลังการแบ่งปัน... สู่ความสุขนับล้านของสังคม

นางมณฑา ประณุทนรพาล ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
มอบเงินสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิ/สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ ทั่วประเทศ
ในโครงการ "พลังแห่งการแบ่งปัน (Power of Sharing)" เป็นประจำอย่างต่อเนื่องทุกปี

38 Anniversary

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
กองประชาสัมพันธ์ ฝ่ายบริหาร
โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965
investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th
www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

วารสารส่งเสริมการลงทุน
INVESTMENT PROMOTION JOURNAL
ปีที่ 21 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2553

สารบัญ

9

13

29

CONTENTS

ยุคทองของอุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ

อุตสาหกรรมอาหารทางการแพทย์ (Medical Food) 6
อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์ไทยกับโอกาสการขยายตัว 9
ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน ดึงเงินตราเข้าประเทศปีละห้าหมื่นล้านบาท 13
ลองสเตย์ ธุรกิจนำร่องเพื่ออุตสาหกรรมภาคบริการ 16
ไครโอวิวา ธนาคารสเต็มเซลล์ในประเทศไทย 19
การสัมมนาการส่งเสริมการลงทุน ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ 23

บีโอไอแฟร์ 2011

จากบีโอไอแฟร์ '95 ถึงบีโอไอแฟร์ 2011 29

จับกระแสโลก

บีโอไอศึกษาความเป็นเลิศของ OVOP ของญี่ปุ่นต้นฉบับ OTOP ของไทย 35

การลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความคืบหน้านโยบายส่งเสริมสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH) 39

บทความพิเศษ

อีสท์ วอเตอร์ กับนโยบายการบริหารจัดการน้ำ
สำหรับภาคอุตสาหกรรม 44

กฎและระเบียบควรรู้

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ ตอนที่ 1 53
นานาสาระกับบีโอไอ 61

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน 64
โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 67

ความเคลื่อนไหว

แวดวง สกท. 83

ถนนสู่ BUILD

BUILD กับกิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย 84

BOI FAIR 2011

THAILAND

โลกสดใส ไทยยั่งยืน

งานแฟร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

10-25 พฤศจิกายน 2554

อิมแพ็ค เมืองทองธานี

www.boifair2011.com

BOI

E-mail: boifair2011@boi.go.th Tel: 0 2553 8300 Fax: 0 2553 8333

ISC ✓ ถูกต้อง ✓ ทันเวลา Investment Support Center

Let's us be your choice of

Translation Service

บริการแปลเอกสารทุกประเภท ทุกภาษา

- บริการแปลเอกสารทุกประเภท อาทิ เอกสารด้านส่งเสริมการลงทุน สัญญาทางกฎหมายและทางธุรกิจ กฎ ระเบียบบริษัท ใบรับรองบริษัท ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนบริษัท ใบรับรองการทำงาน คู่มือปฏิบัติงาน เอกสารด้านบัญชี หนังสือราชการ รายงานประจำปี ใบรับรองการศึกษา เป็นต้น
- ผู้แปลล้วนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความเชี่ยวชาญงานแปลเฉพาะด้านในแต่ละภาษา
- ผลงานมีคุณภาพ ถูกต้อง แม่นยำและชัดเจนตรงตามเอกสารต้นฉบับ
- บริการตรงต่อเวลาในราคาที่คุณยิ้มได้

สู่ความสำเร็จทางธุรกิจ ด้วยคุณภาพงานแปลเอกสารที่ถูกต้อง ทันเวลา

สมาคมสโมสรนักลงทุน Investor Club Association
1 TP&T Tower, 16 th ,Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd.,Ladyao, Jatujak, Bangkok 10900
Phone: (66) 0 2936 1429 ext. 212-215 **Fax:** (66) 0 2936 1441-2 **E-mail:** isc@ic.or.th **Website:** http://www.ic.or.th

ศูนย์บริการลงทุน

"ความสะดวก
ทางธุรกิจของท่าน
คือ **งานของเรา**"

บริการด้วยใจ

- ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
- บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
- บริการประสานงานหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องแก่นักลงทุน
- บริการข้อมูลผ่าน www.boi.go.th (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ)
- บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
- บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
- อำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุนและผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถ.วิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 0 2553 8216 โทรสาร 0 2553 8316
อีเมล: head@boi.go.th เว็บไซต์: www.boi.go.th

Everythings you can find.

555 Vibhavadi-Rangsit Rd., Chatuchak, Bangkok 10900, Thailand
Tel. +66 (0) 2553 8111 Fax +66 (0) 2553 8222
Website : www.boi.go.th
E-mail : head@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2553

เวลาได้ผ่านมาถึงสิ้นปีแล้ว ในรอบปีนี้เศรษฐกิจของไทย ได้ปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น และอีกไม่นานคงได้รับทราบบทสรุปทางเศรษฐกิจจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งของไทย และมหภาคที่เป็นภาพรวมจากเศรษฐกิจทั่วโลก

โดยไทยนับว่าเป็นความโชคดีที่ได้รับอานิสงส์ จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องของจีน และการปรับตัวของราคาสินค้าเกษตร เช่น ยางพารา จึงทำให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างเป็นกอบเป็นกำ

แต่สิ่งที่ควรพิจารณาด้วยความระมัดระวังจากนี้ไปคือ ผลกระทบจากค่าเงินบาท อัตราเงินเฟ้อ และอื่นๆ ซึ่งการเกิดผลได้ผลเสียเหล่านี้ เป็นเรื่องที่ทุกคนต้องปรับตัว และยอมรับกับความเปลี่ยนแปลงให้ได้ ไม่ว่าจะต้องการหรือไม่ก็ตาม

ข่าวที่สำคัญของบีโอไอในปีหน้า คงเป็นข่าวที่ทุกท่านทราบกันมาบ้างแล้ว คือ การจัดงานบีโอไอแฟร์ 2011 ที่มีกำหนดจัดงานในวันที่ 10 - 25 พฤศจิกายน 2554 ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี ซึ่งแน่นอนว่าจะเป็นงานที่แสดงนวัตกรรม และการเปิดตัวที่รวบรวมความยิ่งใหญ่ ของการพัฒนาอุตสาหกรรมต่างๆ หากผู้ประกอบการท่านใดสนใจเข้าร่วมงาน สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0 2553 8300 หรือเว็บไซต์ www.boifair2011.com

และในเดือนหน้านี้ ทางทีมงานวารสารฯ ต้องขอความร่วมมือ มายังท่านผู้อ่านได้โปรดกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจวารสารฯ ทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับปรุงที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านมากขึ้น และขอให้แจ้งความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมมาด้วยนะคะ เพื่อทีมงานฯ จะได้นำมาเป็นข้อมูลเพื่อการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นต่อไปค่ะ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรชกา สีบุญเรือง — เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา สุจินัย — ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย — ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายส่งศักดิ์ ลิ้มบานเย็น — รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์ — รองเลขาธิการฯ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เฉยสอาด — บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วีริยะศิริ — หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนุชนารถ วงษ์เกษม
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์
ดร.บงกช อนุโรจน์
นางสาวพรรณี เข็งสุทธา
นายสุทธิเกตติ์ ทัดพิทักษ์กุล
นางสาวรัตนวิมล นารี ศุกรีเขตร
นางสาววันเพ็ญ หรูจิตตวิวัฒน์
นางสาวทรงสิรินุช ตันติเวสส
นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก
นายอิสระ อมรกิจบำรุง
นางสาวจุนิตา ศิริทรัพย์
นางสาวศัลยา อักษรมัต
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวณภัทร ทัพพันธุ์
นางสาววรรณนิภา พิภพไชยาสิทธิ์
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ เดชณรงค์
นางสาววิรสรา พึ่งทองหล่อ
นางสาวธนาวดี คูวสานนท์
นางสาวยอดกมล สุธีรพจน์
นายธีระพงษ์ อดิชาตนานนท์
นางสาวสุวิดา ธัญวงษ์
นายสถาปนา พรหมบุญ
นางสาววันทนา ทาตาล
นายรุ่งฤทธิ์ มณีไทย
นายวุฒิชัย ภิสัชเพ็ญ
นางสาวรัชนีกร ไพยชำนาญ

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

อุตสาหกรรม อาหารทางการแพทย์ (Medical Food)

อาหารทางการแพทย์ (Medical Food) เป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ใช่ยาหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ใช้เป็นโภชนบำบัดสำหรับผู้ป่วยเฉพาะโรค ผู้ที่ไม่สามารถกินอาหารปกติได้อย่างเพียงพอ หรือร่างกายอยู่ในภาวะที่ต้องการสารอาหารบางอย่างมากหรือน้อยเป็นพิเศษ โดยที่ไม่สามารถบริโภคจากอาหารทั่วไป

ปัจจุบันอาหารทางการแพทย์มีหลากหลายชนิด ทั้งสำหรับผู้ใหญ่และทารก ซึ่งแต่ละชนิดก็มุ่งเน้นให้ตรงกับความต้องการของร่างกายอย่างจำเพาะเจาะจง อาจอยู่ในรูปแบบที่ใช้รับประทานแทนอาหารหลัก หรือเพื่อเสริมอาหารบางมื้อ หรือใช้เป็นอาหารทางสายยาง (Tube Feeding)

ตามประกาศเรื่องอาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษ ของกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 238 (พ.ศ. 2544) ระบุรวมอาหารที่ใช้สำหรับผู้ป่วยเฉพาะโรค หรือผู้ที่มีสภาพผิดปกติทางร่างกายไว้

ปัจจุบันอาหารทางการแพทย์มีทั้งสำหรับผู้ใหญ่และทารก ซึ่งแต่ละชนิดก็มุ่งเน้นให้ตรงกับความต้องการของร่างกายอย่างจำเพาะเจาะจง

คณะกรรมการอาหารและยาแห่งสหรัฐอเมริกา หรือ FDA ได้สรุปคำจำกัดความของอาหารทางการแพทย์ว่า อาหารทางการแพทย์แตกต่างจากอาหารทั่วไปและอาหารเสริมสุขภาพ โดยที่การใช้ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยบุคลากรทางการแพทย์โดยอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- เป็นอาหารรับประทานทางปากหรือให้ผ่านทางเดินอาหาร
- มีฉลากกำกับว่าใช้เพื่อเป็นโภชนบำบัดสำหรับโรคหรือภาวะบางอย่าง
- มีฉลากกำกับว่าต้องใช้ภายใต้คำแนะนำ/กำกับดูแลจากบุคลากรทางการแพทย์

นอกจากนี้ได้มีการเสนอแนะลักษณะของอาหารทางการแพทย์โดย FASEB Consultants ว่า อาหารทางการแพทย์ได้แก่ อาหารที่มีลักษณะ ดังนี้

- มีความเหมาะสมและปลอดภัยในการใช้ตามวัตถุประสงค์
- ใช้เพื่อเสริมหรือทดแทนอาหารสำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถ หรือมีข้อจำกัดในการรับประทานอาหาร ย่อย หรือดูดซึม หรือใช้ Metabolize สารอาหารทั่วไป หรือสารอาหารเฉพาะอย่าง หรือมีความต้องการสารอาหารเปลี่ยนไป เนื่องจากโรคหรือภาวะที่เป็นอยู่
- อยู่ในสภาพที่เหมาะสมสำหรับใช้รับประทาน หรือให้ผ่านทางสายยาง เพื่อให้เข้าสู่ระบบทางเดินอาหาร
- มีฉลากกำกับว่าใช้สำหรับผู้ป่วย

อาหารทางการแพทย์จะถูกดัดแปลงดูดซึมง่ายขึ้น บางชนิดมีการเพิ่มหรือลดสารอาหาร ให้สอดคล้องกับความต้องการของร่างกายในการนำไปใช้

- มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ว่ามีประโยชน์สำหรับผู้ป่วยหรือผู้มีปัญหาทางโภชนาการว่าสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้มากกว่าการรับประทานอาหารตามปกติ

อาหารทางการแพทย์ ตามเกณฑ์ของ FDA จะแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ได้แก่

1. อาหารครบถ้วน (Nutritionally Complete Formulas) อาจเป็น Polymeric Diet หรือ Defined Formula Diet ก็ได้ แต่ต้องมีส่วนประกอบของสารอาหารครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย โดยผู้ป่วยที่ได้รับสารอาหารประเภทนี้เพียงอย่างเดียว สามารถมีภาวะโภชนาการปกติได้

2. อาหารชนิดไม่ครบถ้วน (Nutritionally Incomplete Formulas) ประกอบด้วยสารอาหารเพียงชนิดเดียว (Modular Ingredient) ซึ่งต้องผสมกับสารอาหารอื่นๆ ก่อนใช้

3. อาหารเฉพาะโรค (Formulas for Metabolic/Genetic Disorders) ได้แก่ อาหารสำหรับผู้ที่มีความผิดปกติทางพันธุกรรม เช่น Phenylketonuria, Homocystinurea และ Carnitine Deficiency Syndrome

4. น้ำเกลือแร่ (Oral Dehydrations)

ตัวช่วยในภาวะโภชนาการขาดหรือโภชนาการเกิน

สารอาหารส่วนใหญ่ที่มีในอาหารทางการแพทย์ คือ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน และไขมัน ซึ่งจะถูกดัดแปลงให้ย่อยง่ายหรือผ่านการย่อยแล้วบางส่วนเพื่อให้ดูดซึมง่ายขึ้น ร่างกายจึงนำไปใช้ได้รวดเร็ว บางชนิดมีการเพิ่มหรือลดสารอาหารให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของร่างกายในการนำไปใช้ แม้อาหารทางการแพทย์จะไม่ใช่ยา ไม่มีคุณสมบัติโดยตรงในการรักษาโรค แต่ก็ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาหรือบรรเทาอาการของโรค ป้องกันภาวะโภชนาการขาดหรือโภชนาการเกินที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการรักษา หรือเนื่องจากการไม่สามารถย่อยและดูดซึมสารอาหารบางชนิด มีอาการสำลักเวลากินอาหาร ไม่สามารถกลืนอาหารเองได้ แพ้อาหารบางอย่าง การปฏิเสธที่จะรับอาหาร หรือการทำงานของร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

อาหารทางการแพทย์...ดี แต่ไม่ได้เหมาะกับทุกคน

แม้อาหารทางการแพทย์จะมีประโยชน์ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าทุกคนควรซื้อหามารับประทาน เพื่อเป็นอาหารสุขภาพขั้นหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมให้สุขภาพของตนแข็งแรงขึ้น

- หากมีสุขภาพแข็งแรงและสามารถกินอาหารได้เอง เคี้ยวกลืนได้ดี ได้รับอาหารหลักครบทั้ง 5 หมู่เป็นประจำ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ อาหารทางการแพทย์ก็ไม่มีความจำเป็น การกินอาหารจากธรรมชาติคุณภาพดีจะช่วยป้องกันและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคได้ และช่วยทำให้ระบบการย่อยอาหารทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

- อาหารทางการแพทย์ส่วนใหญ่มีใยอาหารไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย ซึ่งต้องการมากกว่าวันละ 20 กรัม แต่ก็มีข้อยกเว้นสำหรับผู้ที่มีสุขภาพดีที่บางครั้งต้องเร่งรีบทำงานแข่งกับเวลาทำให้ไม่มีเวลากินอาหาร การดื่มอาหารทางการ

บีโอไอเปิดให้การส่งเสริมกิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ โดยจัดเป็นกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

แพทย์ทดแทนเป็นบางมื้อก็สามารถทำได้ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทำให้ร่างกายได้รับสารอาหารและพลังงานทดแทน แต่ควรเป็นทางเลือกที่สองรองจากอาหารหลัก

นโยบายส่งเสริมการลงทุนสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารทางการแพทย์

บีโอไอให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมอาหารทางการแพทย์ เนื่องจากกิจการผลิตอาหารทางการแพทย์เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ และเทคโนโลยีขั้นสูง

บีโอไอ จึงได้เปิดให้การส่งเสริมฯ กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ ภายใต้ประเภท 1.11.10 กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ (Medical Food) โดยจัดเป็นกิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ และเพื่อเป็นการยกระดับภาคอุตสาหกรรมไทย ไปสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น ตามประกาศที่ 2/2553 ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 เรื่อง การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดให้พื้นที่ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) เป็นเขตส่งเสริมการลงทุน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 สิ้นสุดลง
- อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า ของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ
- อนุญาตให้หักเงินค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ โดยผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งนี้นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

จากมาตรการการให้การส่งเสริมฯ ตามนโยบายนี้ ทำให้มีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จำนวน 2 ราย ได้แก่ บริษัทไทยโอซูก้า จำกัด และบริษัทโนวิเทด แลบโบลาโทรี จำกัด ซึ่งคาดว่าในอนาคตเมื่อผู้ประกอบการได้เห็นช่องทางในอุตสาหกรรมอาหารทางการแพทย์ ที่ปัจจุบันยังนับเป็นผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างใหม่ จะได้ศึกษาและวิจัยพัฒนาต่อยอด เพื่อมีการผลิตในเชิงการค้าและอุตสาหกรรม ซึ่งจะทำให้ไทยได้เป็นผู้ผลิตสำคัญของอุตสาหกรรมนี้

อุตสาหกรรม เครื่องมือแพทย์ไทย กับโอกาสการขยายตัว

ในปัจจุบัน เครื่องมือแพทย์ที่ใช้กันในโรงพยาบาลได้มีการพัฒนาทั้งรูปแบบและการใช้งานหลากหลายชนิด ทั้งชนิดที่ใช้งานง่ายเป็นที่รู้จักและสามารถหาซื้อได้ตามร้านขายยาทั่วไป ตั้งแต่พลาสเตอร์ปิดแผล ผ้าก๊อซและสำลี ไปจนถึงเครื่องมือแพทย์ซึ่งใช้เทคโนโลยีชั้นสูง ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรทางการแพทย์เป็นผู้ใช้งานหรืออยู่ในความดูแลของแพทย์ เช่น Computer Thermography (CT) และ Magnetic Resonance Imaging (MRI) เป็นต้น

เครื่องมือแพทย์แบ่งเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

- อุปกรณ์ผ่าตัดและอุปกรณ์การแพทย์ เช่น มีดผ่าตัด กรรไกรผ่าตัด เครื่องวัดความดัน ปรอทวัดไข้
- บริภัณฑ์การแพทย์ เช่น เครื่องเอกซเรย์ เครื่องอัลตราซาวด์ เครื่องสลายนิ่ว
- วัสดุการแพทย์และวัสดุฝังในทางศัลยกรรม เช่น ถุงมือยางทางการแพทย์ ผ้าก๊อซ ซิลิโคน
- เครื่องมือแพทย์เฉพาะทาง เช่น ชุดน้ำยาตรวจการติดเชื้อเอชไอวี (HIV) ชุดตรวจน้ำตาลในปัสสาวะ เครื่องมือทันตกรรม

ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 9 ต่อปี โดยเป็นผลมาจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งคาดการณ์ว่าจำนวนประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ของประชากรทั้งประเทศภายในปี 2568 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 33 ของประชากรทั้งประเทศเมื่อถึงปี 2593 รวมทั้งยังมีผู้ป่วยต่างชาติเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทย ตามโรงพยาบาลของภาครัฐและเอกชนเป็นจำนวนปีละกว่า 2 ล้านคน ซึ่งมากกว่าประเทศอื่นๆ ในเอเชีย จึงนับได้ว่าประเทศไทยจะมีศักยภาพเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์แห่งเอเชีย ส่งผลให้มีความต้องการสินค้าและบริการทางการแพทย์มากขึ้นตามไปด้วย

> ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องประมาณร้อยละ 9 ต่อปี

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการผลิตเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่ผลิตเครื่องมือแพทย์พื้นฐานที่ใช้แรงงานในการประกอบผลิตภัณฑ์มาก เช่น ชุดสายถ่ายเลือด ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง เตียงและรถเข็นผู้ป่วย เป็นต้น ในขณะที่เครื่องมือแพทย์ที่มีเทคโนโลยีสูง เช่น เครื่องอัลตราซาวน์ เครื่องเอกซเรย์ เครื่องตรวจวัดคลื่นหัวใจ และเครื่องตรวจ

ในปี 2553 ประเทศไทยมีมูลค่าของตลาดเครื่องมือแพทย์ 795 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยร้อยละ 70 ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

คลื่นไฟฟ้าในสมอง เป็นต้น ยังคงพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก

จากข้อมูลของกรมศุลกากรพบว่า ในปี 2552 ประเทศไทยมีการนำเข้าเครื่องมือแพทย์คิดเป็นมูลค่าสูงถึง 17,898 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 หากเปรียบเทียบกับปี 2551 ที่มีมูลค่าการนำเข้า 16,463 ล้านบาท โดยนำเข้าจากประเทศสหรัฐฯ มากเป็นอันดับ 1 มีมูลค่าสูงถึง 4,467 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่น มีมูลค่านำเข้า 4,449 ล้านบาทและเยอรมนี มีมูลค่านำเข้า 2,139 ล้านบาท ตามลำดับ

แหล่งนำเข้าเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์

ลำดับที่	ประเทศ	มูลค่า : ล้านบาท		
		2550	2551	2552
1.	สหรัฐอเมริกา	4,058	4,238	4,467
2.	ญี่ปุ่น	2,296	2,686	4,449
3.	เยอรมนี	2,145	2,251	2,139
4.	จีน	896	1,592	1,041
5.	เนเธอร์แลนด์	711	731	642
6.	เกาหลีใต้	379	420	504
7.	ไอร์แลนด์	547	563	642
8.	สวิตเซอร์แลนด์	326	402	422
9.	สหราชอาณาจักร	422	441	390
10.	อิตาลี	222	300	287
รวม 10 รายการ		12,001	13,625	14,985
รวมอื่น ๆ		2,893	2,838	2,913
รวมทุกประเทศ		14,895	16,463	17,898

ที่มา : กรมศุลกากร

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีเครื่องมือแพทย์ไทยรายงานว่า ในปี 2553 ประเทศไทยมีมูลค่าของตลาดเครื่องมือแพทย์รวมทั้งสิ้น 795 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยร้อยละ 70 ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ มีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นที่ซื้อภายในประเทศซึ่งเป็นเพียงเครื่องมือแพทย์พื้นฐาน เช่น ถุงมือยางทางการแพทย์และชุดสายถ่ายเลือด เป็นต้น

สำหรับกลุ่มลูกค้าของตลาดเครื่องมือแพทย์ไทย โรงพยาบาลรัฐบาลมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 60 ของมูลค่าตลาดรวม โรงพยาบาลเอกชนมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 40 โดยจากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขรายงานว่าในปี 2552 มีโรงพยาบาลรัฐบาลจำนวนทั้งสิ้น 972 แห่ง มีเตียงผู้ป่วยรวมกัน 104,296 เตียงและโรงพยาบาลเอกชน 328 แห่ง มีเตียงผู้ป่วยรวมกัน 36,120 เตียง

มูลค่าส่วนแบ่งตลาดเครื่องมือแพทย์ไทยในปี 2553 แยกตามประเภท

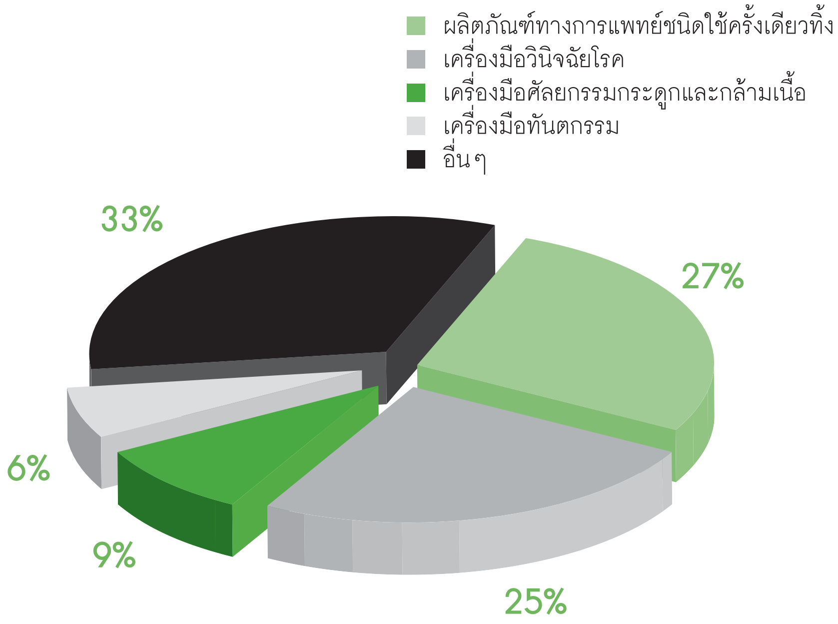

ที่มา : สมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีเครื่องมือแพทย์ไทย

แม้ว่าบริษัทฯ ผลิตเครื่องมือแพทย์เทคโนโลยีสูงรายใหญ่ของโลก โดยเฉพาะจากประเทศสหรัฐฯ ได้มีการตั้งสำนักงานขายขึ้นในประเทศไทยแล้ว เช่น GE Medical System (USA), Baxter (USA), Johnson & Johnson (USA), Medtronic (USA), Abbott Laboratories (USA), 3M Health care (USA), Safeskin (USA), Boston Scientific (USA), Becton Dickinson (USA), Stryker Corp (USA), Mölnlycke Health care (SWEDEN), Kawasumi Laboratories (JAPAN), Hoya (JAPAN) และ Nipro (JAPAN) เป็นต้น

แต่มีเพียงไม่กี่รายเท่านั้นที่ตั้งโรงงานผลิตเครื่องมือแพทย์ในประเทศไทยแล้ว ดังนั้น รัฐบาลต้องเร่งส่งเสริมให้บริษัทข้ามชาติรายใหญ่เข้ามาลงทุนให้มากขึ้น เพื่อใช้เป็นฐานในการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดภูมิภาคเอเชีย อันจะก่อให้เกิดการจ้างงาน ช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชากรให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่ใช้เทคโนโลยีสูงในราคาที่ไม่แพงจนเกินไปนักและส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตได้อย่างมหาศาล

ในขณะเดียวกัน ต้องพัฒนาผู้ประกอบ-การไทยให้มีศักยภาพสามารถผลิตเครื่องมือเทคโนโลยีสูง ที่มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ แทนการผลิตเครื่องมือแพทย์พื้นฐานทั่วไป ซึ่งหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้ประกอบการไทย ได้แก่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ซึ่งกำกับดูแลศูนย์เฉพาะทางทั้ง 5 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (BIOTEC) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (MTEC) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC) ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ (NANOTEC) และศูนย์บริหารจัดการเทคโนโลยี (TMC) โดยศูนย์ต่างๆ เหล่านี้จะร่วมกับผู้ประกอบการและสถาบันการศึกษาในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีประสิทธิภาพในราคาที่เหมาะสม เพื่อลดการนำเข้าเครื่องมือแพทย์จากต่างประเทศ

นอกจากนี้ ต้องสนับสนุนสถาบันการศึกษาให้ผลิตบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น วิศวกรทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคการแพทย์และนักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นต้น ให้เพียงพอกับความต้องการของตลาดเครื่องมือแพทย์ที่เติบโตอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

การส่งเสริมการผลิตเครื่องมือแพทย์

ปัจจุบัน บีโอไอให้การส่งเสริมกิจการผลิตเครื่องมือแพทย์ โดยจัดอยู่ในประเภท 3.9 กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์ จัดเป็นกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ

เป็นพิเศษ โดยหากยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 จะได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุด ตามประกาศที่ 2/2553 เรื่อง การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน อาทิ ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น

โดยสามารถตั้งโรงงานได้ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพฯ) ทั้งนี้ มีโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเครื่องมือแพทย์จนถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2553 แล้วรวมทั้งสิ้น 123 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น 21,723 ล้านบาท

สำหรับแนวโน้มอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์และอุปกรณ์เพื่อสุขภาพของไทยยังมีการเติบโตที่ดี เนื่องจากการเอาใส่ใจต่อสุขภาพของประชากร ทำให้มีอายุเฉลี่ยสูงขึ้น ความต้องการบริการทางการแพทย์จึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีเครื่องมือแพทย์ไทยที่รายงานว่า มูลค่าของตลาดเครื่องมือแพทย์ไทยจะเพิ่มขึ้นจากปี 2553 ที่มีมูลค่ารวม 795 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นเป็น 1,228 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2558 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์จะเข้าถึงกลุ่ม

ผู้บริโภคมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้โดยบุคคล (Personal Use) ซึ่งหมายถึงการออกแบบให้ใช้งานง่าย โดยผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีความชำนาญ เพียงศึกษาจากคู่มือการใช้งานก็สามารถใช้งานได้เอง เช่น เครื่องมือวัดระดับน้ำตาลในเลือด เป็นต้น

ในขณะที่บริษัทฯ ข้ามชาติจะเข้ามาลงทุนในกิจการผลิตเครื่องมือแพทย์มากขึ้น เพื่อใช้เป็นฐานการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งออกไปยังภูมิภาคเอเชีย เนื่องจากปัญหาทางการเมืองภายในประเทศคลี่คลายไปในทิศทางที่ดีและเล็งเห็นการขยายตัวของตลาดเครื่องมือแพทย์ในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะในประเทศไทยที่มีผู้ป่วยจากทั่วโลกเข้ามารับบริการทางการแพทย์เพิ่มขึ้นทุกปี

ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชน ดึงเงินตราเข้าประเทศปีละห้าหมื่นล้านบาท

ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนจัดได้ว่าเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพราะนอกจากกระแสเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแล้ว ยังอาจเกิดจากการที่โรงพยาบาลของรัฐบาลมีไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้นด้วย

ในขณะเดียวกันผู้ใช้บริการบางกลุ่มซึ่งมีทางเลือกและมีกำลังทรัพย์ ต้องการคุณภาพและเวลาในการให้บริการที่ดีเยี่ยมรวดเร็ว จึงเลือกที่จะหันมาใช้บริการกับโรงพยาบาลเอกชนมากขึ้น

นอกจากนี้ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนยังถือเป็นหนึ่งในธุรกิจบริการสุขภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภาคบริการและภาคเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เพราะมีจุดเด่นด้านความเชี่ยวชาญทางการแพทย์และคุณภาพของการบริการในระดับมาตรฐานสากล รวมทั้งได้รับการสนับสนุนที่ดีจากภาครัฐที่ต้องการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์สุขภาพแห่งเอเชีย หรือ Medical Hub of Asia

จึงทำให้กลายเป็นธุรกิจที่เป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศปีละจำนวนมหาศาล และด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ผู้ประกอบการโรงพยาบาลต้องมีการปรับตัว เพื่อรองรับกับการเพิ่มขึ้นของคนไข้จากทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งยังต้องมีการปรับกลยุทธ์ทางด้านการตลาดไปพร้อมๆ กับพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการแข่งขันที่มีเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ภาพรวมของธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนในปัจจุบัน

ที่ผ่านมาโรงพยาบาลเอกชนเป็นหน่วยงานหลักที่มีส่วนในการพัฒนาธุรกิจบริการรักษาพยาบาลภาคเอกชนของประเทศ โดยการสร้างจุดแข็งในด้านการให้บริการและคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากล และมุ่งเน้นการให้บริการเฉพาะทางด้านต่างๆ รวมถึงการเปิดศูนย์สุขภาพและศูนย์สุขภาพทางเลือก เพื่อมุ่งทำการตลาดแบบเจาะลึกถึงกลุ่มลูกค้า

นอกจากนั้น ยังมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกในการเป็นพันธมิตรที่ให้การช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องดังกล่าว ทำให้รายรับจากการให้บริการผู้ป่วยต่างชาติโดยโรงพยาบาลเอกชนของไทย มีมูลค่าสูงถึงประมาณ 46,000 - 52,000 ล้านบาทต่อปี

10 อันดับบริษัทที่ดำเนินธุรกิจ ในสาขาบริการที่เกี่ยวเนื่องกับสุขภาพของไทย

	บริษัท	รายได้ปี 2550 (บาท)
1	บมจ. โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์	8,924,563,728
2	บมจ. กรุงเทพดุสิตเวชการ	6,967,068,409
3	บมจ. สมิติเวช	3,984,358,581
4	บมจ. บางกอก เชน ฮอสปิทอล	2,560,289,051
5	บมจ. โรงพยาบาลธนบุรี	2,452,555,628
6	บมจ. โรงพยาบาลรามคำแหง	2,072,934,571
7	บจ. โรงพยาบาลพญาไท 2	2,052,416,251
8	บจ. โรงพยาบาลกรุงเทพ พัทยา	1,983,877,039
9	บจ. วิชัยยุทธ	1,546,799,061
10	บจ. บีเอ็นเอช แมดิเคิล เซ็นเตอร์	*1,126,500,000

ที่มา: กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
ข้อมูล ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553
หมายเหตุ: * ข้อมูลรายได้ปี 2549

มีชาวต่างชาติได้รับการรักษาพยาบาลในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น จาก 1.1 ล้านคน ในปี 2547 เป็น 1.4 ล้านคน ในปี 2551 โดยญี่ปุ่น สหรัฐฯ และอังกฤษ เข้ารักษาสูงสุดตามลำดับ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศเป้าหมายของชาวต่างชาติในการมารับการรักษาพยาบาล โดยในแต่ละปีมีชาวต่างชาติเข้ารับการรักษาพยาบาลในประเทศไทยมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากประมาณ 1.1 ล้านคน ในปี 2547 เป็นประมาณ 1.4 ล้านคน ในปี 2551 โดยญี่ปุ่น สหรัฐฯ และอังกฤษ เป็นประเทศที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในประเทศไทยสูงสุดตามลำดับ

ทั้งนี้ บริการรักษาพยาบาลที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากชาวต่างชาติ ได้แก่ บริการทันตกรรม การทำศัลยกรรมตกแต่ง บริการตรวจร่างกาย และการรักษาโรคเฉพาะทาง เช่น โรคความดัน โรคหัวใจ โรคทางเดินหายใจ และโรคปอดบวม เป็นต้น

บทบาทของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย

ในการดำเนินการของโรงพยาบาลเอกชนนั้น โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่ได้มีการทำการตลาดประชาสัมพันธ์สำหรับลูกค้าต่างชาติเป็นเวลาเกือบสิบปีมาแล้ว โดยโรงพยาบาลเหล่านั้นได้มีการพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ และเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ เช่น โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ และโรงพยาบาลสมิติเวช

ทั้งนี้ โรงพยาบาลที่ให้ความสำคัญกับลูกค้าชาวต่างชาติในระยะแรกมีเพียงโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์และบริษัทในเครือโรงพยาบาลกรุงเทพ (ประกอบด้วยโรงพยาบาลบีเอ็นเอชฯ โรงพยาบาลสมิติเวช โรงพยาบาลกรุงเทพ และเครือข่ายโรงพยาบาลกรุงเทพในจังหวัดอื่น เช่น โรงพยาบาลกรุงเทพพัทยา โรงพยาบาลกรุงเทพภูเก็ต เป็นต้น) ต่อมาได้มีโรงพยาบาลเอกชนอีกหลายแห่งที่เริ่มให้ความสำคัญกับกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติมากยิ่งขึ้น ได้แก่ โรงพยาบาลปิยะเวท โรงพยาบาลยันฮี และโรงพยาบาลเจ้าพระยา เป็นต้น

กลยุทธ์การแข่งขัน

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา โรงพยาบาลเอกชนขนาดใหญ่พยายามจะสร้างเครือข่ายและขยายสาขาให้กว้างขึ้น โดยพยายามพัฒนาคุณภาพและความพร้อมในการให้บริการมากขึ้น เช่น โรงพยาบาลกรุงเทพ ถือได้ว่าเป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางสำหรับรักษาโรคหัวใจและโรคมะเร็ง และมีการขยายสาขารวม 13 สาขา ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่และแหล่งท่องเที่ยว เช่น โรงพยาบาลกรุงเทพสมุย โรงพยาบาลกรุงเทพระยอง โรงพยาบาลกรุงเทพหาดใหญ่ ฯลฯ และมีโครงการที่จะขยายสาขาไปยัง

ต่างประเทศอีกด้วย เช่น ในประเทศสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปว่า ปัจจุบันโรงพยาบาลที่ต้องการดึงดูดกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติต่างพยายามที่จะสร้างจุดแข็งในด้านการให้บริการและคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นการให้บริการเฉพาะทางด้านต่างๆ มีการเปิดศูนย์สุขภาพและศูนย์สุขภาพทางเลือก เพื่อมุ่งทำการตลาดแบบเจาะลึกถึงกลุ่มลูกค้า รวมถึงความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกในการเป็นพันธมิตรที่ให้การช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีทางการแพทย์ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งสรุปโดยสังเขป คือ

- การตั้งสำนักงานตัวแทนและเปิดเป็นสาขาของโรงพยาบาลในต่างประเทศ เพื่อประสานงานและเปิดให้บริการในด้านต่างๆ
- จัดทำเว็บไซต์ของแต่ละโรงพยาบาลเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาอาหรับ เป็นต้น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้รับบริการ
- มีการประสานงานระหว่างผู้ป่วยและญาติในการให้ข้อมูลที่สำคัญโดยตรง
- มีบริการด้านการทำหนังสือเดินทางและขอวีซ่าเข้าประเทศไทย
- มีระบบการรับ/ส่งต่อ ผู้ป่วยมาพบแพทย์ที่โรงพยาบาลอย่างรวดเร็ว
- มีบริการดูแลในระยะพักฟื้น
- จัดบริการที่พัก เช่น อพาร์ตเมนท์ให้กับญาติ
- มีล่าม หรือจัดผู้ประสานงานที่พูดภาษาต่างประเทศของแต่ละชาติได้
- มีบริการอาหารประจำชาติและจัดรูปแบบบริการให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ
- มีห้องประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
- มีบริการที่รวดเร็ว มีคุณภาพ เพื่อทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความประทับใจ

เงื่อนไข - สิทธิประโยชน์ ของการส่งเสริมการลงทุน

ธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนเป็นกิจการหนึ่งที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ให้การส่งเสริม โดยมีเงื่อนไข คือ จะต้องมีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนไม่น้อยกว่า 50 เตียง และจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ซึ่งปรากฏในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติสถานพยาบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547 และกฎกระทรวงฉบับต่างๆ เช่น กฎกระทรวงว่าด้วยลักษณะของสถานพยาบาลและลักษณะการให้บริการของสถานพยาบาล พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงว่าด้วยชนิดและจำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ ยา และเวชภัณฑ์ หรือยานพาหนะที่จำเป็นประจำสถานพยาบาล พ.ศ. 2545 เป็นต้น โดยผู้มีสัญชาติไทยจะต้องถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

ณภัทร ทัพพันธุ์

ลองสเตย์ ธุรกิจนำร่อง เพื่ออุตสาหกรรมภาคบริการ

กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ให้คำจำกัดความของคำว่า การท่องเที่ยวระยะยาว หรือ Long Stay ว่า คือ ธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Long-Stay and Health Care) เป็นการให้บริการร่วมกันระหว่างโรงพยาบาล รีสอร์ท โรงแรมตามสถานที่พักผ่อนสวยงามทั่วประเทศ โดยใช้บริการด้านสุขภาพเป็นจุดขาย ให้บริการพักผ่อนระยะยาว พร้อมทั้งบริการด้านสุขภาพอย่างครบวงจร ทั้งนี้เพื่อให้บริการแก่กลุ่มลูกค้าเป้าหมายผู้สูงอายุชาวต่างประเทศที่ต้องการเข้ามาพักผ่อนระยะยาว

การท่องเที่ยวแบบ Long Stay นี้ เป็นการไปพำนักในต่างประเทศ ซึ่งไม่ได้หมายความถึง การไปอยู่อาศัยเป็นการถาวรในประเทศนั้นๆ โดยมีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายผู้สูงอายุ หรือวัยเกษียณอายุ ซึ่งส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานแล้ว มีกำลังซื้อสูง สามารถเดินทางออกนอกประเทศเป็นเวลานานๆ ได้ และต้องการหลบเลี่ยงอากาศหนาวจัดในฤดูหนาวมาพักในประเทศที่อบอุ่นกว่า มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีกับประชาชนในท้องถิ่น มีการท่องเที่ยวเปลี่ยนบรรยากาศเป็นครั้งคราว รวมทั้งต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เมื่อเจ็บป่วยก็ได้รับการดูแลรักษาอย่างมีมาตรฐาน

ประเทศไทยได้เริ่มต้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวจากการที่สำนักธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ได้ริเริ่มโครงการธุรกิจบริการเพื่อสุขภาพระยะยาว (Long Stay Health Care Service) โดยมีเป้าหมายในการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวสูงอายุจากประเทศที่มีฤดูหนาวยาวนาน เข้ามาท่องเที่ยวและรักษาสุขภาพในประเทศไทย ซึ่งในขณะนั้น (มกราคม 2543) ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำทำให้โรงพยาบาลเอกชนไทยมีเตียงว่างทั่วประเทศกว่าร้อยละ 30 หรือประมาณ 11,500 เตียง

ต่อมาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้เสนอจัดตั้งโครงการส่งเสริม

นักท่องเที่ยว Long Stay หมายถึง
นักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในเมืองไทยเกิน 30 วัน
ได้แก่ นักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว
นักท่องเที่ยวกลุ่มหลังเกษียณ นักเรียน นักศึกษาที่มาศึกษาในไทย
และนักกีฬาที่เข้ามาเก็บตัวฝึกซ้อมในประเทศไทย

และพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการส่งเสริมและขยายกลุ่มตลาด นักท่องเที่ยว อันจะเกิดประโยชน์ต่อการนำเข้าเงินตราต่างประเทศ

ททท. ได้ให้คำจำกัดความนักท่องเที่ยว Long Stay ว่า หมายถึง นักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในเมืองไทยเกิน 30 วันขึ้นไป โดยจำแนกเป็น 4 ประเภท คือ

1. นักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว โดยเฉพาะฤดูหนาว รวมทั้งผู้ที่มารักษาสุขภาพในเมืองไทยเป็นครั้งคราว

2. นักท่องเที่ยวกลุ่มหลังเกษียณที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป โดยเน้นกลุ่มที่มีสุขภาพดีและช่วยเหลือตนเองได้

3. กลุ่มนักเรียนและนักศึกษาที่มาศึกษาในประเทศไทย

4. กลุ่มนักกีฬาที่เข้ามาเก็บตัวฝึกซ้อมในประเทศไทย

มีการคาดการณ์ว่าในปี 2568 จะมีประชากรที่เป็นผู้สูงอายุในโลก 340 ล้านคน ซึ่งในปัจจุบันมีประชากรที่เป็นผู้สูงอายุอยู่ประมาณร้อยละ 28 โดยเฉพาะประชากรที่เกิดในปี 2489 - 2507 ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เรียกคนในยุคนี้ว่า "Baby Boomer" และคนกลุ่มนี้ในปัจจุบันจะเป็นกลุ่มคนที่เกษียณอายุจากการทำงานมีความสามารถใช้จ่ายเงินเพื่อการพักผ่อนและการท่องเที่ยวจำนวนมาก ส่งผลทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาประเทศไทย ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

บีโอไอได้ให้การส่งเสริมฯ กิจการบ้านพักและศูนย์สวัสดิการ สำหรับผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี 2543

ลองสเตย์ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

บีโอไอได้เห็นถึงศักยภาพของกิจการ Long Stay ว่าสามารถที่จะดึงเงินตราจากต่างประเทศเข้ามาได้มาก รวมทั้งยังช่วยในการต่อยอดไปยังอุตสาหกรรมอื่น เช่น ธุรกิจการแพทย์ สปา อสังหาริมทรัพย์ ภัตตาคาร ธุรกิจส่งเสริมสุขภาพ ธุรกิจสนามกอล์ฟ จึงได้เปิดประเภทให้การส่งเสริมฯ กิจการบ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ตั้งแต่ปี 2543 โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ทางภาษีอากรเฉพาะที่เกี่ยวกับเครื่องจักรตามเขตที่ตั้ง

ปัจจุบันมีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ 3 ราย ได้แก่

- บริษัท รีเออิ ซีเนียร์ ลิฟวิ่ง เซอร์วิส ซึ่งดำเนินการจัดการลองสเตย์สำหรับชาวญี่ปุ่น
- บริษัท สแกนดิเนเวียน ลองสเตย์ เซอร์วิส จัดหาลองสเตย์สำหรับชาวสวีเดน
- บริษัท เบร์นฮาร์ท จัดหาลองสเตย์สำหรับชาวสวีเดนและยุโรป

นอกจากนั้น ยังให้การส่งเสริมฯ กิจการบ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ

ศูนย์ฟื้นฟู หมายถึง สถานที่บำบัดและพักฟื้น โดยมีวิธีการบำบัดด้านสุขภาพ ปัจจุบันมีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในกิจการศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ 5 ราย โดยมีกลุ่มลูกค้าหลักเป็นชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุหรือผู้พิการที่ต้องการทำการบำบัดหรือกายภาพ รวมทั้งฟื้นฟูทางสภาพจิตใจ

ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

บริษัท	บริการ	ขนาด (ห้อง)
คามาลายา	บำบัดแบบสปา และแพทย์แผนตะวันออก	42
สแกนดิเนเวียนแคร์	บำบัดผู้ป่วยที่เป็นโรครูมาติซึ่ม	45
วีลลิ่ง เอ็น เอเบิ้ล (ประเทศไทย)	ให้บริการแก่ผู้พิการที่ใช้รถเข็น	24
ดูเรีย เชียงใหม่ เฮ็ลธ์ เซ็นเตอร์	ให้บริการแก่ผู้พิการที่ใช้รถเข็น	10
ไซเน็ต เอ็นเตอร์ไพรส์	ให้บริการแก่ผู้พิการ	13

กิจการบริการบ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อรองรับผู้สูงอายุ (อายุ 50 ปีขึ้นไป) ให้เข้ามาพำนักอยู่ในประเทศไทยระยะยาว โดยจะได้รับการดูแลด้านสุขภาพ เช่น ตรวจสุขภาพ พยาบาลผู้ดูแล และกิจกรรมนันทนาการ มีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ 12 ราย มีกลุ่มลูกค้าหลักเป็นชาวต่างชาติ โดยมีรายละเอียดตามตารางด้านล่าง

ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน	ประเทศ	จำนวน (หน่วย)	ที่ตั้ง
สแกนดิเนเวียนวิลเลจ	สวีเดน	108	ชลบุรี
โลตัสเวลล์	สวิตเซอร์แลนด์	166	ประจวบคีรีขันธ์
นอร์ดิคบางเสร่	นอร์เวย์	88	ชลบุรี
ลองไชน์ เซอร์วิส แอนด์คอนซัลติ้ง	จีน	32	ชลบุรี
พี แอนด์ แซด เมดิคัล รีสอร์ท	เกาหลี	190	ระยอง
ไวทอล เรสซิเดนซส์	ออสเตรีย/ เยอรมนี	250	ประจวบคีรีขันธ์
ซินยอร์แรนพาราดิส	เยอรมนี	92	ประจวบคีรีขันธ์
MR.MARK NORRIS	ญี่ปุ่น/อังกฤษ	40	ภูเก็ต
เมอร์เมด พร็อพเพอร์ตี้	รัสเซีย	39	ชลบุรี
MR.ONOUCHI NORIHIRO	ญี่ปุ่น	24	พระนครศรีอยุธยา
MR.HERMANN ROTH	ออสเตรเลีย	72	ระยอง
อิลิคเซอร์ คอมมิวนิตี้	สิงคโปร์	54	เชียงใหม่

คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยเพื่อการพำนักระยะยาว สามารถขอวีซ่าประเภทคนอยู่ชั่วคราว รหัส O-A (Long Stay) ซึ่งจะไม่อนุญาตให้ทำงานได้ อยู่ได้ครั้งละ 1 ปี มีอายุมากกว่าวีซ่าท่องเที่ยวทั่วไป แต่ต้องมารายงานตัวทุกๆ 90 วัน โดยผู้ที่จะยื่นขอวีซ่าประเภทนี้ต้องมีอายุตั้งแต่ 50 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีเงินฝากเทียบเป็นเงินไทยไม่น้อยกว่า 8 แสนบาท หรือรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า 65,000 บาท พร้อมทั้งแสดงใบรับรองประวัติอาชญากรรม (Criminal Record) และใบรับรองแพทย์ต่อสถานทูต สถานกงสุลใหญ่ไทยในต่างประเทศ เพื่อประกอบการขอรับวีซ่า และเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยระยะยาวไม่เกิน 1 ปี นับตั้งแต่วันเดินทางเข้า หากครบ 1 ปีแล้วประสงค์จะพำนักต่อไป สามารถยื่นคำขออยู่ต่อได้ที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยแสดงหลักฐานการโอนเงิน หรือมีเงินฝากในประเทศไทยจำนวนไม่น้อยกว่า 8 แสนบาท เช่นเดิม

คนต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทยเพื่อการพำนักระยะยาว สามารถขอวีซ่าประเภทคนอยู่ชั่วคราว ได้ครั้งละ 1 ปี

บริษัทไทยจัดการลองสเตย์

ในปี 2544 รัฐบาลโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งบริษัท ไทยจัดการลองสเตย์ จำกัด เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2544 มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยถือหุ้นร้อยละ 30 ส่วนร้อยละ 70 ถือหุ้นโดยภาคเอกชน

บริษัท ไทยจัดการลองสเตย์ จำกัด เป็นผู้ดำเนินการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแบบเบ็ดเสร็จ โดยจัดให้มีการบริการนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ที่เดินทางมาประเทศไทยผ่านระบบการสมัครสมาชิกของทางบริษัทฯ และให้บริการจัดที่พักอาศัย การบริการเดินทาง ขนส่ง การบริการทางด้านการสุขภาพ การบริการนำเที่ยว และบริการข้อมูลการท่องเที่ยว รวมทั้งบริการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในระบบสมาชิก แบบบัตรเงินมีค่ารายปี 12,000 บาท บัตรทอง 20,000 บาท บัตรแพลททินั่ม 28,000 บาท

ซึ่งเป็นอีกแนวทางที่ภาครัฐได้ให้ความสำคัญของธุรกิจประเภทนี้ ซึ่งเมื่อมีการพำนักในลักษณะลองสเตย์มากขึ้น ย่อมทำให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่จะรองรับความต้องการที่จะเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โรงพยาบาล และสันทนาการอื่นๆ

ไครโอวิวา ธนาคารสเต็มเซลล์ ในประเทศไทย

มนุษย์เริ่มต้นจากเซลล์เพียงเซลล์เดียว เมื่อตัวอ่อนเจริญเติบโต เซลล์จะแบ่งตัวอย่างรวดเร็ว และจะทำหน้าที่ตามที่ได้ถูกกำหนดหน้าที่ไว้แล้ว ซึ่งก็คือ จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์ชนิดต่างๆ มากกว่า 200 ชนิด เพื่อจะได้ประกอบกันเป็นตัวเด็กที่สมบูรณ์ เซลล์ซึ่งควบคุมการเจริญเติบโตและพัฒนาการดังกล่าว คือ **สเต็มเซลล์ (Stem Cells)**

ในทางการแพทย์ มีการวิจัยและพัฒนาการใช้สเต็มเซลล์ สำหรับการรักษาโรคบางชนิด ซึ่งเป็นโรคที่รักษาให้หายขาดได้ยาก เช่น โรคโลหิตจาง โรคเกี่ยวกับเม็ดเลือด โรคภูมิแพ้ และโรคมะเร็ง ฯลฯ ซึ่งจัดว่าเป็นแขนงหนึ่งของเทคโนโลยีชีวภาพ หรือ Bio-technology ในทางการแพทย์

> ในทางการแพทย์ มีการวิจัยและพัฒนาการใช้สเต็มเซลล์สำหรับการรักษาโรคบางชนิด ซึ่งเป็นโรคที่รักษาให้หายขาดได้ยาก

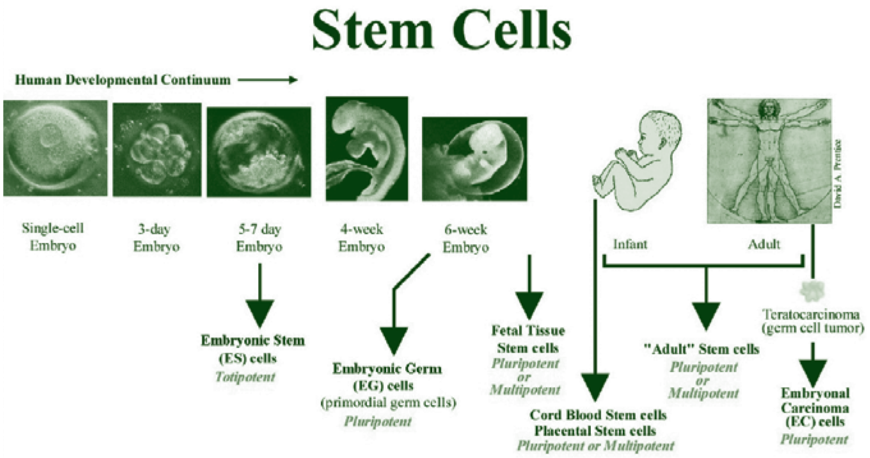

สเต็มเซลล์ (Stem Cells) เป็นเซลล์ซึ่งยังไม่ได้กำหนดว่าจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์ชนิดใดของร่างกาย มีปะปนอยู่ในร่างกายของมนุษย์ และมีความสามารถที่จะเพิ่มจำนวนและเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์หรือเนื้อเยื่อที่จำเพาะเจาะจงได้

สเต็มเซลล์ พบได้ในส่วนต่างๆ ของร่างกายและทุกระยะของการพัฒนาการ จากเด็กตัวอ่อนจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่

สเต็มเซลล์ แตกต่างจากเซลล์อื่นๆ ของร่างกาย สเต็มเซลล์ทุกชนิดไม่ว่าจะมาจากแหล่งใดก็ตาม จะมีคุณสมบัติทั่วไปอยู่ 3 ประการ คือ

1. เป็นเซลล์ซึ่งมีความสามารถที่จะแบ่งตัวเพิ่มจำนวนโดยไม่มีขอบเขตจำกัด โดยจะคงความเป็นสเต็มเซลล์ไว้เหมือนเดิม
2. เป็นเซลล์ซึ่งยังไม่ได้กำหนดว่าจะไปเป็นเซลล์เนื้อเยื่อใด
3. สามารถที่จะกำหนดให้สเต็มเซลล์ที่แบ่งตัวได้นั้นเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์เนื้อเยื่อที่จำเพาะเจาะจงได้โดยขบวนการที่เรียกว่า "Differentiation"

โดยทั่วไปสเต็มเซลล์จะมี 2 ชนิด คือ

1. สเต็มเซลล์ผู้ใหญ่ (Adult Stem Cells)

เป็นสเต็มเซลล์ซึ่งยังไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์เนื้อเยื่อ ซึ่งพบใน

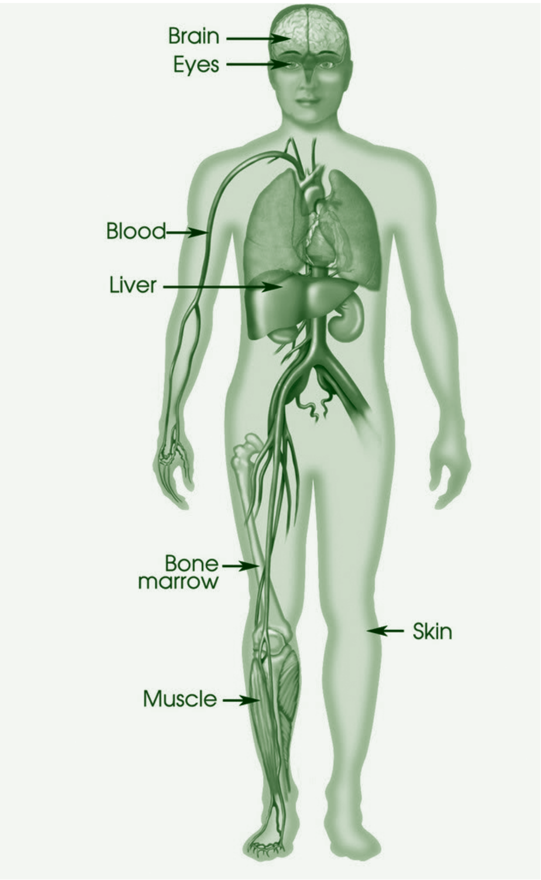

เนื้อเยื่อต่างๆ ของร่างกาย มีความสามารถเพิ่มจำนวนตัวเองให้มีคุณสมบัติเหมือนเดิม

ในขณะเดียวกันจะเกิดเป็นเซลล์ซึ่งเปลี่ยนแปลงให้เป็นเนื้อเยื่อที่จำเพาะเจาะจง เช่น เป็นผิวหนัง เซลล์ประสาท และเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต

เป็นเวลากว่า 40 ปีแล้ว
ที่แพทย์ได้ใช้สเต็มเซลล์
จากแหล่งเดียวคือ
จากไขกระดูก

สเต็มเซลล์ผู้ใหญ่ พบได้ในไขกระดูก เลือดจากสายสะดือ และในกระแสโลหิต

2. **สเต็มเซลล์จากตัวอ่อน** (Embryonic Stem Cells)

ได้จากตัวอ่อน ซึ่งมีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์ชนิดใดก็ได้ในร่างกายมนุษย์ การศึกษาและนำมาใช้ประโยชน์ของสเต็มเซลล์จากตัวอ่อน ยังเป็นเรื่องซึ่งยังมีความเห็นที่ขัดแย้งกันโดยเฉพาะทางด้านจริยธรรม

แหล่งที่มาของสเต็มเซลล์

เป็นเวลากว่า 40 ปีแล้วที่แพทย์ได้ใช้สเต็มเซลล์จากแหล่งเดียวคือ จากไขกระดูก เพื่อรักษาโรคมะเร็งต่างๆ โดยเฉพาะมะเร็งเม็ดเลือดขาว และมะเร็งต่อมน้ำเหลือง รวมทั้งโรคร้ายแรงที่ไม่ใช่มะเร็ง เช่น ภูมิคุ้มกันบกพร่องแต่กำเนิด และโรคเลือดต่างๆ ซึ่งเป็นโรคทางพันธุกรรม

สเต็มเซลล์จากไขกระดูกซึ่งนำมาปลูกถ่าย คือ เซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต (Hematopoietic Stem Cells: HPC) ซึ่งจะแบ่งตัวและเปลี่ยนแปลงไปเป็นเซลล์เม็ดเลือดซึ่งทำหน้าที่นำออกซิเจนไปเลี้ยงเนื้อเยื่อต่างๆ ของร่างกาย เซลล์เม็ดเลือดขาวซึ่งทำหน้าที่ต่อสู้เชื้อโรค และเกล็ดเลือดซึ่งควบคุมให้เลือดหยุดเวลามีบาดแผล

เลือดจากสายสะดือ (Umbilical Cord Blood)

จะเป็นอีกแหล่งหนึ่งซึ่งอุดมไปด้วยเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดโลหิต (Hematopoietic Stem Cells: HPC) และสเต็มเซลล์ชนิดมีเซนไคมอล (Mesenchymal Stem Cells: MSC) และไม่มีปัญหาข้อโต้แย้งทางด้านจริยธรรม

เลือดจากสายสะดืออุดมไปด้วยสเต็มเซลล์ ในปริมาณเลือดที่เท่ากันเลือดจากสายสะดือจะมีจำนวนสเต็มเซลล์มากกว่าเลือดจากแหล่งอื่น เลือดจากสายสะดือจะเจาะเก็บภายหลังการคลอดของเด็กจึงไม่มีปัญหาข้อขัดแย้งในเรื่องทางจริยธรรมเหมือนการใช้สเต็มเซลล์จากตัวอ่อน

ปัจจุบัน เลือดจากสายสะดือได้ใช้ในการปลูกถ่าย เพื่อการซ่อมแซมและเสริมสร้างเลือด และระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายผู้ป่วย ซึ่งได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัดและการฉายแสง เพื่อทำลายเซลล์มะเร็ง มีการวิจัยต่างๆ ที่กำลังดำเนินการอยู่เพื่อขยายความสามารถในการนำสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือและรก เพื่อนำไปใช้ในทางการรักษาทางด้านการแพทย์ซ่อมสร้าง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อซ่อมแซมเนื้อเยื่อและอวัยวะที่เสื่อม

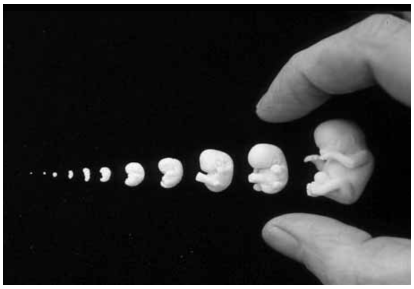

ปัจจุบันเลือดจากสายสะดือ
ได้ใช้ในการปลูกถ่าย
เพื่อการซ่อมแซม
และเสริมสร้างเลือด
และระบบภูมิคุ้มกัน
ของร่างกายผู้ป่วย

เลือดจากสายสะดือของเด็กจะมีเนื้อเยื่อตรงกันกับตัวเด็กทุกประการ หากมีความจำเป็นต้องนำมาใช้ในการรักษา และมีโอกาสหนึ่งในสี่ที่จะมีเนื้อเยื่อตรงกันกับพี่น้อง จากการศึกษาทางคลินิก แสดงว่าการปลูกถ่ายสเต็มเซลล์ได้ผลดีกว่าสองเท่าเมื่อใช้สเต็มเซลล์จากพี่น้องกันเมื่อเทียบกับการใช้สเต็มเซลล์จากผู้ที่ไม่ใช่ญาติพี่น้อง (เช่นได้สเต็มเซลล์จากธนาคารสเต็มเซลล์เพื่อใช้กับผู้ป่วยทั่วไป)

ธนาคารสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ (Umbilical Cord Blood Stem Cells Banking)

นับตั้งแต่เซลล์ต้นกำเนิดจากเลือดสายสะดือ (Umbilical Cord Blood Stem

มีการขยายและพัฒนา
ระบบการจัดเก็บในรูปของ
ธนาคารสเต็มเซลล์
จากเลือดสายสะดือ

Cells Transplantation) ถูกนำมาใช้ครั้งแรกในปี 2531 เพื่อการปลูกถ่ายไขกระดูกในผู้ป่วยโรคซีดชนิด Fanconi โดยแพทย์หญิงอีเล็น กลั๊กแมน ชาวฝรั่งเศส จากนั้นสถาบันต่างๆ ก็เริ่มจัดตั้งระบบการเก็บสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือโดยเฉพาะจากพี่น้องหรือบุคคลในครอบครัวของเด็กที่ป่วยด้วยโรคที่น่าจะรักษาให้หายขาดได้โดยการปลูกถ่ายสเต็มเซลล์

ต่อมา มีการขยายและพัฒนาระบบการจัดเก็บในรูปของธนาคารสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ (Umbilical Cord Blood Banking) ซึ่งมีทั้งธนาคารที่รับบริจาคสเต็มเซลล์ จากบุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะบริจาคได้ เพื่อใช้กับผู้ป่วยทั่วไป และธนาคารที่รับฝากสเต็มเซลล์เฉพาะบุคคล

ธนาคารสเต็มเซลล์ในประเทศไทย

บริษัท ไครโอวิวา (ประเทศไทย) จำกัด เป็นหนึ่งในบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอ ในประเภทกิจการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้นำเอาเทคโนโลยีชีวภาพมาประยุกต์ใช้ เพื่อการให้บริการทดสอบและเป็นธนาคารรับฝากและแช่แข็งสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2550 โดยความร่วมมือของบริษัทชั้นนำของโลกได้แก่ บริษัท ไลฟ์ฟอร์ส ไครโอแบงส์ (ชื่อเดิม ไครโอแบงส์ อินเตอร์เนชั่นแนล) สหรัฐฯ www.lifeforcecryobanks.com) บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) ประเทศไทย (www.indorama.net) บริษัท ไครโอแบงส์ อินเตอร์เนชั่นแนล อินเดีย (www.cryobanksindia.com) และบริษัท อาร์เจ คอร์พ อินเดีย

ไครโอวิวาเป็นธนาคารสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ**แห่งแรกและแห่งเดียว**ในประเทศไทยที่ได้รับการรับรองจาก AABB (American Association of Blood Banks) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้การรับรองมาตรฐานในระดับโลก ด้านธนาคารสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ จึงเป็นหลักประกันที่สามารถให้ความมั่นใจได้ ถึงการดูแลและห่วงใยลูกค้าในระดับสูงสุด โดยใช้เทคโนโลยีจากสหรัฐฯ ซึ่งมีมาตรฐานยอดเยี่ยม ได้รับการพิสูจน์แล้วในการนำมาใช้รักษาโรคได้จริงและปลอดภัย

ปัจจุบัน บริษัทฯ ได้รับการรับรองระบบการบริหารคุณภาพ ISO 9001:2008 จากบูโรเวอริทัส เซอร์ทิฟิเคชั่น (Bureau Veritas Certification) ซึ่งเป็น UKAS Certified Body นอกจากนี้ยังมีทีมที่ปรึกษาและทีมแพทย์เป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและต่างประเทศ โดยเฉพาะผู้อำนวยการฝ่ายแพทย์ ได้แก่ แพทย์หญิงรัชนี โอเจริญ อดีตผู้อำนวยการศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย และเป็นผู้ก่อตั้งธนาคารเลือดจากสายสะดือเป็นแห่งแรกของประเทศไทย

ไครโอวิวา มีห้องปฏิบัติการอยู่ในประเทศไทย โดยเป็นห้องปฏิบัติการแบบคลีนรูม ระดับ Class 10,000 ซึ่งปลอดจากการปนเปื้อน มีขั้นตอนการแยกสเต็มเซลล์ภายหลังการเก็บจนกระทั่งแช่แข็ง ทำแบบ

ไครโอวิวา (ประเทศไทย) ได้รับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอ
ในประเภทกิจการทดสอบทางวิทยาศาสตร์
ได้นำเอาเทคโนโลยีชีวภาพมาประยุกต์ใช้
เพื่อการให้บริการทดสอบและเป็นธนาคารรับฝาก
และแช่แข็งสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ

ระบบปิดและมีการทำงานภายใต้ตู้ปลอดเชื้อ (Laminar Flow Biosafety Cabinet) อันทันสมัยมีชุดเก็บตัวอย่างเลือดจากสายสะดือชนิดสมบูรณ์ ประกอบด้วยอุปกรณ์และระบบควบคุมคุณภาพอย่างดีเยี่ยม ตั้งแต่การเก็บจนถึงการขนส่ง ถุงเก็บเลือดถูกออกแบบมาเพื่อการเก็บเลือดจากสายสะดือโดยเฉพาะ เพื่อให้มั่นใจว่าสเต็มเซลล์ที่จะถูกแช่แข็งได้รับการดูแลอย่างดีตั้งแต่เริ่มต้น การติดฉลากตัวอย่างทั้งหมดใช้ระบบบาร์โค้ดที่ทันสมัย เพื่อป้องกันการสลับกันของตัวอย่าง ตัวฉลากใช้วัสดุชั้นดีซึ่งสามารถทนความเย็นที่อุณหภูมิติดลบสูงได้

สิ่งสำคัญอยู่ที่ถังเก็บสเต็มเซลล์คุณภาพสูงและทันสมัย ซึ่งจะแช่แข็งสเต็มเซลล์ไว้ภายใต้ไอของไนโตรเจนเหลวที่อุณหภูมิติดลบสูงสุด ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ มีการเก็บบันทึกข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และการรักษาความลับส่วนบุคคลอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งแผนสำรองกรณีฉุกเฉินต่างๆ มีเจ้าหน้าที่ผ่านระบบการอบรมโดยตรงจาก

ประเทศสหรัฐฯ จึงมั่นใจได้ในเรื่องความรู้ความชำนาญที่ดีเยี่ยม

ธนาคารสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือในมุมมองของแพทย์

นายแพทย์ทอม การิทเต้ ประธานแผนกสูติ-นรีเวชวิทยา และผู้อำนวยการโปรแกรมสำหรับเฟลโล ทางด้านแพทยศาสตร์แม่และเด็ก มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เมืองเออร์วิน กล่าวว่า

ธนาคารเลือดจากรกซึ่งให้บริการสำหรับใช้กับตนเอง หรือครอบครัว จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในกรณีซึ่งครอบครัวนั้น มีประวัติความเสี่ยงซึ่งจะเป็นโรคซึ่งจำเป็นต้องใช้สเต็มเซลล์ในการรักษา เช่น เป็นโรคมะเร็ง โรคธาลัสซีเมีย โรคเมตาโบลิซึ่มผิดปกติแต่กำเนิด และโรคภูมิคุ้มกันบกพร่องแต่กำเนิด โอกาสที่จะถูกเบิกนำมาใช้มีประมาณ 1 ใน 400 แต่จะมีโอกาสสูงขึ้นเมื่อรวมโอกาสที่จะใช้กับคนอื่นๆ ในครอบครัวด้วย (เช่น พี่ น้อง บิดามารดาเดียวกัน) โอกาสที่จะนำมาใช้ในทางการแพทย์ซ่อมสร้างนั้นยังอยู่ในระยะการวิจัยพัฒนาซึ่งผลการศึกษาเป็นที่น่าตื่นเต้น ที่พบว่า โอกาสที่จะนำมาใช้สำหรับตนเอง ในอนาคตนั้นมีมาก

แพทย์หญิงแมรี่ ลาฟลิน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการปลูกถ่าย ได้เขียนบทความในเว็บไซต์ของ Parent Review ดังนี้

การแพทย์ในสองศตวรรษที่ผ่านมา แพทย์ได้ใช้การผ่าตัดและการให้ยาในการรักษาโรคต่างๆ ของผู้ป่วย อย่างไรก็ตาม การให้ยาไม่ได้ช่วยการรักษาที่โรคโดยตรง แต่เป็นการรักษาตามอาการซึ่งไม่ได้ช่วยให้ผู้ป่วยหายจากโรค แต่ปัจจุบันเข้าสู่ยุคของการรักษาโรคให้หายขาด โดยการปลูกถ่ายสเต็มเซลล์ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่

นายแพทย์ริชาร์ด เฮช คาร์โมนา M.D, M.P.H, F.A.C.S ศัลยแพทย์ชาวสหรัฐฯ ได้ให้การสัมภาษณ์ไว้ใน Discovery Health Network ไว้ดังนี้

เราทราบว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างมากมาย ที่ทำให้สเต็มเซลล์ของเลือดจากสายสะดือมีคุณค่า และยังมีหลายสิ่งซึ่งสามารถคาดการณ์ได้ว่าจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในอนาคตอันใกล้ แต่ในขณะนี้เราพบว่ามีเซลล์ที่เรียกว่า สเต็มเซลล์ซึ่งมีความสามารถในการเปลี่ยนให้เป็นเซลล์อะไรก็ได้ ดังนั้นในอนาคตหากเด็กจำเป็นต้องได้รับการปลูกถ่าย เช่น ปลูกถ่ายไขกระดูกรักษาโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว และยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ในขณะนี้เราก็ยังอาจจะไม่ทราบว่าสามารถใช้ได้

ขณะที่นายแพทย์แซนฟอร์ด เลเดอร์แมน ผู้อำนวยการทางการแพทย์แม่และเด็ก โรงพยาบาลแพทย์ลองไอซ์แลนด์ ได้ให้ความเห็นว่า

การแพทย์ในศตวรรษที่ 21 ได้มีการพัฒนาไปอย่างมากและสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างมากในปัจจุบัน และมีความสำคัญมากขึ้นถ้าเรามองไปในอนาคตข้างหน้า

นายแพทย์อีไลเซอร์ ราชไมล์วิทซ์ ผู้อำนวยการแผนกโลหิตวิทยาของศูนย์การแพทย์อีดิท วุฟซัน เมืองโฮลอน ประเทศอิสราเอล กล่าวว่า

การพัฒนาที่น่าตื่นเต้นมาก คือ การที่สามารถจะเปลี่ยนสเต็มเซลล์จากเลือดสายสะดือให้เป็นเซลล์ไลน์ต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเป็นอวัยวะที่จำเพาะเจาะจงได้ เช่น หัวใจและสมอง เซลล์เหล่านี้สามารถช่วยเสริมให้มีการซ่อมแซมกล้ามเนื้อหัวใจและเซลล์สมอง และเป็นการเปิดมิติใหม่ของการรักษา โดยใช้เซลล์จากเลือดสายสะดือ

การสัมมนา

“การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ”

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้จัดสัมมนาเรื่อง “การส่งเสริมการลงทุนธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ” เมื่อวันศุกร์ที่ 6 สิงหาคม 2553 ณ ห้องวิภาวดีบอลรูม B โรงแรมโซฟิเทลเซ็นทาราแกรนด์ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกว่า 350 คน

วัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนา เพื่อประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการในสาขาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ ทั้งในส่วนของการส่งเสริมการลงทุนในประเภท 7.19 กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology) กิจการที่เข้าข่ายให้การส่งเสริมฯ ขั้นตอนการขอรับการส่งเสริมฯ งานบริการและสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐสนับสนุนแก่ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ

และเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลประสบการณ์ ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข เพื่อช่วยให้นักลงทุนและผู้ประกอบการทั้งในอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร การแพทย์ และสิ่งแวดล้อม เข้าใจและเห็นแนวทางในการใช้เทคโนโลยีชีวภาพไปประยุกต์ใช้และต่อยอด เพื่อให้อุตสาหกรรมดั้งเดิมเติบโตและแข่งขันในเชิงพาณิชย์ได้อย่างยั่งยืน

รูปแบบการสัมมนา

เป็นการให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและผู้ประกอบการในสาขาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ ทั้งในส่วนของการส่งเสริมฯ ของบีโอไอในประเภท 7.19 กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ หมวดประเภทกิจการที่เข้าข่าย ขั้นตอนการขอรับการส่งเสริมฯ งานบริการและสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐสนับสนุนแก่ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ โดยมีวิทยากรบรรยาย และออกบูธให้ข้อมูล จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหลายแห่งมาให้ความรู้เพื่อการเตรียมตัวเข้าสู่ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น แหล่งเงินทุน การระดมทุน การบริหารจัดการ การวิจัยและพัฒนา ช่องทางการตลาด ได้แก่ บีโอไอ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย (TCELS) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ (Thailand Biotech Guide)

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวเปิดงานว่าเทคโนโลยีชีวภาพเป็นธุรกิจเป้าหมายสำคัญ ตามทิศทางใหม่ของการส่งเสริมการลงทุนของไทย และนับเป็นส่วนสำคัญต่อการวางรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุนของไทยในอนาคต เพื่อก้าวไปสู่การพัฒนาด้วยการเจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนด้านดังกล่าวอย่างจริงจัง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ จำเป็นที่ทุกหน่วยงาน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือร่วมใจกันผลักดัน เพื่อที่จะเดินหน้าทำให้ประเทศไทยก้าวเป็นศูนย์กลางธุรกิจในด้านเทคโนโลยีชีวภาพในระดับอาเซียนในอนาคต รวมถึงให้สามารถก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษที่ 21 ซึ่งนับเป็น "ศตวรรษแห่งชีวภาพ"

ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันผลักดัน เพื่อที่จะเดินหน้าทำให้ประเทศไทยก้าวเป็นศูนย์กลางธุรกิจในด้านเทคโนโลยีชีวภาพในระดับอาเซียนในอนาคต

นอกจากนี้ยังเป็นการรองรับความก้าวหน้า ในวิทยาการสาขาเทคโนโลยีชีวภาพ ในช่วง 20 - 30 ปีข้างหน้า ที่จะเป็นไปอย่างก้าวกระโดด ทั้งในส่วนเทคโนโลยีชีวภาพสาขาเกษตรกรรม เทคโนโลยีชีวภาพในสาขาอุตสาหกรรม รวมถึงเทคโนโลยีชีวภาพในสาขาทางการแพทย์ ที่จะสามารถคิดค้นยารักษาโรค และวิธีการที่จะทำให้ชีวิตยืนยาวขึ้น สุขภาพแข็งแรงขึ้น และคุณภาพชีวิตดีขึ้น

ประเทศไทยมีศักยภาพและมีความได้เปรียบในด้านเทคโนโลยีชีวภาพ เนื่องจากเป็นธุรกิจสาขาหนึ่งที่มีการดำเนินการตั้งแต่ขั้นต้นน้ำจนถึงขั้นปลายน้ำ จากการเป็นประเทศเกษตรกรรมสำคัญและเป็นผู้ส่งออกสินค้าอาหารรายใหญ่ของโลก ซึ่งประเทศไทยสามารถนำข้อได้เปรียบดังกล่าว มาต่อยอดเพื่อให้เป็นประโยชน์ทั้งในด้านการลงทุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่การแข่งขันในอนาคต

นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้บรรยายในหัวข้อ "สถานภาพและมาตรการส่งเสริมการลงทุนกับก้าวต่อไปของบีโอไอ" ว่า การสัมมนาครั้งนี้ จะช่วยให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการทั้งรายเล็กและรายใหญ่ ที่กำลังมองหาลู่ทางประยุกต์ใช้เทคโนโลยีชีวภาพมาต่อยอดให้กับธุรกิจเดิมของตน โดยผู้ร่วมงานจะรับทราบข้อมูลการส่งเสริมสนับสนุนของภาครัฐ และฟังการถ่ายทอดกลยุทธ์จากผู้ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจนี้โดยตรง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการเกิดความมั่นใจ และก้าวสู่ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพได้อย่างมืออาชีพมากขึ้น

สำหรับกิจการเทคโนโลยีชีวภาพนั้น บีโอไอได้ให้การส่งเสริมฯ มาตั้งแต่ปี 2550 และปี 2552 ที่ผ่านมา ได้ออกประกาศปรับประเภท ขนาด เงื่อนไข และสิทธิประโยชน์ของแต่ละประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้กิจการเทคโนโลยีชีวภาพจะครอบคลุมถึงกิจการ 6 ประเภท อาทิ การวิจัยและพัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืช ยาวัคซีน โปรตีนเพื่อการบำบัด การเกษตร อาหารและสิ่งแวดล้อม เซลล์พืช และเซลล์สัตว์ในการผลิตสารชีวโมเลกุล กิจการผลิตวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่ใช้ในการทดลอง และกิจการบริการตรวจวิเคราะห์หรือสังเคราะห์สารชีวภาพ

ปัจจุบันมีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ประเภทกิจการเทคโนโลยีชีวภาพจากบีโอไอแล้ว ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2550 ถึงเดือนกรกฎาคม 2553 จำนวน 9 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนประมาณ 298.7 ล้านบาท อาทิ บริษัท โรงงานเภสัชกรรม เกร็ทเตอร์ฟาร์ม่า จำกัด ได้รับการส่งเสริมผลิตวัคซีนและน้ำยาทดสอบที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งเป็นรายแรกที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในประเภทกิจการนี้ บริษัทฯ ได้ร่วมมือกับโรงพยาบาลศิริราชผลิตวัคซีนไรฝุ่น โดยส่งบุคลากรไปเรียนรู้วิธีการผลิตและนำผลการวิจัยมาผลิตเป็นวัคซีนเพื่อการค้า ตั้งโรงงานที่จังหวัดนครปฐม และอีกรายหนึ่ง คือ บริษัท ไมโครอินโนเวต จำกัด ได้รับการส่งเสริมกิจการเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อวิจัยพัฒนาและผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์จากเชื้อจุลินทรีย์ ซึ่งจะมีสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ มีคุณสมบัติ Probiotic ที่ช่วยในการควบคุมโรคหรือยับยั้งเชื้อก่อโรคในสัตว์ได้ โดยจัดตั้งสถานประกอบการที่จังหวัดราชบุรี

กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ จะครอบคลุมถึง กิจการ 6 ประเภท

การเสวนา "ธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ คลื่นลูกที่สี่ของประเทศไทย และเคล็ดลับความสำเร็จ"

โดยมีผู้เสวนาจากภาครัฐ ได้แก่ นางหิรัญญา สุจินัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน บีโอไอ ดร.กัญญวิมว์ กีรติกร

ผู้อำนวยการศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และนายสุริยัน ปานเพ็ง รักษาการผู้อำนวยการศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ของประเทศไทย

ผู้เสวนาจากภาคเอกชน ได้แก่ นายเชิญพร เต็งอำนวย กรรมการผู้จัดการ บริษัท โรงงานเภสัชกรรม เกร็ทเตอร์ฟาร์ม่า จำกัด และนายสรพหล นิติกาญจนา กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไมโครอินโนเวต จำกัด โดยสรุปผลการเสวนา ดังนี้

1. โอกาสด้านการลงทุนด้านธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ ได้แก่
   - พลังงานทดแทน เช่น Bio-diesel, Bio-ethanol โดยการนำวัตถุดิบจากการเกษตรมาใช้ในการผลิตพลังงาน
   - ความก้าวหน้าทางการแพทย์ เพื่อดูแลผู้สูงอายุ รองรับธุรกิจท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
   - เศรษฐกิจทางการค้า เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อาหารและเกษตร เช่น Functional food เป็นต้น

2. บทบาทของภาครัฐที่สนับสนุนการลงทุนด้านธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ
   - ขอบข่ายการให้การส่งเสริมฯ นอกจากประเภท 7.19 กิจการเทคโนโลยีชีวภาพแล้ว ยังมีการกระจายอยู่ในประเภทกิจการอื่นๆ ซึ่งรูปแบบการให้สิทธิประโยชน์จะแตกต่างกันไป แต่กิจการ 6 กลุ่ม ในประเภท 7.19 เป็นนโยบายที่ให้สิทธิประโยชน์สูงสุดตาม พ.ร.บ. การส่งเสริมการลงทุนที่กำหนด
   - แม้ว่าธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพจะเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง การให้ผลตอบแทนในช่วงแรกจะค่อนข้างต่ำก็ตาม มีหน่วยงานภาครัฐอื่นนอกจากบีโอไอที่ได้ร่วมกันผลักดันและให้การสนับสนุน

     นอกจากนี้บีโอไอยังได้จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิด Network ในต่างประเทศ และเพื่อช่วยพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศไทย เช่น กิจกรรม Match making เพื่อเชิญชวนบริษัทต่างประเทศที่มีศักยภาพสูงมาลงทุนในประเทศไทย หรือมาร่วมลงทุนกับบริษัทไทย เพื่อเป็นการต่อยอดในธุรกิจให้มากขึ้น

ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีชีวภาพมากว่า 20 ปี มีบุคลากรที่มีศักยภาพสูง มีงานวิจัยพื้นฐานเป็นจำนวนมาก แต่ยังต้องให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการวิจัย

3. จุดแข็งของประเทศไทยในการผลักดันธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ
   - ทั่วโลกมีการลงทุนรวม 90,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 2,700,000 ล้านบาท
   - ประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีชีวภาพมากว่า 20 ปี มีบุคลากรที่มีศักยภาพสูง มีงานวิจัยพื้นฐานเป็นจำนวนมาก แต่ยังต้องให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและมาตรฐานการวิจัย เพื่อให้เกิดความพร้อมในทุกๆ ด้าน และเป็นศูนย์กลางโดยเฉพาะด้านสุขภาพและการแพทย์ต่อไป

4. มุมมองจากภาคเอกชนในเรื่องการนำเทคโนโลยีชีวภาพไปช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในธุรกิจ
   - ประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพและมีภูมิประเทศที่เอื้อประโยชน์ต่อการเกษตร ในยุคการค้าเสรีเพื่อทดแทนการนำเข้าไทย น่าจะใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการปรับกลยุทธ์ให้สามารถแข่งขันได้ ดังนั้นการเข้าสู่เทคโนโลยีที่สูงขึ้นจะช่วยในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนให้ต่ำลง โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ต้องเริ่มหาเทคโนโลยีใหม่ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้สามารถแข่งขันในยุคการค้าเสรี ซึ่งมีหลายมาตรการที่ภาครัฐให้การสนับสนุน เช่น บีโอไอ สวทช. และ TCELS เป็นต้น
   - แม้ว่าการทำวิจัยและพัฒนาจะมีความเสี่ยงสูง ดังนั้นจะต้องพิจารณาในเชิงรุกว่าจะเกิดความเสี่ยงในเรื่องใด ศึกษาหาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ แล้วนำการวิจัยและพัฒนาเข้ามาประกอบ ต้องหาทิศทางในการขับเคลื่อนธุรกิจ ซึ่งนักลงทุนจะหยุดนิ่งอยู่กับที่ไม่ได้ ต้องรวดเร็วในการตัดสินใจ เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์
   - ปัจจุบันภาครัฐได้พยายามเชื่อมโยงให้ภาคเอกชนเข้าสู่งานวิจัยมากขึ้น โดยภาคเอกชนที่แข็งแกร่ง เช่น สภาหอการค้าและสภาอุตสาหกรรม โดยสภาอุตสาหกรรมจะเป็นตัวหลัก

ในการเชื่อมโยงให้นักวิจัยเข้าถึงผู้ประกอบการ ซึ่งมีกลุ่มอุตสาหกรรม 39 กลุ่มและมีสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งจะสามารถกระจายการเชื่อมโยงดังกล่าวไปสู่ภาคอุตสาหกรรมได้

- การลดความเสี่ยงมีหลายวิธี เช่น การนำโจทย์วิจัยที่มีอยู่มาต่อยอด การเข้าร่วมโครงการของ สวทช. เช่น โครงการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การขอรับการส่งเสริมฯ เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากบีโอไอ เป็นต้น

5. ภาคเอกชนมีความตื่นตัวในธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพมากน้อยเพียงใด

- บีโอไอพยายามจะสร้างมาตรการส่งเสริมฯ ด้านธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพมาหลายปี แต่ความตื่นตัวยังมีน้อย นอกจากนี้บีโอไอยังร่วมทำงานกับ สวทช. และ TCELS เป็นเครือข่ายอย่างใกล้ชิด บีโอไอมีมาตรการให้การส่งเสริมฯ ผู้ประกอบการ SMEs ในการทำวิจัยและพัฒนา

  โดยผู้ประกอบการ SMEs ต้องร่วมมือกันดำเนินการในรูปแบบของความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษาที่ร่วมเป็นเครือข่าย รวมถึงสนับสนุนกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรที่ดำเนินการโดย สวทช.

- ภาคเอกชนมีความตื่นตัวน้อย เพราะมีกฎระเบียบและมีความเสี่ยงสูง โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs มักไม่สามารถทำวิจัยและพัฒนาต่อยอดเพียงคนเดียว ต้องมีผู้ช่วยเพื่อประสานงานต่อไปให้ได้
- การสรรหานักวิจัยนั้นสามารถหารือกับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัย เช่น สวทช. หรือสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) เป็นต้น นอกจากนี้ สวทช. ยังมีส่วนงานสนับสนุนภาคธุรกิจทั้งในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่
  1) อุทยานวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย และศูนย์แห่งชาติทั้ง 4 ศูนย์
  2) งานบริการ ที่ปรึกษาอุตสาหกรรมของ iTAP ซึ่งจะจัดหาผู้เชี่ยวชาญจากทั้งในประเทศและต่างประเทศมาช่วยปรับปรุงเทคโนโลยีของ SMEs โดยเฉพาะ
  3) เงินสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

6. ภาครัฐได้ตั้งเป้าจำนวนโครงการธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพไว้อย่างไร

- ตั้งเป้าไว้ว่าจะเกิดการลงทุนในแต่ละปีว่า จะมีจำนวนโครงการและมีเงินลงทุนเท่าไรนั้นจะเป็นนโยบายของภาครัฐ บีโอไอมี 6 กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เพราะทุกอย่างมีประโยชน์ต่อประเทศ ถ้ารัฐต้องการให้เกิดกลุ่มไหนจริงๆ และรัฐบาลจะต้องเป็นผู้กำหนด พร้อมต้องมีเครื่องมือจากหน่วยงานที่จะเข้ามาช่วย เพื่อให้โครงการนั้นเกิดขึ้น

  สำหรับนโยบายส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอจะเป็นตัวเสริมในการที่จะเสริมให้บรรลุไปถึงวัตถุประสงค์นั้น บีโอไอจะไม่ใช่เป็นผู้กำหนดนโยบายของประเทศว่า จะมีจำนวนโครงการเท่าไร แต่บีโอไอมีเครื่องมือจะช่วยสนับสนุนเพื่อกระตุ้นให้ภาคเอกชนเห็นความสำคัญ

7. ปัญหาที่ประสบของภาคเอกชนและสิ่งที่อยากให้รัฐสนับสนุนเพิ่มเติมคืออะไร

- ความชัดเจนที่จะให้ภาครัฐสนับสนุน เช่น Bio-diesel, Bio-fuel ปัจจุบันจะมีราคาแพงกว่าน้ำมัน แนวคิดว่าเราจะสามารถสร้างงาน สร้างผลผลิตในประเทศได้อย่างไร การที่จะเกิดการลงทุนหรือไม่นั้นจะขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐ หากว่าจะพัฒนาให้เกิดการใช้ Bioplastic ในประเทศ รัฐจะมีนโยบายสนับสนุน เช่น มีตลาดรองรับหรือไม่ เพราะว่าบางผลิตภัณฑ์มีต้นทุนของการผลิตจะสูงกว่าผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าในช่วงต้น
- การทำวิจัยและพัฒนาด้านการผลิตส่วนใหญ่เทคโนโลยีจะไปจบอยู่ที่การเป็นเอกสารทางวิชาการ ไม่สามารถพัฒนาออกไปสู่เชิงพาณิชย์ได้

การทำวิจัยและพัฒนาด้านการผลิต ส่วนใหญ่เทคโนโลยีจะไปจบอยู่ที่การทำวิจัยและพัฒนา ซึ่งไม่สามารถพัฒนาออกไปสู่เชิงพาณิชย์ได้

ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมในการต่อยอดการวิจัยและพัฒนานั้น คือ ขั้นตอนของการพัฒนายกระดับจาก Lab scale ไปเป็น Pilot scale และพัฒนาต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์ให้สำเร็จ

- อยากให้รัฐสนับสนุนการลงทุนในประเทศ สร้างตลาดมารองรับ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐไม่ใช่เฉพาะบีโอไอเท่านั้น ยังมีหน่วยงานของภาครัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ภารกิจหลักของบีโอไอ คือ ช่วยแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าปัญหาดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่น เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของบีโอไอ หากภาคธุรกิจมีปัญหาสามารถผ่านบีโอไอได้ บีโอไอก็จะช่วยประสานไปยังหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง บีโอไอยินดีรับฟังปัญหาของภาคธุรกิจเพื่อจะได้ช่วยกันหาทางแก้ไขต่อไป

ประเด็นความเห็น/ ข้อเสนอแนะจากภาคเอกชนที่เข้าร่วมสัมมนา

ประการแรก ปัจจุบันมาตรการที่ภาครัฐยังไม่ได้สนับสนุนธุรกิจให้เกิดเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน อยากให้ช่วยเหลือในเรื่องของสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรในส่วนของการทำวิจัยและพัฒนามากขึ้น การให้นำค่าใช้จ่ายจากการทำวิจัยและพัฒนาหักภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 200 ภาคเอกชนมีความเห็นว่ายังไม่เพียงพอที่จะจูงใจให้มาตรการนี้สำเร็จเป็นรูปธรรมได้

นอกจากนี้งานวิจัยของประเทศไทยมักจะต่างคนต่างทำ เราจะนำผลงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร นักวิจัยที่จ้างมาเพื่อเป็นที่ปรึกษาหรือแม้กระทั่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกมักจะขาดประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรม

ประการที่สอง ควรให้ความสำคัญในการลดช่องว่างระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ปัจจุบันหน่วยงานของภาครัฐต่างคนต่างทำงาน ควรให้มีการเชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการ โดยให้เป็นเอกภาพเป็นหนึ่งเดียวร่วมกันขับเคลื่อน เพื่อร่วมแข่งขันด้านเทคโนโลยีกับต่างประเทศ ทุนที่ให้ทำวิจัยในประเทศไทยมีมาก และบุคลากรไทยนั้นมีศักยภาพ แต่ยังขาดระบบการจัดการที่ดี

> งานวิจัยของประเทศไทยมักจะต่างคนต่างทำ เราจะนำผลงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

ประการที่สาม การนำผลงานจากหิ้งสู่ห้าง แต่มีปัญหาอยู่ที่การจะนำผลงานวิจัยเข้าสู่ห้างนั้น ยังไม่มีมาตรฐานการรองรับว่าจะสามารถนำไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ได้จริง

ประการที่สี่ การนำ Pilot Plan สู่เชิงพาณิชย์นั้น สิ่งที่จำเป็นคือ การนำองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในการออกแบบโรงงาน เช่น จะต้องเร่งสร้างบุคลากรด้านนี้ให้ได้ จะได้ช่วยลดต้นทุนการผลิตได้อีกทาง

> ลดช่องว่างระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ปัจจุบันหน่วยงานของภาครัฐต่างคนต่างทำงาน ควรให้มีการเชื่อมโยงกันอย่างบูรณาการ

ประการที่ห้า ควรสร้างความเข้มแข็ง 4 ด้านของเทคโนโลยีชีวภาพของประเทศไทย ได้แก่

1) นักวิทยาศาสตร์ ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมด้านนี้อยู่แล้ว

2) ระบบการจัดการในแง่การตลาด การบริหารธุรกิจ การศึกษา เรายังขาดด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ผลักดันให้มีสถาบันดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ

3) การกำหนดนโยบายสาธารณะ เราควรมีการผลักดันอย่างจริงจัง แต่สิ่งที่จำเป็น คือ งบประมาณ

4) การผลึกกำลังของกลุ่มธุรกิจเทคโนโลยีชีวภาพ ไม่ว่าจะเป็นสภาอุตสาหกรรมไทย สภาหอการค้าไทย สมาคม หรือธนาคารร่วมกับภาครัฐ ปัจจุบันมีสมาคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งต้องให้ความสำคัญด้วย

ประการที่หก ปัญหาหลักของธุรกิจเกษตรของประเทศไทยในส่วนของเทคโนโลยีชีวภาพ คือ กฎระเบียบและนโยบายภาครัฐที่ยังไม่ชัดเจน เช่น การนำเข้าเมล็ดพันธุ์หรือพันธุ์พืชจากต่างประเทศ เข้ามาทดสอบในประเทศไทยในช่วงของการทำวิจัยและพัฒนานั้น ยังติดปัญหาต่างๆ มากมาย ได้แก่ เรื่องมาตรฐานของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่ไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังมีนโยบายเกี่ยวกับ GMO Product ที่ยังไม่ชัดเจนด้วย

จากบีโอไอแฟร์ '95 ถึง บีโอไอแฟร์ 2011

เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้แถลงข่าวอย่างเป็นทางการว่าจะจัดงาน "บีโอไอแฟร์เฉลิมพระเกียรติ 2554" หรือ "บีโอไอแฟร์ 2011" ขึ้นระหว่างวันที่ 10 - 25 พฤศจิกายน 2554 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี ภายใต้แนวคิด "Going Green for the Future"

โดยการจัดงานในครั้งนี้ จัดขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงมีพระชนมพรรษาครบ 84 พรรษา ในปี 2554 พร้อมกันนี้ ก็เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนที่มีต่อเศรษฐกิจไทยและแสดงถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมไทย โดยมีการแสดงเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมของไทย

ภายในบริเวณงานบีโอไอแฟร์ 2011 จะมีอาคารนิทรรศการจากทั้งภาครัฐและเอกชนมาร่วมจัดแสดง โดย Hi-light ในงานได้แก่ "Royal Pavilion" ซึ่งจะจัดแสดงพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และโครงการพระราชดำริของพระองค์ท่าน เพื่อให้พสกนิกรชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้าร่วมงานได้มีโอกาสศึกษาและเรียนรู้แนวทางในการดำเนินชีวิตตามรอยพระยุคลบาท ตลอดจนมีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากโครงการพระราชดำริต่างๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ ยังมี Pavilion ต่างๆ อีกมากมายให้ผู้เข้าร่วมได้เดินชมกันอย่างจุใจ รวมถึงมีสินค้าและบริการในราคาพิเศษมาจำหน่ายภายในบริเวณงานอีกด้วย

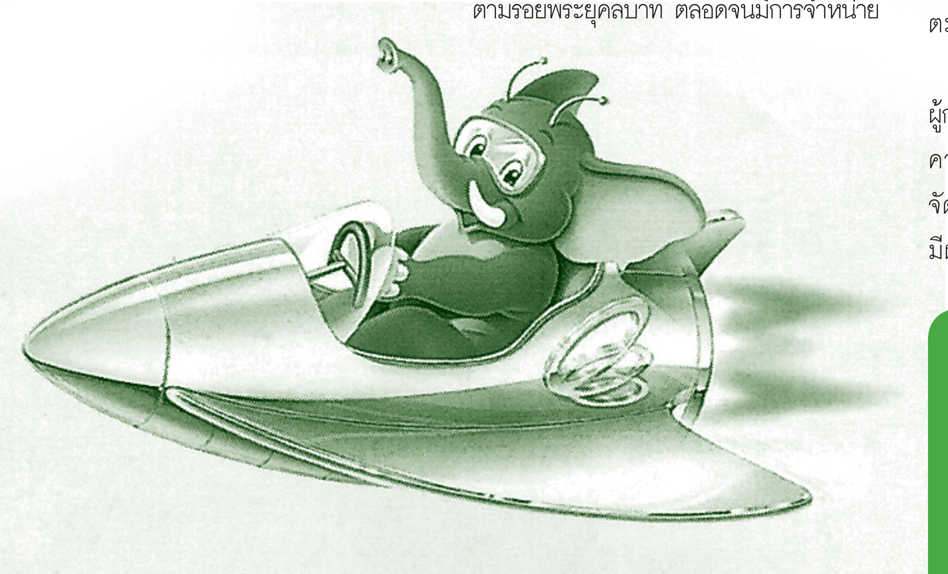

ช้างขี่จรวด สัญลักษณ์งานบีโอไอแฟร์'95

ย้อนอดีต บีโอไอแฟร์ '95

เมื่อเอ่ยคำว่า "บีโอไอแฟร์ (BOI FAIR)" คาดว่าคงมีทั้งคนที่เคยได้ยินและไม่เคยได้ยินคำนี้มาก่อน แต่ถ้าใครเคยมีประสบการณ์ได้เข้าร่วมงาน บีโอไอแฟร์ ไม่ว่าจะเป็นครั้งแรกหรือครั้งที่สอง ทั้งจากฝ่ายผู้จัดงานหรือผู้เข้าร่วมงาน ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "เป็นงานที่ยิ่งใหญ่จริงๆ"

บีโอไอแฟร์ ครั้งแรกจัดขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2538 บริเวณท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี งานนิทรรศการในครั้งนั้นจัดในชื่อ "ก้าวไกล ไทยทำ 2538" แต่ก็นิยมเรียกกันว่า "บีโอไอแฟร์ '95"

การจัดงานบีโอไอแฟร์ '95 ในครั้งนั้น มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติ 50 ปี หรือ "กาญจนาภิเษก" และประกอบกับเป็นช่วงที่มีการเร่งรัดการลงทุนในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือ Eastern Seaboard ด้วย

ผลของการจัดงานในครั้งนั้น ถึงกับมีผู้กล่าวว่า "เป็นงานที่อลังการมาก และประสบความสำเร็จเกินคาดทีเดียว" กำหนดการจัดงาน 10 วัน ที่ได้ขยายเป็น 12 วันนั้น มีผู้เข้าชมงานถึงสองล้านคน

บีโอไอแฟร์ครั้งแรก
อลังการ...และประสบ
ความสำเร็จเกิดคาด
12 วัน...มีผู้เข้าชมงาน
ถึงสองล้านคน

บีโอไอแฟร์ 2000

จากความสำเร็จในครั้งแรก ทำให้บีโอไอตัดสินใจจัดงาน บีโอไอแฟร์ ครั้งที่ 2 ขึ้น โดยเปลี่ยนสถานที่จัดงานมาเป็นศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี ภายใต้ชื่อ "เชื่อมั่นเมืองไทย บีโอไอแฟร์ 2000"

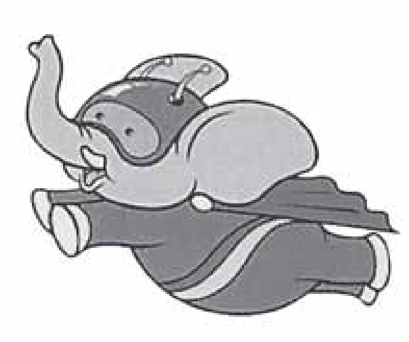

บีโอไอแฟร์ ครั้งที่ 2 นี้ จัดขึ้นระหว่างวันที่ 3 - 17 กุมภาพันธ์ 2543 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 15 วัน ซึ่งเป็นเวลานานกว่าบีโอไอแฟร์ครั้งแรก โดยมีจำนวนผู้เข้าชมงานสูงเป็นประวัติการณ์การจัดงานนิทรรศการในเมืองไทยเลยก็ว่าได้ รวมจำนวนผู้เข้าชมตลอดงานสูงถึง 4.5 ล้านคน

บีโอไอแฟร์ ครั้งที่ 2 มีจำนวนผู้เข้าชมงานสูงเป็นประวัติการณ์ รวมผู้เข้าชมตลอดงานสูงถึง 4.5 ล้านคน

จากที่ได้มีโอกาสได้พูดคุยกับพี่ ๆ ในบีโอไอ ที่เคยเป็นคณะทำงานจัดงานบีโอไอแฟร์ เพื่อสอบถามถึงความทรงจำเกี่ยวกับการได้ร่วมจัดงานครั้งที่ผ่านมา ว่าเป็นอย่างไรบ้าง ต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "เหนื่อยสุด ๆ ทำงานกันหามรุ่งหามค่ำช่วงที่เตรียมงานแทบไม่ได้นอนเลย จะขลุกอยู่บริเวณสถานที่จัดงานตลอด"

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดจบแล้ว ต่างก็บอกว่า "แต่พอจบงานก็หายเหนื่อย เหลือ

แต่ความประทับใจและดีใจที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงานบีโอไอแฟร์ ที่ยิ่งใหญ่และมีผู้คนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก"

ประสบการณ์ บีโอไอแฟร์ ของพานาโซนิค

นอกจากความร่วมมือที่ได้จากชาวบีโอไอ ซึ่งเป็นคณะทำงานจัดงาน บีโอไอแฟร์ ที่ได้ทุ่มเทแรงกายและแรงใจในการจัดงานอย่างเต็มที่สุดความสามารถแล้ว งานบีโอไอแฟร์ทั้งสองครั้ง จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เลย หากไม่ได้รับความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมจากบริษัทเอกชนที่เป็นลูกค้าคนสำคัญของบีโอไอ

โดยผู้บริหารระดับสูงของ บริษัท พานาโซนิคประเทศไทย คือ Mr. Shuichi Ito ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง Executive Vice President ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของการจัดงานบีโอไอแฟร์ที่ผ่านมา พร้อมด้วย Mr. Mitsuhiro

Takayanagi ซึ่งดำรงตำแหน่ง General Manager, Human Resource Group and Planning Group ของ Panasonic Management (Thailand) Co., Ltd. และทีมงาน ก็ได้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ด้วย

รำลึกความทรงจำเมื่อ 15 ปีก่อน

Mr. Shuichi Ito หรือต่อไปจะขอเรียกสั้นๆ ว่า "คุณอิโตะ" เคยมีโอกาสได้เข้าร่วมงานบีโอไอแฟร์ ที่จัดขึ้นครั้งแรก ณ บริเวณท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี เมื่อนับจากวันนี้แล้วก็ถือเป็นการย้อนอดีตไปรำลึกความทรงจำเมื่อ 15 ปีก่อนเลยทีเดียว คุณอิโตะยังพอจำเหตุการณ์ในครั้งนั้นได้ และเล่าให้ผู้เขียนฟังว่า

จากงานบีโอไอครั้งแรก มาจนถึงวันนี้ เวลาผ่านไปกว่า 15 ปีแล้ว

"เมื่อปี 2538 ผมทำงานอยู่ที่พานาโซนิค ตอนนั้นผมยังเป็นหัวหน้าแผนกอยู่เลย ครั้งนั้นพานาโซนิคก็มีโอกาสได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานบีโอไอแฟร์ ที่แหลมฉบังด้วย โดยจัดบริเวณ Outdoor เป็น Panasonic Pavilion ตอนนั้นบริษัทต่างๆ ในเครือพานาโซนิค ก็ได้นำผลิตภัณฑ์และชิ้นส่วนที่บริษัทของตนเองเป็นผู้ผลิตไปแสดงโชว์ในงาน ก็ไปกันเป็น Group ต่างคนต่างก็แสดงสินค้าของตัวเอง"

เมื่อสอบถามถึงความรู้สึกของคุณอิโตะที่มีต่องานบีโอไอแฟร์ในครั้งแรก คุณอิโตะกล่าวว่า

"ในครั้งแรกที่บีโอไอ จัดงานแฟร์ ผมเองก็ได้ร่วมงานเป็นครั้งแรก ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจว่างาน บีโอไอแฟร์ คืออะไร และผมก็คิดว่า คนที่เข้าชมงานครั้งแรกก็คงรู้สึกอย่างนั้นเช่นกัน เรียกว่าทั้งคนจัดงานและคนร่วมงานต่างยังไม่ค่อยเข้าใจถึงรูปแบบการจัดงานเท่าใดนัก

เนื่องจากตอนนั้นเป็นครั้งแรกที่ผมไปเข้าร่วม ก็เลยคิดแต่ว่าจะเอาผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ไปเข้าร่วมแสดงโชว์ในงาน ครั้งนั้นแผนกผมนำโทรทัศน์ ตู้เย็น และชิ้นส่วนไปจัดแสดง ถ้าเป็นโทรทัศน์และตู้เย็น ประชาชนทั่วไปที่มาชมงานก็รู้จักกันดีอยู่แล้ว เข้าใจได้ง่าย แต่สำหรับชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ที่นำไปจัดแสดงด้วย คนทั่วไปที่มาชมอาจจะเข้าใจยากสักหน่อย เพราะไม่คุ้นเคยเท่ากับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป"

คุณอิโตะทำงานอยู่ที่พานาโซนิค ประเทศไทย ในช่วงปี 2536 - 2541 แต่หลังจากนั้นคุณอิโตะได้ย้ายกลับไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งกว่าที่เขาจะได้กลับมาทำงานที่ประเทศไทยอีกครั้ง ก็ได้เลยเวลาจัดงานบีโอไอแฟร์ 2000 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานีไปแล้ว

ด้วยเหตุนี้ ทำให้คุณอิโตะไม่สามารถเล่าให้ฟังถึงบรรยากาศในการเข้าร่วมงานบีโอไอแฟร์ครั้งที่สองได้ อย่างไรก็ตาม บรรยากาศใน Panasonic Pavilion ก็มีผู้จดจำและบันทึกไว้ให้เราได้อ่านกันในหนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกในการจัดงานบีโอไอแฟร์ 2000

Panasonic Pavilion ในงานบีโอไอแฟร์ 2000

จากหนังสือ "ประมวลความยิ่งใหญ่งานนิทรรศการ เชื่อมั่นเมืองไทย BOI FAIR 2000" คุณยุทธศักดิ์ คณาสวัสดิ์ (ปัจจุบัน

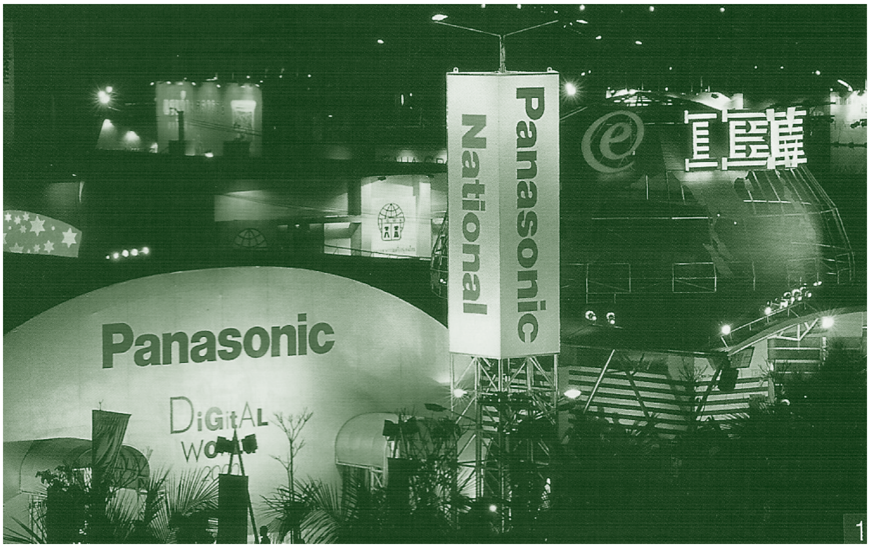

1

ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน) บีโอไอ ได้บันทึกความทรงจำเกี่ยวกับ Panasonic Pavilion ในงานบีโอไอแฟร์ 2000 ไว้

บทความดังกล่าวได้บรรยายถึงอาคารนิทรรศการของ Panasonic ว่าได้ออกแบบไว้อย่างสวยงามมากที่สุดอาคารหนึ่งในงาน BOI FAIR 2000 โดยเป็นสีเงินเข้ากับ Theme ของ Panasonic Pavilion ที่ว่า "Digital World 2000"

ในอาคารได้มีการแสดงผลิตภัณฑ์ล่าสุดของ Panasonic ภายใต้แนวคิด Digital Network ที่เชื่อมโลกทั้งใบให้เป็นหนึ่งเดียว โดย Panasonic Pavilion แบ่งออกเป็น 8 โซนด้วยกัน

โซนที่ 1 มีชื่อว่า "World Space" แสดงเครื่องรับสัญญาณถ่ายทอดผ่านดาวเทียมขนาดพกพา

โซนที่ 2 มีชื่อว่า "DVD World" แสดงเครื่องเล่น DVD ในรูปแบบต่างๆ

โซนที่ 3 มีชื่อว่า "Digital Network" ซึ่งประกอบด้วยโซนย่อยอีก 3 โซน ได้แก่ Network Interface Unit, Creative Network และ Entertainment Network

3

โซนที่ 4 มีชื่อว่า "SD Memory Card" เป็นแผ่นความจำที่มาแทน Cassette Tape ที่ใช้กันอยู่ โดยสามารถเก็บภาพและเสียงได้ 64 MB ซึ่งถือว่าจุได้มากทีเดียวในสมัยนั้น SD นี้ย่อมาจาก "Secure Digital" เนื่องจากแผ่นความจำนี้มีระบบป้องกันการทำสำเนา เพื่อคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาด้วย

โซนที่ 5 มีชื่อว่า "Digital Generation You & Panasonic" แสดงเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทีวีจอแบน โทรศัพท์ระบบ PCT กล้องวิดีโอดิจิตอล

โซนที่ 6 มีชื่อว่า "Panasonic Batteries" แสดงถ่านไฟฉายแบบอัลคาไลน์ที่ทรงประสิทธิภาพ และถ่านไฟฉายแบบลิเธียมที่สามารถชาร์จไฟได้กว่า 800 ครั้ง

โซนที่ 7 มีชื่อว่า "National Home Appliance" แสดงผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เช่น เครื่องปรับอากาศ เครื่องฟอกอากาศ ตู้เย็น ตู้แช่ไวน์ เก้าอี้นวดไฟฟ้า เป็นต้น

และโซนสุดท้าย โซนที่ 8 มีชื่อว่า “DLP Projector” ย่อมาจาก “Digital Light Projector” แสดงเครื่องโปรเจ็กเตอร์มัลติมีเดีย ที่ให้ความสว่างสูง ตั้งราคาขายไว้ที่ 6.5 ล้านบาท มีความคมชัดเทียบเท่าเครื่องฉายภาพยนตร์เลยทีเดียว

หาก Panasonic จะร่วมจัดงานบีโอไอแฟร์ที่จะมีขึ้นในปีหน้านี้ ก็อยากทำให้ดี ไม่ให้แพ้ครั้งก่อนที่เคยได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี

ในงานบีโอไอแฟร์ 2000 เมื่อวันเสาร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2543 นักร้องดังของไทย อมิตา ทาทา ยัง หรือ “ทาทา” ได้มาร้องเพลงให้กับ Panasonic เนื่องจากตอนนั้นเธอเป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์ของ Panasonic ทำให้ภายใน Panasonic Pavilion คึกคักและอัดแน่นไปด้วยผู้คนที่มาร่วมงานคอนเสิร์ตย่อยๆ ของเธอ

เมื่อได้สอบถามว่า หาก Panasonic ตัดสินใจเข้าร่วมในงานบีโอไอแฟร์ที่จะจัดขึ้นในปี 2554 จะเลือกศิลปินใดมาแสดงหรือไม่ จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะนำนักร้องดังจากญี่ปุ่นอย่าง Hamasaki Ayumi (ฮามาซากิ อายูมิ) ที่เป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับผลิตภัณฑ์ของ Panasonic ที่ญี่ปุ่นมาแสดงโชว์ที่เมืองไทย

คุณอิโตะและคุณทาคายานางิ ต่างตอบว่า “ตอนนี้ Hamasaki Ayumi ไม่ได้เป็นพรีเซ็นเตอร์ให้กับ Panasonic แล้ว

ตอนนี้ผลิตภัณฑ์ของ Panasonic ที่ญี่ปุ่นมีพรีเซ็นเตอร์คนใหม่ที่ชื่อว่า Ayase Haruka (อายาเสะ ฮารุกะ) เธอเป็นนักแสดงชื่อดังของญี่ปุ่น แต่การจะนำพรีเซ็นเตอร์คนใดมาโชว์ตัวในงานบีโอไอแฟร์ 2011 คงต้องประสานงานกันอีกครั้งหนึ่ง”

คุณอิโตะกล่าวต่ออีกว่า “หาก Panasonic จะร่วมจัดงานบีโอไอแฟร์ที่จะมีขึ้นในปีหน้านี้ ก็อยากทำให้ดี ไม่ให้แพ้ครั้งก่อนที่ Panasonic เคยทำไว้ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี”

หาก Panasonic ได้เป็นส่วนหนึ่งงาน บีโอไอแฟร์ 2011

ปัจจุบันนโยบายการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือ “Eco-Friendly Product” เป็นนโยบายหลักของบริษัท Panasonic ซึ่งก็เข้ากับ Theme ของงานบีโอไอแฟร์ 2011 ที่เน้นในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อม

คุณอิโตะกล่าวว่า มีความเป็นไปได้หาก Panasonic ตัดสินใจเข้าร่วมบีโอไอแฟร์ 2011 อาจมีการนำสินค้าที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมหรือนำ Theme "Green Industry" มาเป็นแนวทางในการจัดนิทรรศการของ Panasonic

นอกจากนี้ เมื่อเอ่ยชื่อแบรนด์ "National" แล้ว เด็กรุ่นใหม่อาจไม่รู้จักเท่ากับแบรนด์ "Panasonic" แต่ผู้เขียนเป็นคนหนึ่ง ที่คุ้นหูกับแบรนด์ "National" และเชื่อว่ามีอีกหลายท่านที่ทราบว่า ก่อนหน้าที่บริษัทมัทสุชิตะ จะใช้ชื่อแบรนด์ว่า "Panasonic" นั้น บริษัทฯ ได้เริ่มจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในประเทศไทยภายใต้แบรนด์ "National" มานานแล้ว โดยในปี 2554 จะครบรอบ 50 ปีที่แบรนด์ "National" เกิดขึ้นในประเทศไทย

ในเรื่องนี้ คุณอิโตะก็ขอฝากให้ทุกคนได้ทราบ และหากเป็นไปได้ จะนำสินค้ารุ่นแรกมาแสดงในงานบีโอไอแฟร์ 2011 เพื่อให้ทุกคนได้เห็นวิวัฒนาการสินค้าของบริษัทฯ ด้วย

ข้อคิดที่ฝากเกี่ยวกับการจัดงาน

คุณสถาพร กวิตานนท์ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและผู้ริเริ่มงานบีโอไอแฟร์เคยกล่าวไว้ว่า "งานบีโอไอแฟร์ 2000 ถูกกำหนดให้เป็นงานใหญ่ที่ต้องไม่ขาดทุน ทุกบาททุกสตางค์ของการใช้จ่ายต้องคุ้มค่า มีประสิทธิภาพสูง ประหยัด และจะต้องเป็นการระดมความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้มีส่วนร่วมให้จงได้"

ผู้เขียนเห็นด้วยกับคำกล่าวข้างต้นอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับคุณอิโตะที่ขอฝากให้ทีมผู้จัดงานคำนึงถึงการลงทุนและการใช้ทรัพยากรในการจัดงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คุณอิโตะได้กล่าวฝากถึงทุกท่านที่อาจยังไม่รู้จักว่า งานบีโอไอแฟร์ คืออะไร ให้มาร่วมงานกันมาก ๆ

"เมื่อเทียบกับปี 2538 หรือ 2543 ปัจจุบันประเทศไทยเป็นศูนย์รวมการผลิตของหลายผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมต่าง ๆ มีการเจริญเติบโตรุดหน้ามากกว่าในอดีตอย่างมาก เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยในอดีตก็ไม่ยิ่งใหญ่เท่ากับในปัจจุบันนี้

จึงขอให้คนไทยมาร่วมงานกันให้มาก ๆ เพื่อแสดงและชมศักยภาพของประเทศไทยที่เป็นฐานการผลิตสินค้าให้กับแบรนด์ชั้นนำจากทั่วโลก เชื่อว่าทุกท่านจะได้สัมผัสกับเทคโนโลยี นวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะนวัตกรรมของพานาโซนิค ที่วิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน รับรองว่าจะได้ทั้งสาระความรู้ ความบันเทิงแน่นอนครับ"

"Otanoshimi ni" คุณอิโตะกล่าวทิ้งท้าย

บีโอไอศึกษาความเป็นเลิศของ OVOP ของญี่ปุ่น ต้นฉบับ OTOP ของไทย

การบรรยายสรุปโดยนาย Tadashi Uchida ผู้อำนวยการคณะกรรมการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนานาชาติของโครงการ OVOP แห่งจังหวัดโออิตะ

โครงการหนึ่งหมู่บ้าน หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OVOP) ของจังหวัดโออิตะ ประเทศญี่ปุ่น ประสบความสำเร็จอย่างมาก เพราะสามารถกระตุ้นสร้างพลังของชุมชน และพัฒนาการผลิตท้องถิ่นด้วยมุมมองในระดับสากล และมีการนำไปประยุกต์ใช้ทั่วโลก รวมถึงประยุกต์ใช้กลายเป็นโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในประเทศไทยด้วย

เริ่มจากจังหวัดด้อยพัฒนาบนเกาะคิวชู

โออิตะเป็นจังหวัดเล็กๆ บนเกาะคิวชู (Kyushu) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศญี่ปุ่น ใกล้กับไต้หวันและเกาหลี มีพื้นที่ 5,099 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1 ใน 100 ของพื้นที่ประเทศไทย มีเมืองสำคัญคือ เมืองโออิตะ ประชากร 1.21 ล้านคน และมี GDP เท่ากับ 4,475 พันล้านเยน หรือประมาณ 1,600,000 ล้านบาท คิดเป็นเงินประมาณร้อยละ 15 ของ GDP ของประเทศไทย

ในอดีตจังหวัดโออิตะจัดเป็นเขตที่ประชาชนยากจนและล้าหลัง ประชากรมีรายได้ต่อหัวต่ำที่สุดในเกาะคิวชู เนื่องจากจังหวัดโออิตะมีพื้นที่ทำการเกษตรเพียงร้อยละ 10 และมีโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักน้อยกว่าจังหวัดอื่น

จากปัญหาข้างต้น ทำให้ประสบปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของแรงงานจำนวนมากออกจากพื้นที่ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ ทำให้ในช่วงหนึ่งประชาชนจังหวัดโออิตะลดลงเหลือเพียงครึ่งหนึ่งของที่มีอยู่เดิม ขณะเดียวกันก็ยังมีประชากรอีกกลุ่มหนึ่งที่ยังคงอาศัยอยู่ในพื้นที่และมุ่งมั่นที่จะต่อสู้อย่างไม่ถอยเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ยังมีประชากรอีกกลุ่มหนึ่ง ยังมุ่งมั่นจะต่อสู้อย่างไม่ถอย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ต้นกำเนิด OVOP อยู่ที่หมู่บ้านโอยามา

สำหรับแหล่งกำเนิด OVOP คือ หมู่บ้านโอยามา เป็นชุมชนที่มีพื้นที่ห่างไกลและมีประชากรเพียง 3,800 คน มีทำเลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภูเขา โดยมีพื้นที่ราบซึ่งอุดมสมบูรณ์เหมาะสมสำหรับเพาะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์น้อยมาก แต่รัฐบาลกลับส่งเสริมให้เกษตรกรแถบนี้เพาะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศของท้องถิ่น

ในปี 2504 ชาวบ้านในหมู่บ้านรวม 1,000 ครัวเรือน จึงได้ริเริ่มโครงการพัฒนาเศรษฐกิจของตนเอง คือ "บ๊วยใหม่และเกาลัด" (New Plum and Chestnut : NPC) ขึ้น เพราะบ๊วยและเกาลัดเป็นพืชที่

พื้นที่เกษตรกรรมของจังหวัดโออิตะ

เหมาะกับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศของหมู่บ้าน และก่อให้เกิดรายได้ค่อนข้างสูงแก่ชาวบ้าน เพราะบ๊วยและเกาลัดให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่าข้าวถึงร้อยละ 40 และใช้แรงงานในการเพาะปลูกน้อยกว่าการปลูกข้าว

การพัฒนาโครงการ OVOP ของหมู่บ้านโอยามา จำแนกออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 (ปี 2504 - 2507) เป็นช่วงแรกของการส่งเสริมการปลูกบ๊วยและเกาลัดแทนการปลูกข้าว ซึ่งขัดกับนโยบายการเกษตรของภาครัฐในขณะนั้น ที่ส่งเสริมให้เกษตรกรเพาะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศของหมู่บ้านโอยามา และขณะนั้นมีประชากรเพียง 3,800 คน มีทำเลที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภูเขา มีพื้นที่ราบซึ่งอุดมสมบูรณ์เหมาะสมสำหรับเพาะปลูกข้าวและเลี้ยงสัตว์น้อยมาก จึงได้ปรับมาแปรรูปสินค้าเกษตร

ระยะที่ 2 (ปี 2508 - 2511) ผู้นำหมู่บ้านเกรงว่าเมื่อชาวบ้านมีรายได้สูงขึ้น แล้วจะเกียจคร้าน จึงต้องจัดกิจกรรมให้คนหนุ่มสาวในชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางทิศทางที่ดีขึ้น ได้มีโอกาสไปดูงานต่างประเทศ นอกจากเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ขยันทำงานแล้ว ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ของชาวบ้าน ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกทางหนึ่ง โดยมีคำขวัญว่า "มาปลูกบ๊วยและเกาลัดและไปฮาวาย"

ระยะที่ 3 (ปี 2512 เป็นต้นมา) การพัฒนาในหมู่บ้านเน้นการปรับสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่อาศัย และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ศูนย์วัฒนธรรม ศูนย์ข้อมูลชุมชน เป็นต้น เพื่อให้คนในชุมชนมีสภาพคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หมู่บ้านโอยามานับเป็นต้นแบบของการพัฒนาชุมชนด้วยคนในชุมชนเอง และยังเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ริเริ่มสร้างสรรค์ พึ่งพาตนเอง และพัฒนา สิ่งแวดล้อมด้วย

สำหรับหมู่บ้านโอยามาที่เป็นต้นแบบของจังหวัดโออิตะนั้น ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์กว่า 100 ชนิด จนได้ชื่อว่า "หนึ่งหมู่บ้านหนึ่งร้อยผลิตภัณฑ์" (One Village Hundred Products) ซึ่งประกอบด้วยสินค้ามากมายตั้งแต่สินค้าเกษตรกรรมขั้นพื้นฐาน (เช่น เห็ด ผัก เป็นต้น) จนกระทั่งถึงผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป (เช่น ขนมปัง ไส้กรอก สมุนไพรแปรรูป เป็นต้น)

นอกจากนี้ ยังมีร้านค้าริมทาง Kanohana Garten ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจำหน่ายสินค้าชุมชนให้กับผู้บริโภค โดยเฉพาะนักท่องเที่ยว โดยจะรับซื้อสินค้าจากในชุมชนของตนเองและชุมชนอื่นๆ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีบทบาทส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายอีกด้วย

บรรยากาศภายในตัวเมืองโออิตะ

สำหรับหมู่บ้านโอยามา
ที่เป็นต้นแบบของ
จังหวัดโออิตะนั้น
ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์
กว่า 100 ชนิด
จนได้ชื่อว่า "หนึ่งหมู่บ้าน
หนึ่งร้อยผลิตภัณฑ์"

ปรับทิศทางการพัฒนาจังหวัดโดยผู้ว่าฯ ฮิรามัทซึ

ต่อมารูปแบบการพัฒนาของหมู่บ้านโอยามาได้ถูกนำไปปรับใช้เป็นนโยบายการพัฒนาของจังหวัดโออิตะ ภายใต้นโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดคนใหม่ คือ นายโมริฮิโกะ ฮิรามัทซึ ซึ่งเพิ่งชนะการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดโออิตะ เมื่อปี 2522 เขาเคยรับราชการที่กระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม (MITI) ซึ่งปัจจุบัน คือ กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม (METI)

และเคยดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดโออิตะระหว่างปี 2518 - 2522 ก่อนชนะการเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดโออิตะติดต่อกัน 6 สมัย ทำให้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเวลายาวนานถึง 24 ปี

ความก้าวหน้าไปควบคู่กัน
ทั้งในด้านเกษตรกรรม
และอุตสาหกรรม

เขาได้ประกาศวิสัยทัศน์ที่จะฟื้นฟูและพัฒนาจังหวัดโออิตะ ซึ่งขณะนั้นมีประชากร 1.2 ล้านคน ภายใต้คำขวัญที่ว่า "ก้าวหน้าไปควบคู่กันทั้งในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม" (Concurrent Advancement of both Agriculture & Industry) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่ซึ่งประชากรลดลง ให้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้งหนึ่ง

จากแนวคิดข้างต้น OVOP จึงเป็นมากกว่าโครงการเพื่อส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงกระบวนการฟื้นฟูชุมชนด้วยโดยเป็นการรวมพลังของคนทั้งหมู่บ้านมาร่วมคิดร่วมทำ และสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าสูง

สินค้า OVOP ที่วางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าที่เมืองโออิตะ

ต้องคิดในระดับโลก แต่ทำในระดับท้องถิ่น

ผู้ว่าฯ ฮิรามัทซึได้กล่าวถึงเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของ OVOP ว่าประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานหรือปรัชญา 3 ประการ

ประการแรก **จากท้องถิ่นไปสู่สากล** (Local to Global) กล่าวคือ คิดในระดับโลก แต่ทำในระดับท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล ผลิตสินค้าต้องยังคงกลิ่น สี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ที่สามารถเข้าถึงรสนิยมของผู้บริโภคทั่วประเทศและทั่วโลก ยิ่งเป็นสินค้าที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะถิ่นมากเพียงใด ก็จะยิ่งทำให้ดูมีข้อแตกต่างและมีโอกาสจะประสบความสำเร็จตามไปด้วย

> จะต้องผลิตสินค้ามิใช่เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนเท่านั้น แต่ต้องมีมาตรฐานระดับสูงในระดับประเทศและระดับสากลด้วย

ดังนั้น จะต้องผลิตสินค้ามิใช่เพียงเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนเท่านั้น แต่ต้องมีมาตรฐานระดับสูงในระดับประเทศและระดับสากลด้วย

สินค้า OVOP ที่ผลิตจำหน่ายในญี่ปุ่นจึงไม่ใช่สินค้าคุณภาพต่ำหรือเป็นเพียงของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวอย่างที่เราเข้าใจ แต่เป็นสินค้ามีคุณภาพหรือใช้ฝีมือระดับสูง เป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างความภาคภูมิใจให้แก่ผู้ทำการผลิต และสามารถวางจำหน่ายได้ไม่เฉพาะในกรุงโตเกียวเท่านั้น แต่รวมถึงสร้างชื่อเสียงไปทั่วโลก (Global Reputation) โดยนายฮิรามัทซึได้กล่าวเปรียบเทียบว่า "เหมือนกับต้มยำกุ้งของไทยที่เป็นซุปที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก"

ต้องพึ่งพาตนเอง และคิดอย่างสร้างสรรค์

ประการที่สอง **เสริมสร้างการพึ่งพาตนเอง** (Self-reliance) จะต้องเป็นอิสระพึ่งพาตนเอง และคิดอย่างสร้างสรรค์

> รูปแบบ OVOP ของจังหวัดโออิตะ นับว่าแตกต่างจากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของไทย ที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันและการชี้นำจากนโยบายรัฐบาลเป็นหลัก

ประชาชนในท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะพัฒนาสินค้าใด ไม่ได้เกิดจากนโยบายรัฐไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับภูมิภาค ทำให้มีผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นต้นว่า เห็ดหอมแห้งมะนาวคาโบสุ การท่องเที่ยวที่เมืองยุฟุอิน ดังนั้น รูปแบบ OVOP ของจังหวัดโออิตะจึงนับว่าแตกต่างจากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของไทย ที่เกิดขึ้นจากแรงผลักดันและการชี้นำจากนโยบายรัฐบาลเป็นหลัก

ที่จัดวางสินค้า OVOP ซึ่งออกแบบไว้อย่างสวยงาม

ส่วนหน่วยงานรัฐมีหน้าที่เพียงให้การสนับสนุนเทคโนโลยีและการตลาดเท่านั้น โดยบุคคลในภาคราชการที่จะมาให้คำแนะนำนั้น จะต้องมีการควบคุมคุณภาพอย่างเข้มงวดในเรื่องความรู้ที่ต้องสอบผ่าน เพื่อให้ได้รับใบอนุญาตก่อน จึงจะมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะมาเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้ประกอบการเหล่านี้ได้

สำหรับการเรียนการสอนจะไม่เน้นสอนในห้องเรียน แต่จะเน้นการไปแนะนำและให้คำปรึกษาในพื้นที่จริง รวมถึงการควบคุมคุณภาพสินค้า OVOP โดยมีวิทยากรเป็นผู้รู้จริงและมีประสบการณ์จริง เป็นต้นว่า เชิญบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในธุรกิจมาบรรยายและบอกเล่าถึงประสบการณ์

ต้องกล้าเผชิญกับความท้าทายและมีวิสัยทัศน์กว้างไกล จึงจะสามารถเป็นผู้นำกระบวนการพัฒนาในแต่ละชุมชนได้

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นับเป็นเป้าหมายสูงสุดของ OVOP

ประการที่สาม **การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์** (Human Resource Development) ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุดของ OVOP ในการเป็นพลังขับเคลื่อนที่แท้จริงของการพัฒนาภูมิภาค คือ "มนุษย์" ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความกล้าเผชิญกับความท้าทายและมีวิสัยทัศน์กว้างไกล จึงจะสามารถเป็นผู้นำกระบวนการพัฒนาในแต่ละชุมชนได้ อันจะทำให้เศรษฐกิจของภูมิภาคพัฒนาไปได้อย่างอัตโนมัติและเป็นธรรมชาติ

สำหรับคำว่า "ผลิตภัณฑ์" ไม่ได้มีความหมายเป็นเพียง "สินค้า" เท่านั้น แต่มีความหมายลึกซึ้งว่าเป็นผลิตผลจากความรู้ความสามารถของมนุษย์ ซึ่งสะท้อนถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วย

ปัจจุบันรูปแบบ OVOP ได้แพร่ขยายไปกว่า 3,000 ท้องถิ่นทั่วประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศต่างๆ เป็นต้นว่า จีน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย

ปัจจุบันรูปแบบ OVOP ได้แพร่ไปทั่วประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศต่างๆ จุดประสงค์ของการนำไปประยุกต์ใช้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น

กัมพูชา ลาว มองโกเลีย สหรัฐฯ ฯลฯ ซึ่งแม้ว่าวิธีการนำไปประยุกต์ใช้จะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ แต่มีจุดประสงค์ของการนำไปประยุกต์ใช้คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น เพิ่มจิตสำนึกของคนในชุมชนให้พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ขยายโอกาสทางการตลาด เสริมสร้างศักยภาพในการผลิต จนสามารถเป็นการผลิตเพื่อส่งออกได้

ความคืบหน้านโยบายส่งเสริม สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH)

ย่านธุรกิจของสิงคโปร์ นับเป็นศูนย์รวมของสำนักงานภูมิภาคในเอเชียและแปซิฟิก

ปัจจุบันบริษัทข้ามชาติจะมีบริษัทลูกเป็นจำนวนมาก กระจายอยู่ในประเทศต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยาก หากจะดำเนินการบริหารและสั่งการโดยตรงจากสำนักงานใหญ่ ดังนั้น บริษัทข้ามชาติจึงมักตั้งสำนักงานใหญ่สำหรับภูมิภาค หรือสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในประเทศใดประเทศหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล ควบคุม และให้บริการแก่บริษัทในเครือจำนวนมากที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคนั้นๆ

ปรับโครงสร้างการส่งเสริม ROH

ปัจจุบันสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้กระจุกตัวในฮ่องกงและสิงคโปร์เกือบทั้งหมด เนื่องจากมีข้อได้เปรียบ ไม่ว่าจะเป็นกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ ประชากรสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี มีเสถียรภาพทางการเมืองอยู่ในระดับสูง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่ดีเยี่ยม โดยเฉพาะในด้านโทรคมนาคม ส่งผลให้บริษัทข้ามชาติสามารถบริหารธุรกิจระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับในระยะหลังประเทศจีนกำลังมาแรง เนื่องจากเป็นประเทศที่มีตลาดขนาดใหญ่และเป็นฐานการผลิตสำคัญของโลก

> การกระจุกตัวของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ

ขณะเดียวกันการที่มีสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคจำนวนมากอยู่ในประเทศก็มีส่วนสำคัญในการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ให้แก่ประเทศเหล่านี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากธุรกิจประเภทนี้ต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ การเงิน การตลาด ฯลฯ ขณะเดียวกันก็จ่ายค่าจ้างและเงินเดือนในอัตราสูงเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นยังส่งผลให้ประเทศเหล่านี้กลายเป็น Cluster สำหรับธุรกิจอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมโลจิสติกส์ บริการทางการเงิน เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมาย ฯลฯ

ประเทศไทยได้เริ่มส่งเสริมกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคมาตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา แต่ที่ผ่านมาพบว่าประสบผลสำเร็จน้อยมาก เพื่อแก้ไขปัญหาข้างต้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประชุมเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2552 จึงมอบหมายให้นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานในคณะอนุกรรมการศึกษานโยบายส่งเสริมกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค เพื่อพิจารณาเปลี่ยนแปลงนโยบายครั้งใหญ่ เพื่อจะให้มีแรงจูงใจเพียงพอในการที่บริษัทข้ามชาติจะมาตั้งสำนักงานฯ ในไทย

คณะอนุกรรมการฯ ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาคราชการและเอกชน อาทิ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย บีโอไอ

การทำงานได้พิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน ทั้งในแง่ของแรงจูงใจที่จะให้กับภาคเอกชนที่เข้ามาลงทุน และผลประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับ

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยในการทำงานได้พิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทุกภาคส่วน ทั้งในแง่ของแรงจูงใจที่จะให้กับภาคเอกชนที่เข้ามาลงทุน และผลประโยชน์ที่ทุกภาคส่วน รวมถึงประเทศชาติจะได้รับจากการปรับปรุงนโยบายในเรื่องนี้

คณะอนุกรรมการฯ ได้ข้อสรุปและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้วเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2553 โดยทั้งกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบีโอไอ ได้ตกลงที่จะปรับปรุงมาตรการส่งเสริมกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH) ครั้งใหญ่ ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติให้ความเห็นชอบ ต่อมาได้เสนอคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 508) พ.ศ. 2553 ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ใช้บังคับเป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2553 ที่ผ่านมา

กรมสรรพากรปรับปรุงสิทธิประโยชน์ หลักเกณฑ์และเงื่อนไข

กรมสรรพากรได้ตกลงที่จะเสนอสิทธิและประโยชน์แบบใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกต่อนักลงทุน โดยมุ่งหวังให้เกิดการลงทุนเพิ่มขึ้น ในกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค สรุปได้ดังนี้

ภาษีเงินได้นิติบุคคล จาก Qualifying Service ที่เกิดขึ้นจากต่างประเทศ ซึ่งเดิมได้รับสิทธิและประโยชน์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออัตราร้อยละ 10 แก้ไขเป็น **ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 10 ปี** โดยหากผลการดำเนินงานเป็นไปตามเงื่อนไข จะต่ออายุให้อีก 5 ปี ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลจาก Qualifying Service ที่เกิดขึ้นในประเทศ ยังคงกำหนดเป็น**อัตราร้อยละ 10 ตามเดิม** แต่กำหนดเงื่อนไขเวลาใช้สิทธิ์เป็นไม่เกิน 10+5 ปี เช่นเดิม

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับคนต่างชาติที่ทำงานในสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ซึ่งเป็นผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญระดับสูง ได้รับสิทธิ์ลดหย่อนใน**อัตราร้อยละ 15 ตามเดิมแต่เพิ่มจาก 4 ปี เป็น 8 ปี**

ค่าสิทธิ์ ที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงดอกเบี้ยจากเงินกู้ยืมที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคได้กู้มา

การสัมมนาเพื่อชี้แจงนักลงทุนเกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค โดย นายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และนายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2553

การแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนเกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค โดย นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และ ดร. สถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2553

เพื่อให้กู้ยืมต่อ ยังคงได้รับสิทธิ์ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลใน**อัตราร้อยละ 10 ตามเดิม**

เงินปันผล ที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคได้รับและจ่ายออกไป ได้รับสิทธิ์**ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามเดิม**

การปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนเพื่อผลประโยชน์ของทุกภาคส่วน

นอกจากเสนอทางเลือกเพื่อเพิ่มสิทธิและประโยชน์ ให้กับนักลงทุนเพื่อจูงใจให้เข้ามาจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคแล้ว กรมสรรพากรยังได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการรับสิทธิประโยชน์ ในกรณีต้องการสิทธิและประโยชน์พิเศษข้างต้นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- ยกเลิกการกำหนดสัดส่วนรายได้จาก ROH เป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของรายได้ทั้งหมด แต่กำหนดค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ 15 ล้านบาท/ปี หรือการลงทุนขั้นต่ำ 30 ล้านบาท/ปี ในลักษณะเช่นเดียวกับที่มีการกำหนดเงื่อนไข โดยหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศแทน สำหรับการใช้สิทธิ์ภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อให้เกิดการลงทุน และการใช้จ่ายภายในประเทศ
- ผ่อนปรนจากปัจจุบันต้องตั้งบริษัทในเครือ หรือสาขาต่างประเทศอย่างต่ำ 3 แห่งตั้งแต่ปีแรก เป็นอย่างต่ำ 1 แห่งในปีแรก และเพิ่มเป็นอย่างต่ำ 2 แห่งตั้งแต่ปีที่ 3 และเพิ่มเป็นอย่างต่ำ 3 แห่ง ตั้งแต่ปีที่ 5 เป็นต้นไป เพื่อแบ่งเบาภาระในช่วงแรกของการดำเนินธุรกิจ
- กำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้มีทักษะความรู้ขั้นต่ำ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่ปฏิบัติงานในส่วนของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ตั้งแต่ปีที่ 3 ของการใช้สิทธิประโยชน์ เพื่อเพิ่มช่องทางการสร้างทักษะ ความรู้ และความชำนาญให้แก่แรงงานในระบบ
- กำหนดค่าตอบแทนให้กับพนักงานที่ปฏิบัติงานในส่วนของสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคจำนวน 5 คน เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าคนละ 2.5 ล้านบาท/ปี ตั้งแต่ปีที่ 3 ของการใช้สิทธิประโยชน์ เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายภายในประเทศและการนำเข้าเงินตราจากต่างประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยผ่อนปรนเงื่อนไข Treasury Center

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะผ่อนปรนหลักเกณฑ์ครั้งใหญ่ สำหรับกิจการศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center) ซึ่งจะเอื้ออำนวยอย่างมากทำให้ต่างชาติสนใจก่อตั้งสำนักงานประเภทนี้ในประเทศ เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาค โดยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศ เรื่อง คำสั่งรัฐมนตรีให้ไว้แก่ศูนย์บริหารเงิน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 14 พฤษภาคม 2553 สรุปใจความได้ดังนี้

- ผ่อนผันให้บริษัทที่จัดตั้งแล้วสามารถประกอบธุรกิจศูนย์บริหารเงินได้ โดยมีเงื่อนไขต้องแยกบันทึกรายการและบัญชีของศูนย์บริหารเงิน และธุรกิจอื่นให้ชัดเจน เปลี่ยนจากเดิมที่กำหนดว่าต้องเป็นบริษัทใหม่เท่านั้น
- ปรับเปลี่ยนเงื่อนไขจากเดิมต้องมีกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในไทย ประเทศเพื่อนบ้าน หรือเวียดนาม รวมกันอย่างน้อย 3 ประเทศ ปรับเปลี่ยนเป็นต้องมีกลุ่มบริษัทตามระเบียบเดิม หรือมีกลุ่มบริษัทในไทยอย่างน้อย 2 บริษัท และมีบริษัทในเครือในต่างประเทศอย่างน้อย 2 บริษัท
- ผ่อนผันให้การโอนเงินระหว่างศูนย์บริหารเงินและกลุ่มบริษัทในไทย จากเดิมต้องเป็นเงินบาทเท่านั้น แก้ไขเป็นเงินตราต่างประเทศได้
- ยกเลิกเงื่อนไขการดำรงฐานะเงินตราต่างประเทศสุทธิ (Foreign Exchange Position)

กรมสรรพากรได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

บริการอำนวยความสะดวกต่อนักลงทุนที่ศูนย์วีซ่าและใบอนุญาตทำงาน ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

- ผ่อนผันเงื่อนไข Foreign Exchange Hedging จากเดิมทำได้ตาม Underlying แก้ไขเป็นทำได้ตาม Underlying โดยกรณีค่าสินค้าหรือบริการ ให้ทำ Hedging โดยใช้ประมาณการภายใน 1 ปีได้
- ผ่อนผันหลักเกณฑ์การฝากเงินตราต่างประเทศ และการให้กู้ในต่างประเทศจากเดิมเป็น ดังนี้
  - ให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือได้ตามความจำเป็นโดยไม่จำกัดจำนวน
  - ให้ฝากเงินตราต่างประเทศที่มาจากต่างประเทศกับธนาคารพาณิชย์ในไทยได้โดยไม่จำกัดจำนวน
  - ให้ฝากเงินตราต่างประเทศที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเงินบาทกับธนาคารพาณิชย์ในไทย รวมทั้งฝากหรือลงทุนในต่างประเทศ ยอดคงค้างรวมกัน ไม่เกิน 500 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

นอกจากนี้ สำหรับการชดเชยภาษีมุมน้ำเงิน ตามขอบเขตการประกอบธุรกิจศูนย์บริหารเงิน กรมศุลกากรได้ตกลงที่จะอนุญาตให้ บริษัทผู้ส่งออกสามารถขอชดเชยได้เต็มจำนวน กรณีเป็นการหักกลบลบหนี้ของศูนย์บริหารเงินที่ทำธุรกรรมให้กับสำนักงาน ROH

บีโอไอปรับใหญ่ด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

ในส่วนของบีโอไอ มีการผ่อนปรนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุมัติในด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว พร้อมกับปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการให้รวดเร็วขึ้น และลดเอกสารประกอบการยื่นคำขอลงให้เหลือเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

- ยกเลิกเงื่อนไขต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 20 ล้านบาท สำหรับบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่มีต่างชาติถือหุ้นขั้นต่ำร้อยละ 50 ซึ่งต้องการขออนุมัติตำแหน่งผู้บริหารชาวต่างชาติ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2552 เป็นต้นไป ส่วนกรณีที่เป็นบริษัทไทยถือหุ้นข้างมาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ให้บีโอไอรับไปทบทวนว่า สมควรยกเลิกเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ว่าจะต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 50 ล้านบาทหรือไม่

**บีโอไอผ่อนปรนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุมัติ
ในด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว
ปรับปรุงการดำเนินการให้รวดเร็ว
ลดเอกสารประกอบการยื่นคำขอ**

หลักเกณฑ์อนุมัติตำแหน่งผู้บริหาร

การถือหุ้น	เดิม	ตั้งแต่ 11 ธันวาคม 2552
บริษัทที่คนต่างด้าวถือหุ้น ≥ 50%	ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 20 ล้านบาท	-
บริษัทที่คนต่างด้าวถือหุ้น ≤ 50%	ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 50 ล้านบาท	อยู่ในระหว่างพิจารณาว่าสมควรยกเลิกหรือไม่

- ปรับปรุงหลักเกณฑ์การอนุมัติตำแหน่งครั้งแรกหรือขยายเวลา กรณีบริษัทยังไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการแต่ได้รับบัตรส่งเสริมแล้วจากเดิม 1 ปี เพิ่มเป็น 2 ปี เท่ากับกรณีที่เป็นบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการแล้ว

หลักเกณฑ์อนุมัติให้อยู่ในราชอาณาจักร

กรณีของการขออนุมัติ	เดิม	ตั้งแต่ 11 ธันวาคม 2552
อนุมัติตำแหน่งครั้งแรก หรือขยายเวลากรณีบริษัทยังไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการ	1 ปี	2 ปี
ขยายเวลากรณีบริษัทเปิดดำเนินการแล้ว	2 ปี	2 ปี

- การลดเวลาการอนุมัติตำแหน่งและการอนุมัติเข้าทำงานของคนต่างชาติจากเดิม 40 วันทำการ ลดลงเหลือ 5 - 20 วันทำการ
- การลดเอกสารที่ใช้ประกอบการยื่นขออนุญาตในบางรายการ จากเดิม 10 รายการ ลดลงเหลือ 5 - 7 รายการ

การลดเวลาการอนุมัติตำแหน่งและการอนุมัติเข้าทำงานของคนต่างชาติ จากเดิม 40 วันทำการ ลดลงเหลือ 5 - 20 วันทำการ

การปรับปรุงหลักเกณฑ์ครั้งนี้ได้รับการสนองตอบเชิงบวกเป็นอย่างมากจากภาคเอกชน ทั้งในส่วนของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย รวมถึงหอการค้าต่างประเทศในประเทศไทย ซึ่งนับเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้และมูลค่าเพิ่มสูงในอนาคต

อีสท์ วอเตอร์
กับนโยบายการบริหารจัดการน้ำ สำหรับภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นเรื่องน้ำ กำลังเป็นที่กล่าวขานกันทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของปริมาณ คุณภาพของน้ำหรือการผลิตน้ำสำหรับภาคอุตสาหกรรม จึงเป็นปัจจัยที่พร่องทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพไม่ได้เพราะสามารถทำให้ผลการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ ไม่ได้มาตรฐาน

การผลิตและการบริหารจัดการน้ำให้กับภาคอุตสาหกรรมจึงนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยมีความจำเป็นที่ต้องวางแผนล่วงหน้านับสิบปีว่ามีปริมาณความต้องการใช้น้ำเท่าไร มากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้ลงทุนและจัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อไป การบริหารจัดการน้ำในประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยภาครัฐทั้งหมด ส่วนการให้บริการภาคเอกชนเป็นผู้ทำ เช่น ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สาธารณรัฐเช็ก เป็นต้น

สำหรับบทความที่จะนำเสนอต่อไปนี้เป็นการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการบริหารจัดการน้ำให้กับภาคอุตสาหกรรมและการอุปโภคบริโภค โดยภาคเอกชนคือ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หรือ อีสท์ วอเตอร์ ที่ยังมีกระแสความคิดส่วนใหญ่ว่าเป็นบริษัทที่บริหารโดยหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งจริงๆ แล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น

เราจะได้ทราบว่าบริษัทฯ มีความเป็นมาอย่างไร และมีความรู้ใหม่ที่ว่าบริษัทฯ ไม่ได้ผลิตน้ำเฉพาะในภาคตะวันออกเท่านั้น แต่ยังดำเนินการบริหารทรัพยากรน้ำให้กับภาคใต้ด้วยคือ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล

สำหรับพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก หรืออีสเทิร์นซีบอร์ด ถือเป็นพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของศูนย์การผลิตทางด้านอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมเหล็ก ปิโตรเคมีและรถยนต์ รวมถึงเป็นศูนย์กลางการขนส่งทั้งทางบก ทะเล และอากาศ ตลอดจนเป็นที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ จึงทำให้จังหวัดในภูมิภาคนี้มีความต้องการใช้น้ำในปริมาณสูง

เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการแย่งชิงน้ำในพื้นที่ จึงได้มีแนวคิดในการจัดตั้งบริษัทที่จะมาทำหน้าที่ในการบริการจัดการน้ำสำหรับภูมิภาคนี้ โดยใช้ชื่อว่า "บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) หรือ อีสท์ วอเตอร์" ทั้งนี้เพื่อทำหน้าที่ขนส่งน้ำดิบผ่านระบบท่อไปยังภาคอุตสาหกรรมใน 3 จังหวัด

นายประพันธ์ อัศวอารี
กรรมการผู้อำนวยการใหญ่

ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง โดยมุ่งสู่การเป็นผู้นำด้านการจัดการน้ำอย่างมีคุณค่า เพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และสังคมอย่างยั่งยืน ปัจจุบันมี**นายประพันธ์ อัศวอารี เป็นกรรมการผู้อำนวยการใหญ่**

กำเนิดอีสท์ วอเตอร์

อีสท์ วอเตอร์ เกิดขึ้นจากดำริของรัฐบาลในสมัยนายอานันท์ ปัณยารชุน ช่วงประมาณปี 2534 - 2535 ในช่วงนั้นถือว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังเจริญเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะโครงการพัฒนาเรื่องพลังงานอีสเทิร์น ซีบอร์ด ซึ่งจะมีการเดินท่อส่งก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยมาที่จังหวัดระยองด้วย

> อีสท์ วอเตอร์ ทำหน้าที่ขนส่งน้ำดิบผ่านระบบท่อไปยังภาคอุตสาหกรรม 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

ดังนั้นเมื่อเกิดโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ดขึ้น ก็จำเป็นที่จะต้องมีอุตสาหกรรมต่างๆ มารองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น โดยส่วนที่ต้องดำเนินการอีกอย่างหนึ่งคือเรื่องระบบสาธารณูปโภคที่จะมารองรับอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยเฉพาะน้ำถือเป็นส่วนสำคัญของการประกอบอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

สำหรับแหล่งน้ำในภาคตะวันออกนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของกรมชลประทาน เพราะฉะนั้นจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มีการบริหารจัดการน้ำสำหรับรองรับการเจริญเติบโตในอีก 20 - 30 ปีข้างหน้า ในที่สุดจึงได้ตกลงกันว่าให้มีการจัดตั้งบริษัทเอกชนขึ้นมา เพื่อมาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการน้ำ ในเบื้องต้นจะมีภาครัฐให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และเมื่อการดำเนินงานทุกอย่างเป็นไปด้วยความราบรื่นจะต้องแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนต่อไป

หลังจากที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบแล้วจึงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานโดยการประปาส่วนภูมิภาค หรือ กปภ. เป็นผู้จัดตั้งขึ้น และถือหุ้นรายใหญ่ จากนั้นได้โอนเรื่องการบริการจัดการน้ำในพื้นที่อีสเทิร์นฯ ทั้งหมดให้อีสท์ วอเตอร์ ดำเนินการ อีสท์ วอเตอร์ มีหน้าที่ในการนำน้ำจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง หลายคนยังเข้าใจว่า อีสท์ วอเตอร์ เป็นเจ้าของน้ำ ซึ่งในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ อีสท์ วอเตอร์ เปรียบเสมือนคนขับรถบรรทุกน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำเป็นของภาครัฐและเป็นทรัพยากรแผ่นดิน โดย อีสท์ วอเตอร์ มีท่อส่งน้ำและโรงสูบน้ำที่อยู่ตามแหล่งน้ำต่างๆ เท่านั้น การที่ภาครัฐจัดตั้งอีสท์ วอเตอร์ ขึ้นมา เพื่อไม่ให้เกิดการแย่งชิงน้ำในพื้นที่ หากมีการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ

แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน

ในปี 2540 อีสท์ วอเตอร์ ได้เข้าจดทะเบียนเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้สัดส่วนการถือหุ้นของ กปภ. ลดลงจากที่ถือหุ้นรายใหญ่เหลือเพียงร้อยละ 40 และมีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ กนอ. ถือหุ้นร้อยละ 4 ซึ่งทั้ง กปภ. และ กนอ. ถือว่าเป็นลูกค้ารายใหญ่และสำคัญของ อีสท์ วอเตอร์ ส่วนหุ้นอีกร้อยละ 56 มีบริษัทเอกชน กองทุนรายย่อย และผู้บริหารของ อีสท์ วอเตอร์ เป็นผู้ถือ

ภายหลังจากเปลี่ยนเป็นบริษัทจำกัดมหาชนแล้ว ทำให้ต้องดำเนินการตามกฎกติกาของตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างเคร่งครัด ซึ่งมีคนอีกหลายกลุ่มยังเข้าใจผิดว่า อีสท์ วอเตอร์ เป็นเหมือนเสือนอนกิน เนื่องจากซื้อน้ำดิบในราคาหน่วยละ 0.50 บาท แต่ขายให้ผู้ใช้ราคาหน่วยละ 9.25 บาท โดยมีกำไรถึง 8 บาทกว่า ซึ่งในความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะ อีสท์ วอเตอร์ มีต้นทุนในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ เช่น ถ้าจะลงทุนเพื่อวางท่อไปยังแหล่งอุตสาหกรรมใดก็จะต้องวางแผนล่วงหน้าไปอีก 10 ปี เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องบวกค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตรวมเข้าไปด้วย

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น สามารถแยกเรื่องต้นทุนการขายน้ำในราคา 9.25 บาท ดังนี้ ค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการสูบน้ำประมาณร้อยละ 30 - 35 ค่าเสื่อมร้อยละ 30 ภาษีร้อยละ 10 ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 12 นั้นเป็นค่าใช้จ่ายภายในบริษัทเช่น เงินเดือน ค่าเช่า ฯลฯ

ดังนั้นเมื่อ อีสท์ วอเตอร์ เป็นบริษัทมหาชน ก็ต้องบริหารจัดการเช่นเดียวกับบริษัทเอกชนทั่วไป เนื่องจากเป้าหมายของผู้ถือหุ้นต่างคาดหวังผลกำไรที่จะได้รับจากเงินปันผล ในช่วงที่ผ่านมาผู้บริหาร

มีคนอีกหลายกลุ่มยังเข้าใจผิดว่า อีสท์ วอเตอร์ เป็นเหมือนเสือนอนกิน เนื่องจากซื้อน้ำดิบ 0.50 บาท แต่ขายราคา 9.25 บาท ซึ่งในความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น

ของ อีสท์ วอเตอร์ จะมาจากภาครัฐ โดยคุณประพันธ์เป็นผู้บริหารคนแรกที่มาจากภาคเอกชน การดำเนินงานทุกอย่างต้องเป็นไปตามแนวทางของบริษัทเอกชนเป็นหลัก ซึ่งในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้เปลี่ยนแปลงมากขึ้น รวมถึงดำเนินการในเรื่องต่างๆ ที่ยังไม่เคยดำเนินการมาก่อน เพราะการบริหารงานแบบเอกชนจะมีความคล่องตัวในการดำเนินการมากกว่าการบริหารงานแบบราชการ

ความเป็นมาของ อีสท์ วอเตอร์

12 กันยายน 2535	คณะรัฐมนตรีมีมติให้การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) จัดตั้ง "บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก"
12 ตุลาคม 2535	ลงนามในสัญญาร่วมกับกระทรวงการคลัง ในโครงการบริหารและดำเนินกิจการระบบท่อส่งน้ำดิบสายหลักในภาคตะวันออก ระยะเวลา 30 ปี
26 ธันวาคม 2536	เพิ่มทุนจดทะเบียนในวงเงิน 1,700 ล้านบาท
18 พฤศจิกายน 2539	แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ภายใต้ชื่อ "บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)"
กรกฎาคม 2540	จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเสนอขายหุ้นแก่นักลงทุนทั่วไป
ธันวาคม 2540	จัดตั้งบริษัท โกลบอล วอเตอร์ ซีสเท็มส์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด เพื่อผลิตและจำหน่ายน้ำดื่มผ่านตู้จำหน่ายน้ำดื่มสะอาดอัตโนมัติ
15 ธันวาคม 2541	จัดตั้งบริษัท ยูนิเวอร์แซล ยูทีลิตี้ส์ จำกัด เพื่อดำเนินธุรกิจกิจการประปา
23 กันยายน 2542	เป็นบริษัทน้ำแห่งแรกในประเทศไทยที่มีคุณภาพดี และได้รับใบรับรองระบบคุณภาพ ISO 9002
สิงหาคม 2543	ประสบผลสำเร็จในการผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล โดยใช้ระบบ Reverse Osmosis (RO)
มิถุนายน 2545	จัดตั้งบริษัท อีสเทอร์น ไฮบาส ไพพ์ จำกัด เพื่อผลิตท่อ CC-GRP เพื่อใช้ในโครงการก่อสร้างวางท่อส่งน้ำ

อีสท์ วอเตอร์ สามารถส่งน้ำข้ามเขตได้

สำหรับท่อส่งน้ำของ อีสท์ วอเตอร์ นั้นเป็นแบบ Water Grid หมายถึง มีการวางท่อเชื่อมโยงแหล่งน้ำจากพื้นที่ 3 จังหวัด ได้แก่ ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา สามารถส่งน้ำให้กับลูกค้าได้หลากหลายพื้นที่ และยังส่งข้ามเขตได้อีกด้วย จึงเป็นการทำงานแบบครบวงจร

โดยท่อส่งน้ำของ อีสท์ วอเตอร์ มีความยาว 324 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 3 จังหวัดดังที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ อีสท์ วอเตอร์ สามารถผันน้ำได้จากหลายแหล่ง มีการนำระบบบริหารจัดการน้ำมาใช้โดยการสำรวจว่าแหล่งใดมีปริมาณน้ำมากน้อยเพียงพอหรือไม่ ปริมาณฝนเป็นอย่างไร หากปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำอยู่

ท่อส่งน้ำของ อีสท์ วอเตอร์ เป็นแบบ Water Grid สามารถส่งน้ำให้กับลูกค้าได้หลากหลายพื้นที่ และท่อส่งน้ำมันมีความยาวถึง 324 กิโลเมตร

ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็ไม่จำเป็นต้องผันน้ำจากพื้นที่อื่นมาเพิ่มเติม แต่หากพื้นที่ใดอยู่ในสภาวะน้ำน้อยจำเป็นต้องผันน้ำมาเพิ่มเติมก็ต้องดูเรื่องราคา ว่าจะต้องผันน้ำจากจุดใดเพื่อให้มีราคาต่ำสุด

หากเกิดปัญหาภัยแล้งและขาดแคลนก็ต้องมาพิจารณากันว่าจะจัดการอย่างไรเพื่อให้เกิดความสมดุลและไม่ขาดแคลน ซึ่งตรงนี้เป็นข้อดีที่สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว แต่การติดตามเรื่องน้ำในพื้นที่ต่างๆ นั้น ต้องดำเนินการอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2553 นี้ ได้มีการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและหารือกันตลอดเวลาว่าปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำมีอยู่ในปริมาณเท่านี้ จะเพียงพอหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะต้องผันน้ำจากแหล่งใดได้บ้าง เรียกว่าจะต้องคิดไปถึงอนาคตเลยว่า ความต้องการใช้น้ำกับปริมาณน้ำที่มีอยู่นั้นเพียงพอหรือไม่

ทั้งนี้สถิติเรื่องปริมาณน้ำ ปริมาณฝนที่ตกในแต่ละปี ข้อมูลการเก็บกักน้ำ และการระบายน้ำของกรมชลประทาน สำนักฝนหลวง และกรมอุตุนิยมวิทยา จึงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการพิจารณาเพื่อคาดการณ์ว่าในช่วงเวลานั้น สถานการณ์น้ำจะเป็นไปอย่างไร จะส่งผลกระทบต่อผู้ใช้น้ำมากน้อยเพียงใด ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทีมงานของ อีสท์ วอเตอร์ ต้องติดตามอยู่ตลอดเวลา

สถิติเรื่องปริมาณน้ำ สถานการณ์น้ำจะเป็นไปอย่างไร ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทีมงานต้องติดตามอยู่ตลอดเวลา จึงมั่นใจได้ว่าจะไม่ขาดแคลนน้ำ

ฉะนั้นในปีนี้ผู้บริโภคจึงมั่นใจได้ว่าจะไม่ขาดแคลนน้ำอย่างแน่นอน จากการสำรวจพบว่าปริมาณน้ำที่อยู่ในอ่างเก็บน้ำมีปริมาณสูงกว่าในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา ซึ่งถือว่าระดับน้ำอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างดี และอีสท์ วอเตอร์ ก็มั่นใจว่าแม้ฝนจะแล้งในช่วงปีนี้ก็สามารถจัดการได้ หากเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงนานเกินไป ผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะเกิดในช่วงปลายปี 2553 ถึงต้นปี 2554 ซึ่ง อีสท์ วอเตอร์ ก็ไม่ได้ประมาทในเรื่องนี้ มีทีมงานคอยติดตามดูแลสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้หาทางป้องกันให้ได้ก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น

เทคโนโลยีที่ อีสท์ วอเตอร์ ใช้ในการปฏิบัติงาน

สำหรับท่อส่งน้ำของ อีสท์ วอเตอร์ นั้น เป็นท่อเหล็กที่ผลิตในประเทศโดยผู้ประกอบการไทย ส่วนอุปกรณ์อื่นๆ เช่น ปั๊มน้ำ รวมถึงอุปกรณ์ควบคุมต่างๆ ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การจัดการทรัพยากรน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของระบบการทำงานพื้นฐาน รวมถึงการควบคุม และการรายงานผลข้อมูลจะต้องสามารถสั่งการประเมินผล และตรวจสอบผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่งได้ (Real Time) ทั้งในด้านศักยภาพของแหล่งน้ำดิบ การทำงานของระบบสูบจ่ายน้ำ และพฤติกรรมการใช้น้ำดิบอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องนำ "ระบบควบคุมและประเมินผลแบบศูนย์รวม" (Supervisory Control And Data Acquisition หรือ SCADA) มาใช้ ซึ่งเป็นระบบที่นำเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์สมัยใหม่มาช่วยในการบริหารและจัดการกระบวนการต่างๆ เมื่อประกอบเข้ากับระบบการสื่อสารอันทันสมัย จะทำให้ระบบควบคุมสามารถทำงานครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่ที่ต้องการความมีเสถียรภาพและประสิทธิภาพสูง เช่น ระบบการผลิตและจำหน่ายน้ำ ระบบขนส่งของเหลวและก๊าซทางท่อ ระบบสายส่งแรงสูง และระบบจำหน่ายไฟฟ้า

นอกจากนี้ ยังครอบคลุมพื้นที่ในระยะไกลได้ ทำให้ติดตามประสิทธิภาพการจ่ายน้ำในพื้นที่จังหวัดระยอง และจังหวัดชลบุรี ได้อย่างทั่วถึงทั้งพื้นที่ และระบบดังกล่าวยังสามารถรักษาดุลยภาพที่เหมาะสมระหว่างอุปสงค์กับอุปทาน ซึ่งเป็นการสร้างความสมดุลของการส่งน้ำให้เหมาะสมต่อความต้องการใช้น้ำดิบของภาคอุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภคได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม สำหรับระบบ SCADA นั้น เป็นเทคโนโลยีที่ได้มีการพัฒนากันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา อีสท์ วอเตอร์ ได้ไปศึกษาดูงานของบริษัทต่างๆ ในประเทศไทย เช่น BAFS แทปไลน์ เพื่อนำมาพัฒนาระบบของ อีสท์ วอเตอร์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของระบบ SCADA

การควบคุมและการจัดสรรน้ำจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมตลอดพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบ การบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ ก่อให้เกิดเสถียรภาพและความน่าเชื่อถือไว้วางใจ ลูกค้าจะได้รับบริการอันทันสมัย แม่นยำและยุติธรรม การติดตามข้อมูล และการประเมินผลต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

รูปแบบการจัดระบบ การทำงานและการสื่อสารข้อมูลรวมจะใช้สถานีศูนย์ควบคุมกลาง (Master Centralized Control) เป็นตัวควบคุมการสั่งการทั้งหมด การติดต่อสถานีย่อยต่างๆ การรับส่งข้อมูล และการควบคุม จะมีระบบการทำงานเป็นลักษณะสถานีแม่ข่ายและสถานีลูกข่าย (Master - Slave) ซึ่งมีรายละเอียดของระบบควบคุมดังต่อไปนี้

1. **ศูนย์ควบคุมระบบท่อส่งน้ำและรายงานข้อมูล** (Centralized Control Center) เป็นห้องปฏิบัติการซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์ควบคุมการปฏิบัติงานในฐานะสถานีแม่ข่าย เพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการรับ - ส่งข้อมูลระหว่างอ่างเก็บน้ำ สถานีสูบน้ำ สถานียกระดับน้ำตามจุดต่างๆ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงสถานภาพ (Status) และความเป็นไปของระบบการส่งน้ำตามความเป็นจริง ณ เวลาหนึ่งเวลาใด (Real Time) อุปกรณ์ควบคุมจะประกอบไปด้วยแผงสวิตช์ควบคุมการทำงาน (Control Panel) และแผงแสดงสภาวะการทำงานของอุปกรณ์ในกระบวนการควบคุมการส่งน้ำ (Mimic Diagram) ของสถานีลูกข่ายแต่ละแห่งรวมถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ใช้ป้อนข้อมูลและแสดงผล

ตลอดจนตู้เชื่อมโยงสัญญาณควบคุมระหว่างอุปกรณ์ต่างๆ การส่งสัญญาณควบคุมและการรายงานผลระยะไกลระหว่างสถานีแม่ข่ายและสถานีลูกข่าย จะใช้การติดต่อสื่อสารผ่านสายเคเบิลใยแก้วเป็นหลักและระบบคลื่นวิทยุเป็นระบบสำรองสำหรับวิธีการควบคุมการปิด-เปิด ของอุปกรณ์สถานีลูกข่ายนั้น ก็สามารถควบคุมได้ในระยะไกลจากสวิตช์ควบคุมโดยตรง (Remote Control) หรือจากภาพคอมพิวเตอร์

2. **สถานีลูกข่าย** (Slave Station) เป็นสถานีที่ใช้รายงานข้อมูลและควบคุมการส่งน้ำ ตั้งอยู่ในอาคารตามสถานีต่างๆ ที่ระบุ มีสถานีเป็นลูกข่าย (Slave) ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการปฏิบัติงานและรายงานข้อมูลของศูนย์ควบคุมระบบท่อส่งน้ำมาบตาพุด ซึ่งทำหน้าที่เป็นสถานีแม่ข่าย (Master) ควบคุมระยะไกล (Master Remote Station) ลักษณะการควบคุมจะเป็นทั้งแบบ Automatic และ Manual โดยรับสั่งการควบคุมได้ภายในสถานีของตัวเอง (Local Control) เมื่อการควบคุมเกิดขัดข้องหรือขาดการติดต่อสื่อสาร

อุปกรณ์ที่ใช้ในระบบควบคุมของสถานีลูกข่ายแต่ละแห่งจะเป็นอุปกรณ์ที่นำมาประกอบเข้ากันเป็นระบบ (Integrated) ซึ่งประกอบไปด้วย อุปกรณ์ควบคุมโปรแกรม (Programmable Logic Controller-PLC) วิทยุสื่อสาร (Transceiver) และการติดต่อสื่อสารกับศูนย์ควบคุมผ่านเครื่อง Fiber Optic Multiplexer หรือระบบวิทยุผ่านโมเด็มไร้สาย (Wireless Modem) รวมทั้งแผงสวิตช์ควบคุมที่สามารถเลือกการทำงานได้ทั้งในแบบ Automatic และ Manual

3. **สถานีติดตามผล** (Monitoring Station) เป็นสถานีที่ใช้ในการติดต่อและรับข้อมูลจากศูนย์ควบคุมสถานีรับน้ำมาบตาพุด ซึ่งตั้งอยู่บริเวณสำนักงานกลางที่ทำงานของบริษัทฯ ในกรุงเทพมหานคร มีอุปกรณ์หลักประกอบด้วยระบบคอมพิวเตอร์และระบบจัดการฐานข้อมูล (Data Base Management System หรือ DBMS) และโปรแกรมซอฟต์แวร์ของระบบ SCADA เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้จากศูนย์ควบคุมไปใช้ในการบริหารและการจัดการ ทั้งนี้การส่งข้อมูลระหว่างสำนักงานกลางที่กรุงเทพฯ กับศูนย์ควบคุมที่สถานีรับน้ำมาบตาพุด จะใช้วิธีการส่งข้อมูลผ่านคู่สายเช่า (Leased Line) ลักษณะออนไลน์ (On line) เป็นหลักและการติดต่อเป็นครั้งคราว (Dial up) ผ่านโมเด็มโทรศัพท์ (Telephone Modem)

4. **สถานีทวนสัญญาณ** (Repeater) เป็นสถานีที่จัดตั้งขึ้น เพื่อแก้ปัญหาการติดต่อสื่อสารระหว่างสถานีลูกข่ายบางแห่งที่ไม่สามารถติดต่อได้โดยตรงกับศูนย์ควบคุม เนื่องจากที่ตั้งของสถานีอยู่ในเขตภูมิประเทศที่ถูกภูเขาบดบังคลื่นสัญญาณวิทยุ การส่งสัญญาณควบคุมสถานีลูกข่ายในกรณีดังกล่าว จึงกำหนดให้ใช้สถานีทวนสัญญาณที่ประกอบไปด้วยวิทยุรับ-ส่ง UHF/FM และโมเด็มไร้สาย โดยโปรแกรมจะทำงานในลักษณะ Multihop / Store & Forward ในแบบ Simplex และ Multiplex

การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพน้ำ

การที่ อีสท์ วอเตอร์ เป็นผู้ส่งน้ำดิบไปยังผู้บริโภคนั้น ในเบื้องต้นจำเป็นต้องมีการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับมาตรฐาน โดยเฉพาะเรื่องความขุ่น ซึ่งจะเกิดในกรณีที่มีการสับเปลี่ยนแหล่งน้ำในช่วงฤดูฝนที่ อีสท์ วอเตอร์ จะสูบน้ำจากแม่น้ำระยอง เพราะน้ำในช่วงฤดูฝนจะไหลลงทะเลในปริมาณมาก การเปลี่ยนจุดสูบน้ำเพื่อเป็นการเพิ่มระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำให้สูงขึ้น

อีสท์ วอเตอร์ มีการวางแผนในระยะยาวว่าจะจัดหาพลังงานทดแทนต่างๆ เข้ามาเสริมในระบบการสูบน้ำ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ

ดังนั้นจึงอาจทำให้น้ำมีความขุ่นสูงกว่าน้ำที่อยู่ในอ่างนิ่งๆ และทาง อีสท์ วอเตอร์ จะมีการแจ้งล่วงหน้าให้ลูกค้าได้รับทราบว่าในช่วงใดบ้างที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแหล่งน้ำ ซึ่งจะทำให้น้ำมีความขุ่นเพิ่มขึ้น แต่พยายามที่จะรักษาระดับความขุ่นไม่ให้เกินมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดกับการดำเนินงานของกลุ่มลูกค้าผู้ใช้น้ำของ อีสท์ วอเตอร์

ลดภาระค่าไฟฟ้าด้วยพลังงานทดแทน

เป็นที่ทราบกันแล้วว่าต้นทุนส่วนใหญ่ของ อีสท์ วอเตอร์ จะเป็นเรื่องค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการสูบน้ำ ซึ่งนับวันจะมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามราคาน้ำมัน ดังนั้นมาตรการหนึ่งที่นำมาใช้คือ เรื่องการประหยัด และยังมีการวางแผนในระยะยาวว่าจะจัดหาพลังงานทดแทนต่างๆ เข้ามาเสริมในระบบการสูบน้ำ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ ฯลฯ

โดยขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดว่าจุดสูบน้ำในบริเวณใดที่สามารถใช้พลังงานแสงอาทิตย์ได้ และจุดใดที่เหมาะจะใช้พลังงานน้ำ ซึ่งในส่วนนี้อาจแยกออกเป็นอีก 1 ธุรกิจในเครือ ทั้งนี้เพื่อให้ธุรกิจดังกล่าวสามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันได้ การดำเนินการในส่วนนี้ไม่ต้องการทำเพื่อการขาย หรือหวังผลกำไรแต่อย่างใด

เน้นทำ CSR อย่างต่อเนื่อง

การที่บริษัทเข้าไปประกอบธุรกิจในพื้นที่ต่างๆ นั้น สิ่งที่ผู้ประกอบการต้องให้ความสนใจเป็นอันดับต้นๆ คือ ความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ หากธุรกิจที่เข้าไปดำเนินการนั้นไม่สามารถทำให้ชุมชนเติบโตควบคู่ไปด้วยกันได้ เป็นการยากที่จะดำเนินการธุรกิจในพื้นที่ดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จ โดยในส่วนของ อีสท์ วอเตอร์ นั้น มีการกำหนดแผนงานต่างๆ ไว้เป็นขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถอยู่

และทำงานร่วมกันได้ ซึ่งวิธีการที่นำมาใช้ประกอบด้วย

1. **การจัดแบ่งพื้นที่** เนื่องจากพื้นที่ของอีสเทิร์นฯ กว้างใหญ่มาก การดูแลอาจไม่ทั่วถึง ดังนั้นจึงได้มีการจัดแบ่งพื้นที่ให้แคบลง โดยการแบ่งออกเป็น 76 จุด 17 อำเภอ 59 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งการจัดแบ่งพื้นที่ดังกล่าวทำให้ อีสท์ วอเตอร์ สามารถเข้าไปดูแลชุมชนได้อย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

หากธุรกิจที่เข้าไปดำเนินการนั้น ไม่สามารถทำให้ชุมชนเติบโตควบคู่ไปด้วยกันได้ เป็นการยากที่จะดำเนินการธุรกิจในพื้นที่ดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจุบันมีโครงการหลักๆ ที่ดำเนินการอยู่ประมาณ 10 โครงการ เช่น การพัฒนาชุมชนด้านกีฬา โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลขึ้น ในโครงการ "อีสท์ วอเตอร์ลีกคัพ" ที่จังหวัดระยอง ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ อบจ. ให้จัด 16 ทีมเยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันในโครงการนี้

2. **การจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง** เพื่อให้ความรู้กับผู้นำชุมชน แม่บ้าน ในการผลิตน้ำยาล้างจาน แชมพู สบู่ ฯลฯ เพื่อใช้ภายในครัวเรือน และจำหน่ายเพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้ครอบครัวอีกทางหนึ่ง

3. **การนำชุมชนไปศึกษาดูงานในด้านอื่นๆ** เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น เพราะเป้าหมายของ อีสท์ วอเตอร์ นั้น ต้องการให้ชุมชนมีความรู้แบบยั่งยืน และสามารถอยู่ควบคู่กันได้ตลอดไป

แม้ว่า อีสท์ วอเตอร์ จะไม่สามารถช่วยเหลือชุมชนได้ทุกเรื่อง แต่สามารถเป็นตัวกลางในการประสานงานได้ ซึ่งการช่วยเหลือในบางเรื่องอาจมีการกำหนดเงื่อนไขเพื่อเป็นการติดตามการทำงานของชุมชนอีกทางหนึ่งว่าเป็นไปในแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น อีสท์ วอเตอร์ สนับสนุนชุมชนเป็นเงินจำนวน 1 ล้านบาท อาจให้ชุมชนไปดำเนินการปลูกป่า ปลูกต้นไม้ โดยกำหนดเป็นค่าปลูกและดูแล 100 บาทต่อต้น ทั้งนี้เมื่อปลูกแล้วต้องดูแลด้วย เพื่อให้ต้นไม้นั้นได้เจริญเติบโต และชุมชนต้องไปวางแผนเองว่าจะต้องปลูกกี่ต้น และจะดูแลรักษาอย่างไร

การสื่อสารที่ดีช่วยแก้ไขปัญหาได้

การทำสิ่งใดๆ นั้น ล้วนแต่มีปัญหาและอุปสรรค แต่จะมีมากหรือน้อย และอยู่ในมุมมองของแต่ละคนที่พบจะมีวิธีการรับมือ หรือแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร เนื่องจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนแต่มีทางออก ซึ่งในส่วนของ อีสท์ วอเตอร์ มีการกำหนดแนวทางของการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคไว้น่าสนใจ ดังนี้

1. **ให้ความสำคัญกับเรื่องการสื่อสาร** ทั้งนี้เพื่อให้ทีมงานทุกฝ่ายได้รับรู้ข่าวสารต่างๆ ตลอดเวลา เพื่อลดเรื่องความเข้าใจผิด

2. **เน้นการทำงานเป็นทีม** การทำงานทั้งภายในและภายนอกของ อีสท์ วอเตอร์ ทุกฝ่ายต้องสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี เพราะหากทีมงานเข้มแข็งก็สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้า และซัพพลายเออร์ ที่จะได้รับบริการที่ดีตามไปด้วย รวมทั้งการให้โอกาสกับพนักงานในระดับกลางและล่างอย่างเท่าเทียมกัน

อย่างไรก็ตาม หากสามารถดำเนินงานได้ตามแนวทางข้างต้น จะทำให้ปัญหาลดน้อยลง แต่ไม่ว่าปัญหาจะเกิดขึ้นในรูปแบบใดก็ตาม ที่สำคัญคือ ต้องใช้สติ ดู และวิเคราะห์ ปัญหาเหล่านั้นให้ถี่ถ้วนเพื่อหาทางออกที่เหมาะสม และควรเป็นทางออกที่ยั่งยืนด้วย

สัมพันธภาพกับภาคอุตสาหกรรมต่างๆ

ในอดีตอาจมีปัญหาเกิดขึ้นบ้าง เนื่องจากแต่ละฝ่ายยังไม่มีการเปิดเผยข้อมูลในเชิงลึกต่อกัน ทำให้การวางแผนเพื่อจะดำเนินการต่างๆ ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ แต่ในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนแนวนโยบายกันใหม่ เพื่อจะตอบโจทย์หรือความต้องการของลูกค้าได้ทันที ภายใต้ข้อตกลงที่ว่า ลูกค้าจะต้องกำหนดแผนงาน หรือความต้องการใช้น้ำในปัจจุบัน รวมถึงต้องคาดการณ์ไปถึงอนาคตด้วยว่าจะมีแนวโน้มเป็นอย่างไร เพื่อจะได้วางแผนร่วมกันว่า เมื่อความต้องการ

> ประเทศที่ อีสท์ วอเตอร์ ไปศึกษาดูงาน เกี่ยวกับเรื่องการผลิตน้ำมากที่สุด คือ ประเทศสิงคโปร์

เป็นไปในแนวทางนี้ อีสท์ วอเตอร์ จะต้องเตรียมการอย่างไร ลงทุนด้านใดบ้าง เพื่อรองรับความต้องการดังกล่าวให้เหมาะสม จะได้ไม่เกิดข้อผิดพลาดและผลกระทบต่อทั้ง 2 ฝ่าย

สิงคโปร์เป็นต้นแบบที่ดีเรื่องน้ำ

สำหรับประเทศที่ อีสท์ วอเตอร์ ให้ความสนใจไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับเรื่องการผลิตน้ำมากที่สุดคือ ประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากประเทศดังกล่าวเป็นเกาะ และไม่มีแหล่งน้ำหลัก ต้องนำเข้าน้ำจืด แต่ปัจจุบันสามารถพัฒนาโดยการนำน้ำทะเลมาผ่านกระบวนการจนกลายเป็นน้ำจืด จึงทำให้สามารถลดต้นทุนด้านต่างๆ ลงได้เป็นจำนวนมาก โดยค่าน้ำดิบอยู่ที่หน่วยละ 50 บาท ส่วนประเทศไทยอยู่ที่หน่วยละ 9.25 บาท เท่านั้น ซึ่งถือว่าราคาค่าน้ำของไทยถูกกว่าอีกหลายๆ ประเทศมาก ไม่ว่าจะเป็นจีน หรือ ประเทศในแถบตะวันออกกลาง

อย่างไรก็ตาม แม้จะเปรียบเทียบว่าราคาน้ำดิบของไทยถูกกว่าประเทศต่างๆ และมีเป็นจำนวนมาก แต่ถ้าเราไม่รู้จักใช้ หรือไม่ช่วยกันรักษาแหล่งน้ำให้คงอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ ในอนาคตอาจเกิดปัญหาเรื่องการแย่งชิงน้ำขึ้น

ธุรกิจจะเติบโตจำเป็นต้องมีคู่แข่ง

การดำเนินธุรกิจใดๆ ก็ตาม ถ้าเรายังคิดว่าเราเป็นรายเดียว โดยไม่มีคู่แข่งจะไม่สามารถอยู่ได้นาน เพราะไม่ช้าก็เร็วจะต้องมีคู่แข่งเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ดังนั้นในเมื่อเรามีโอกาสดำเนินการก่อนก็ต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา ต้องบริหารจัดการเรื่องต้นทุน และการบริการให้ดีที่สุด ไม่เช่นนั้นจะอยู่ไม่ได้ในภาวะที่มีการแข่งขันสูง

ปัจจุบันลูกค้ารายใหญ่ของ อีสท์ วอเตอร์ นอกจาก กปภ. และ กนอ. แล้ว ในจังหวัดระยองยังมี นิคมอุตสาหกรรมเหมราช นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ส่วนที่ชลบุรี ได้แก่ บริษัท ไทยออยล์ บริษัท สหพัฒนพิบูล โรงไฟฟ้า IPP และที่ฉะเชิงเทรา คือ บริษัท โตโยต้า

สำหรับผลประกอบการของ อีสท์ วอเตอร์ ในปี 2553 ถือว่าเติบโตได้ดี โดยในช่วงไตรมาสแรกมีปริมาณความต้องการใช้น้ำมากกว่าที่ได้ตั้งเป้าไว้ แม้ว่าสถานการณ์บ้านเมืองจะอยู่ในภาวะที่ไม่ปกติก็ตาม แต่คาดว่าภาคการผลิต และภาคอุตสาหกรรมต่างๆ ยังสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างดี เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมามีการขยายตัวอย่างเป็นนัย

เพื่อให้การดำเนินงานในด้านต่างๆ บรรลุเป้าหมาย และสร้างความเติบโตให้กับภาคอุตสาหกรรม และภาคการผลิตของประเทศ ภาครัฐและเอกชนต่างมีเป้าหมายเพื่อความสำเร็จเช่นเดียวกัน ดังนั้นสิ่งที่ดีที่สุด คือ การทำงานเป็นทีม ต้องสร้างความเข้าใจให้ตรงกันโดยการสื่อสารกันตลอดเวลา หากสามารถดำเนินการได้จะทำให้เป้าหมายของแต่ละฝ่ายบรรลุผลสำเร็จตามที่ได้ตั้งไว้ได้

อนาคตน้ำกับ อีสท์ วอเตอร์

การที่ อีสท์ วอเตอร์ ต้องใช้การวางแนวเส้นท่อใต้ดินเพื่อส่งน้ำไปยังพื้นที่ต่างๆ นั้น ก่อนการวางท่อ ก็จะมีทีมงานเข้าไปสำรวจว่าจะต้องวางแนวท่อผ่านบริเวณใดบ้าง จากนั้นต้องมีการชี้แจงต่อชุมชนในพื้นที่ ซึ่งในระหว่างการดำเนินงานอาจสร้างความเดือดร้อนให้กับชุมชนในระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้นหากเกิดปัญหาขึ้นจริงๆ จะต้องมีผู้ที่รับผิดชอบ เพื่อจะได้ประสานกับอีสท์ วอเตอร์ ในการหาทางแก้ไขต่อไป

ในช่วงที่ผ่าน ทุกอย่างที่ดำเนินการมาค่อนข้างราบรื่นดี สำหรับแนวเส้นท่อใหม่ที่จะดำเนินการนั้น จะเริ่มจากอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหล ไปยังนิคมอุตสาหกรรมเอเชีย โดยจะมีบางส่วนที่ทับแนวเส้นท่อเดิมบ้าง (เส้นเดิมไปที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด) และแนวเส้นท่อใหม่นี้จะรองรับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมในแถบนี้อีก 10 ปีข้างหน้า รวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการดังกล่าวจะเกิดความล่าช้าไปบ้างก็ตาม เนื่องจาก

ผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง กลับส่งผลดีต่อ อีสท์ วอเตอร์ ที่จะได้มีเวลาในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวม และผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง กลับส่งผลดีต่อ อีสท์ วอเตอร์ ที่จะได้มีเวลาในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างเต็มที่

ส่วนเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการบริหารจัดการนั้น มีทั้งที่เป็นของไทย และบางส่วนยังต้องใช้ที่นำเข้าจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของลูกค้าเป็นสำคัญ ซึ่งเทคโนโลยีที่กำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาทดสอบอยู่ในขณะนี้คือ ซอฟต์แวร์ที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการน้ำในแต่ละพื้นที่ เช่น ถ้าเราป้อนข้อมูลราคาค่าไฟ ณ วันนี้ ปริมาณน้ำในแหล่งนี้มีจำนวนเท่านี้ และปริมาณความต้องการใช้น้ำของผู้บริโภค จากนั้นให้ซอฟต์แวร์บริหารจัดการ หรือคำนวณออกมาว่าจะใช้สูตรใดถึงจะดีที่สุดในช่วงเวลานั้นๆ หากผลการทดลองดังกล่าวประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ จะทำให้การบริหารจัดการน้ำเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างทันท่วงที

EastWater

ภาพรวมระบบการสูบจ่ายน้ำดิบของ อีสท์ วอเตอร์ ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

สำหรับระบบการสูบจ่ายน้ำดิบโดยใช้ระบบท่อที่ อีสท์ วอเตอร์ ดำเนินการนั้น มีอยู่หลายจุด ซึ่งแต่ละจุดจะมีความแตกต่างกันดังนี้

1. ระบบท่อส่งน้ำดิบดอกกราย - มาบตาพุด - สัตหีบ ประกอบด้วยท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1,350 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 26.5 กิโลเมตร มีจุดเริ่มต้นจากอ่างเก็บน้ำดอกกรายไปยังอาคารรับน้ำมาบตาพุด

การส่งน้ำไปยังอาคารรับน้ำมาบตาพุดจะใช้วิธีสูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำดอกกรายโดยใช้เครื่องสูบน้ำส่งไปยังสถานียกระดับน้ำ (Head Tank) ระหว่างทาง ส่วนการส่งน้ำจากสถานียกระดับน้ำไปยังมาบตาพุดจะใช้วิธีการส่งโดยอาศัยแรงโน้มถ่วง (Gravity) ไปยังบ่อรับน้ำ (Receiving Well) ที่มาบตาพุด

การส่งน้ำจากมาบตาพุดไปสัตหีบประกอบด้วย ท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 900 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 8.3 กิโลเมตร และขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 700 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 14.3 กิโลเมตร เริ่มต้นจากสถานีสูบจ่ายน้ำมาบตาพุดไปยังอาคารรับน้ำปลายทางสัตหีบ โดยใช้เครื่องสูบน้ำจากสระเก็บน้ำมาบตาพุดไปยังอาคารยกระดับน้ำ และปล่อยให้ไหลโดยอาศัยแรงโน้มถ่วง

2. ระบบส่งท่อน้ำดิบหนองค้อ - แหลมฉบัง ประกอบด้วย ท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,000 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 10.7 กิโลเมตร และท่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 900 มิลลิเมตร ความยาวประมาณ 3.4 กิโลเมตร การส่งน้ำเริ่มต้นที่อ่างเก็บน้ำหนองค้อไปยังอาคารรับน้ำแหลมฉบัง โดยอาศัยแรงโน้มถ่วง

3. ระบบส่งท่อน้ำดิบหนองปลาไหล - หนองค้อ ประกอบด้วย ท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,350 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 42.2 กิโลเมตร โดยสูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหลผ่านสถานีเพิ่มแรงดันไปยังอาคารรับน้ำที่ห่างจากอ่างเก็บน้ำหนองค้อ ประมาณ 7 กิโลเมตร และอาคารรับน้ำนี้จะมีท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 900 มิลลิเมตร สำหรับส่งน้ำดิบเข้าอ่างเก็บน้ำหนองค้อ

4. ระบบท่อส่งน้ำหนองปลาไหล - มาบตาพุด ประกอบด้วย ท่อส่งน้ำดิบซึ่งเป็นท่อเหล็กขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,500 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 13 กิโลเมตร และขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,350 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 18 กิโลเมตร มีจุดเริ่มต้นจากอ่างเก็บน้ำมาบตาพุด การส่งน้ำไปยังอาคารรับน้ำมาบตาพุดจะใช้วิธีสูบน้ำจากอ่างเก็บน้ำหนองปลาไหลโดยใช้เครื่องสูบน้ำส่งไปยังสถานียกระดับน้ำ (Head Tank) ระหว่างทาง ส่วนการส่งน้ำจากกสถานียกระดับน้ำไปยังมาบตาพุดจะใช้วิธีการส่งโดยอาศัยแรงโน้มถ่วง ไปยังบ่อรับน้ำ (Receiving Well) ที่มาบตาพุด

5. ระบบท่อส่งน้ำฉะเชิงเทรา บริษัทฯ ได้ดำเนินการวางท่อส่งน้ำดิบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1,350 - 1,500 มิลลิเมตร ความยาวประมาณ 57.92 กิโลเมตร จากบริเวณเหนือเขื่อนทดน้ำบางปะกงถึงบริเวณนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าในบริเวณ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจะสามารถจ่ายน้ำได้ประมาณ 65 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

นอกจากนี้บริษัทฯ ยังได้ก่อสร้างสระสำรองน้ำดิบความจุ 2 ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อใช้สำรองน้ำดิบให้แก่ผู้ใช้น้ำในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างเพียงพอในระหว่างฤดูแล้งอีกด้วย

การเพิกถอน สิทธิและประโยชน์ ตอนที่ 1

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง คือ การทำให้คำสั่งทางปกครองนั้น ถูกยกเลิกทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน โดยการเพิกถอนนั้นทำได้โดยเจ้าหน้าที่ที่ออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น

ซึ่งการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองสามารถทำได้แม้ว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองหรือแม้จะได้มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองไปแล้วก็ตาม เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองก็สามารถเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากการออกคำสั่งทางปกครอง หรือการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเป็นเรื่องการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้อยู่แล้ว

ข้อกฎหมายการเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

การเพิกถอนสิทธิประโยชน์ของผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้น ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ของการเพิกถอนสิทธิประโยชน์ไว้ดังต่อไปนี้

- **การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขซึ่งจะต้องถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์ทั้งหมด**

มาตรา 54 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะกำหนดระยะเวลาได้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น มิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้บีโอไอเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมิได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

กรณีตามมาตรา 54 เป็นกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมกระทำผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมหรือเงื่อนไขในการอื่นที่คณะกรรมการกำหนด โดยเงื่อนไขที่ผู้ได้รับการส่งเสริมกระทำผิดหรือฝ่าฝืนนั้นจะต้องเป็นเงื่อนไขที่สำคัญถึงขนาดด้วย เช่น การไม่เปิดดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด การโยกย้ายเครื่องจักร วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น

> ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น มิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้บีโอไอเตือนเป็นหนังสือก่อนก็ได้

ส่วนกรณีไม่ดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม ได้แก่ ผลิตไม่ครบถ้วนตามกระบวนการที่กำหนด การให้บุคคลภายนอกมาใช้เครื่องจักรในการผลิต เป็นต้น ส่วนเงื่อนไขอื่นที่ไม่สำคัญถึงขนาด ถ้าผู้ได้รับการส่งเสริมปฏิบัติผิดไปก็ไม่เป็นเหตุให้ต้องเพิกถอนสิทธิประโยชน์ เช่น การหยุดกิจการหากแจ้งให้บีโอไอได้รับทราบใน

ภายหลังการปฏิบัติผิดเงื่อนไขเกี่ยวกับการถือหุ้นของต่างชาติ เพราะบีโอไอได้ดำเนินการให้การส่งเสริมอยู่แล้วแม้บริษัทฯ จะเป็นต่างชาติข้างมาก หรือทั้งสิ้นก็ตาม เป็นต้น

แต่การถือหุ้นดังกล่าว จะต้องไม่ผูกกับเงื่อนไขของกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ดังเช่น กิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจ และการทำเหมืองแร่ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 10/2552 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2552

ส่วนกรณีการล้มละลาย ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 นั้น เกิดจากการที่บริษัทมีหนี้สินล้นพ้นตัว คือ มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน จึงเกิดกฎหมายล้มละลายขึ้นมา เพื่อจัดระบบให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ทุกราย เพื่อให้ได้รับชำระหนี้เต็มจำนวนหรือโดยส่วนเฉลี่ยที่เท่าเทียมกันตามสัดส่วนแห่งหนี้จากหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้รายนั้นๆ ในคดีล้มละลาย เพื่อที่จะทราบว่าลูกหนี้คดีนี้มีเจ้าหนี้อยู่กี่ราย เป็นจำนวนหนี้เท่าใด กฎหมายจึงกำหนดให้ต้องมีการโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว เจ้าหนี้ทั้งหลายต้องมายื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในเวลา 2 เดือน เพื่อที่ลูกหนี้จะได้ทราบว่าตนเองมีหนี้สินเท่าใด หากต้องการจะจัดการกับหนี้สินดังกล่าวควรจะทำอย่างไร เช่น อาจจะยื่นคำขอประนอมหนี้ตามจำนวนที่คิดว่าจะสามารถชำระแก่เจ้าหนี้ได้ หรือหากไม่สามารถจะประนอมหนี้ได้ก็ต้องเป็นบุคคลล้มละลายต่อไป

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย พ.ศ. 2483 แล้ว คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์มี 2 ชนิด คือ

1. **คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว** คำสั่งนี้เป็นคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ชั่วคราว (เป็นการคุ้มครองเจ้าหนี้ชั่วคราวก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด) เพื่อป้องกันมิให้ลูกหนี้ยักย้ายถ่ายเททรัพย์สินนั่นเอง
2. **คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด** คำสั่งนี้เป็นคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้โดยเด็ดขาด อันมีผลเหมือนเป็นคำพิพากษาของบริษัทที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนั้น

อย่างไรก็ตามเคยมีหนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรว่า[1] ในกรณีที่นิติบุคคลล้มละลายถือว่า นิติบุคคลนั้นเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1236[2] และตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ระบุว่า เมื่อศาลพิพากษาให้บุคคลล้มละลาย การล้มละลายมีผลตั้งแต่วันพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

ซึ่งตามมาตรา 62 บัญญัติว่า "การล้มละลายของลูกหนี้ เริ่มต้นมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์" เป็นเรื่องผลเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้และการดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยเฉพาะ มิได้มีผลให้สถานะบุคคลของลูกหนี้เปลี่ยนเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไปด้วย คำว่า "ล้มละลาย" ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1236 (5) ซึ่งมีผลให้บริษัทจำกัดเลิกกันจึงหมายถึง เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว การที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดยังถือไม่ได้ว่าบริษัทล้มละลาย

---

[1] หนังสือตอบข้อหารือ กรมสรรพากรที่ กค 0811/5815 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2545 ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการขอคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลซึ่งผู้มีเงินได้เป็นบุคคลล้มละลาย

[2] **มาตรา 1236** อันบริษัทจำกัดย่อมเลิกกันด้วยเหตุดังจะกล่าวต่อไปนี้คือ

(1) ถ้าในบังคับของบริษัทมีกำหนดกรณีอันใดเป็นเหตุที่จะเลิกกันเมื่อกรณีนั้น

(2) ถ้าบริษัทได้ตั้งขึ้นไว้เฉพาะกำหนดกาลใดเมื่อสิ้นกำหนดกาลนั้น

(3) ถ้าบริษัทได้ตั้งขึ้นเฉพาะเพื่อทำกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดแต่อย่างเดียวเมื่อเสร็จการนั้น

(4) เมื่อมีมติพิเศษให้เลิก

(5) เมื่อบริษัทล้มละลาย

ดังนั้น บริษัทยังคงมีหน้าที่ต้องจัดทำงบดุลต่อไป แม้ศาลจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว การเลิกบริษัทมิได้มีผลให้บริษัทสิ้นสภาพนิติบุคคลไปทันที มีผลเพียงแต่ให้บริษัทหยุดประกอบกิจการตามปกติเท่านั้น และกรรมการของบริษัทก็จะหมดอำนาจในการบริหารงานของบริษัทต่อไป เพื่อให้ผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกรณีบริษัทล้มละลายเข้ามาจัดการงานของบริษัท เพื่อเป็นการรวบรวมทรัพย์สินและชำระหนี้แก่เจ้าหนี้บริษัท

แม้บริษัทจะหยุดประกอบกิจการตามปกติแล้ว แต่ตามกฎหมายก็ถือว่าบริษัทยังคงตั้งอยู่ตราบเท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี

แม้บริษัทจะหยุดประกอบกิจการตามปกติแล้ว แต่ตามกฎหมายก็ถือว่าบริษัทยังคงตั้งอยู่ตราบเท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชีตามความแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1249 เพราะเมื่อมีการเลิกบริษัทไม่ว่าจะเป็นการเลิกเองตามมาตรา 1236 หรือศาลสั่งให้เลิกตามมาตรา 1237 หรือเลิกเพราะผลของกฎหมายตามมาตรา 1246 ก็ต้องมีการชำระบัญชีเสมอ ถ้าเป็นการเลิกเพราะบริษัทล้มละลาย ก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายล้มละลาย

ดังนั้น การเลิกบริษัทจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายก็ต่อเมื่อมีการชำระบัญชีเสร็จสิ้น เป็นไปตามความแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1272 กล่าวคือ วันที่นายทะเบียนสั่งรับจดทะเบียนเสร็จสิ้นการชำระบัญชีนั่นเอง ซึ่งผู้ชำระบัญชียื่นจดทะเบียนการชำระบัญชีและนายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนการชำระบัญชีวันไหนบริษัทก็ปิดตัวลงโดยสมบูรณ์ตามกฎหมายเมื่อนั้น

ซึ่งกรณีดังกล่าวบีโอไอสามารถเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ โดยการตรวจสอบเงื่อนไขการหยุดดำเนินการได้ เพราะการถูกพิทักษ์เด็ดขาดนั้นเป็นเรื่องผลเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้และการดำเนินการ ถ้าหากไม่มีการดำเนินการแล้วก็สามารถทำการเพิกถอนสิทธิประโยชน์ได้ ซึ่งตามหนังสือตอบข้อหารือของกรมสรรพากรข้างต้นนั้น เห็นแย้งว่า แม้ว่ายังไม่มีคำพิพากษาก็ต้องถือว่า การล้มละลายเริ่มขึ้นแล้ว นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์[3] เพราะมีความหมายอยู่ในตัวแล้ว

ซึ่งถ้าแปลต่างจากนี้บทบัญญัติเรื่องล้มละลาย ตามมาตรา 110 - 116 ก็จะใช้บังคับไม่ได้ และการยกเลิกการล้มละลายตามมาตรา 135 นั้นก็มีหลายกรณี บางกรณีพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดก็ยังคงมีอยู่แต่เมื่อไม่มีเจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ ลูกหนี้ก็ไม่มีทางถูกพิพากษาให้ล้มละลายได้เลย เพราะการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกจะไม่มี เรื่องก็จะไม่สิ้นสุด

อย่างไรก็ตาม บีโอไอสามารถใช้อำนาจตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ได้ ตามมาตรา 54 เช่นกัน (แม้จะถือว่าเป็นกรณีที่บริษัทเลิกกันตามมาตรา 1236 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ตาม) เพราะถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของบีโอไอซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ

ถ้าหากคณะกรรมการเห็นว่าผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ ซึ่งการกระทำโดยจงใจ คือ กระทำโดย

รู้สำนึกถึงผลเสียหายที่เกิดจากการกระทำของตน ถ้ารู้ว่าการกระทำนั้นจะเกิดผลเสียหายแก่เขาแล้ว ก็ถือเป็นการกระทำโดยจงใจ การกระทำโดยจงใจรวมถึงการกระทำโดยรู้ข้อเท็จจริงที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นด้วย แม้ในใจจริงผู้กระทำไม่คิดว่าจะเกิดความเสียหายก็เป็นการกระทำโดยจงใจเช่นเดียวกัน และแม้ว่าผลเสียหายที่เกิดขึ้นจะมากหรือน้อยไปกว่าความคาดคิดก็ถือว่าเป็นการกระทำโดยจงใจทั้งสิ้น

การกระทำโดยจงใจ (Willfully) หมายถึงการกระทำโดยประสงค์ต่อผลคือความเสียหายเท่านั้น แต่เจตนา (Intention) ทางอาญามุ่งถึงผลที่ประสงค์หรือเล็งเห็นผลอันอาจรวมอยู่ในความสำเร็จแห่งการกระทำโดยไม่ต้องมีผลต่างหากจากความสำเร็จแห่งการกระทำนั้นก็ได้ ในความผิดบางฐานเพียงแต่น่าจะเกิดความเสียหายก็ครบองค์ประกอบความผิดแล้ว

การกระทำโดยจงใจ (Willfully) หมายถึง การกระทำโดยประสงค์ต่อผลคือความเสียหายเท่านั้น แต่เจตนา (Intention) ทางอาญามุ่งถึงผลที่ประสงค์หรือเล็งเห็นผล

[3] สุธีร์ ศุภนิตย์,หลักกฎหมายล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ, กรุงเทพ สำนักพิมพ์วิญญูชน 2542

แต่แม้ผู้กระทำไม่ประสงค์ต่อผลถ้าได้กระทำ โดยเล็งเห็นผลก็เป็นเจตนากระทำ ซึ่งในเรื่องละเมิดการกระทำโดยจงใจต้องกระทำโดยประสงค์ต่อผล คือ ความเสียหายต่อผู้อื่น ถ้าไม่ประสงค์ต่อผลคือความเสียหายเช่นนั้นแล้ว แม้จะเล็งเห็นผลก็ไม่ใช่จงใจกระทำ อาจเป็นเพียงประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (Gross Negligence) ได้อีกส่วนหนึ่ง

แต่เมื่อผู้กระทำประสงค์ให้เกิดความเสียหายซึ่งเป็นการจงใจกระทำแล้ว แม้ความเสียหายจะเกิดขึ้นมากน้อยกว่าที่ประสงค์เพียงใดก็เป็นการกระทำละเมิดโดยจงใจ ความเสียหายที่เกิดขึ้นนอกเหนือความประสงค์ เป็นปัญหาเพียงค่าเสียหายที่ต้องใช้มากน้อยเพียงใดเท่านั้น

ซึ่งในทางอาญาผลที่เกิดขึ้นจะต้องประสงค์หรือเล็งเห็นผลจึงจะเป็นเจตนา ผลนอกเหนือจากนั้นไม่ใช่ผลในเจตนา ผู้กระทำจะต้องรับผิดต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติโดยเฉพาะ

ข้อแตกต่างอยู่ที่ว่าเจตนาโดยเล็งเห็นผลนั้นเห็นว่าผลจะเกิดขึ้นแน่ๆ ส่วนประมาทโดยจงใจนั้นเพียงแค่คาดเห็นว่าผลอาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่แน่ว่าจะเกิดและคิดว่าสามารถหลีกเลี่ยงผลนั้นได้ เช่นในเรื่องประมาท หรือผลธรรมดาหรือผลที่ไม่มีเจตนาก็ต้องมีความผิด การกระทำที่จะเป็นละเมิดนั้นจะต้องมีผลเสียหายเกิดขึ้นต่างหากจากการกระทำนั้น

อย่างไรก็ตาม หากเป็นการกระทำโดยประมาท คณะกรรมการจะสั่งเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดในบัตรส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่การเตือน กฎหมายได้กำหนดให้มีการเตือนเป็นหนังสือเท่านั้น จะเป็นการเตือนด้วยวาจา หรือทางโทรสารซึ่งไม่ปรากฏหนังสือต้นฉบับไม่ได้ ถือเป็นการขัดต่อมาตรา 54

แต่ทั้งนี้ถือเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการซึ่งไม่จำเป็นต้องเตือนก็สามารถเพิกถอนสิทธิประโยชน์ได้ แม้กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้วก็ตาม หรือถึงขนาดที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายไปแล้ว แม้ว่าสถานะของบริษัทจะไม่มีสภาพการเป็นนิติบุคคลแล้วก็ตาม แต่บีโอไอก็จะต้องดำเนินการเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ เพื่อให้บริษัทพ้นสภาพจากการเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม อันเป็นการดำเนินการให้ครบถ้วนตามวิธีการที่กฎหมายกำหนด

เพราะตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดมาตรการดังกล่าวไว้ หรือหากเป็นกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรีหรือเขตอุตสาหกรรม แต่สถานภาพของผู้ได้รับการส่งเสริมนั้นล้มละลาย ถือว่าเป็นการปฏิบัติผิดเงื่อนไขอันจะต้องถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 54

ผู้ได้รับการส่งเสริมรายเก่า ซึ่งได้รับการส่งเสริม มาเป็นเวลานานแล้ว ปัจจุบัน มิได้ใช้สิทธิและประโยชน์ใดๆ สามารถยกเลิกบัตรส่งเสริมได้

หากในเขตดังกล่าวมีบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมตั้งอยู่โดยได้รับสิทธิประโยชน์ตามเขตที่ตั้งนั้น การเพิกถอนสิทธิประโยชน์ดังกล่าวถือเป็นเหตุเฉพาะตัว ก็ย่อมไม่กระทบต่อผู้ได้รับการส่งเสริมรายอื่นที่ได้รับการส่งเสริมที่ตั้งในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรี อันจะต้องถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์ในเรื่องเกี่ยวกับที่ตั้ง เนื่องจากการถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์มิได้เกิดจากความผิดของผู้ได้รับการส่งเสริมที่ตั้งในเขตคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับประกอบการค้าเสรี

ในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมรายเก่าซึ่งได้รับการส่งเสริมมาเป็นเวลานานแล้ว และปัจจุบันมิได้ใช้สิทธิและประโยชน์ใดๆ เห็นว่าหากเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมเกินกว่า 10 ปี เมื่อบริษัทได้มีหนังสือขอยกเลิกโครงการถึงบีโอไอ โดยแจ้งว่าไม่ประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป บีโอไอก็สามารถยกเลิก (มิใช่เพิกถอน) บัตรส่งเสริมให้แก่บริษัทต่างๆ ดังกล่าวได้ เนื่องจากสิทธิประโยชน์ด้านภาษีทั้งหมดได้สิ้นสุดลงแล้ว

กรณีต่อไปนี้ [4]เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกันระหว่างการเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 54 และการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 โดยบริษัทได้รับอนุมัติสิทธิประโยชน์ตามบัตรส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 2 บัตร

บัตรส่งเสริมที่ 1 เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์และเคมีภัณฑ์ขั้นอุตสาหกรรมมูลฐาน โรงงานนี้มีชื่อว่า ก.1 วันที่เริ่มมีรายได้ คือ วันที่ 31 มกราคม 2541

และบัตรส่งเสริมที่ 2 เพื่อผลิตสิ่งปรุงแต่งอาหาร โรงงานนี้มีชื่อว่า ก.2 วันที่เริ่มมีรายได้ คือ วันที่ 1 สิงหาคม 2546 นอกจากนั้นบริษัทได้ก่อสร้างส่วนขยายโรงงาน ก.1 เพื่อรองรับกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นของโรงงาน ก.1 และโรงงาน ก.2 เพราะกระบวนการผลิตขั้นปฐมภูมิ คือ กระบวนการผลิตสังเคราะห์กลูโคส ของทั้ง 2 โรงงานเป็นกระบวนการผลิตเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันในกระบวนการผลิตขั้นทุติยภูมิ ตติยภูมิและขั้นถัดไป

ส่วนขยายนี้เป็นส่วนที่สร้างต่อเติมจากโรงงาน ก.1 โดยใช้งบประมาณของโรงงาน ก.2 ประกอบด้วยเครื่องจักรที่ซื้อภายในประเทศ ระบบสาธารณูปโภคที่ขยายเพิ่ม ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบบำบัดน้ำเสีย รวมทั้งเครื่องจักรที่นำเข้าตามบัตรส่งเสริมที่ 2 ซึ่งได้นำเข้ามาติดตั้งและผลิตกลูโคสให้กับโรงงาน ก.1 ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2546 เป็นต้นมา ต่อมาเมื่อโรงงาน ก.2 สร้างเสร็จ บริษัทยังคงใช้เครื่องจักรดังกล่าวผลิตผลิตภัณฑ์ของทั้ง 2 โรงงานร่วมกัน

บริษัทได้หารือว่า

1. กรณีบริษัทนำเข้าเครื่องจักรของโรงงาน ก.2 มาใช้ในกระบวนการผลิตสังเคราะห์กลูโคสให้กับโรงงาน ก.1 ในระหว่างระยะเวลาที่บริษัทได้รับการส่งเสริมการลงทุนทั้ง 2 โรงงาน บริษัทฯ จะต้องเฉลี่ยรายได้อย่างไร

2. ในการเฉลี่ยรายจ่าย ณ ส่วนขยายของโรงงาน ก.1 ที่สร้างขึ้นใหม่นี้ บริษัทจะไม่ใช้การคำนวณเฉลี่ยตามเกณฑ์รายได้ แต่จะใช้การคำนวณเฉลี่ยตามเกณฑ์อื่นๆ ที่บริษัทในต่างประเทศเป็นผู้กำหนดให้ดังต่อไปนี้ ได้หรือไม่

2.1 ระบบสาธารณูปโภคที่ใช้ร่วมกัน เฉลี่ยรายจ่ายตามอัตราส่วนการใช้น้ำบาดาลของแต่ละโรงงาน

2.2 ระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้ร่วมกัน เฉลี่ยรายจ่ายตามอัตราส่วนการใช้จุลินทรีย์และออกซิเจนในการบำบัดน้ำเสียของแต่ละโรงงาน

2.3 รายจ่ายค่าเงินเดือน โบนัส ค่าทำงานล่วงเวลาของบุคลากรด้านบัญชี ด้านควบคุมคุณภาพ (QC) ด้านธุรการ ด้านคอมพิวเตอร์ จะเฉลี่ยจากอัตราส่วนของบุคลากรที่ทำงานให้กับแต่ละโรงงาน โดยบุคลากรดังกล่าวโรงงาน ก.1 เป็นผู้รับเข้ามาเพื่อสนับสนุนงานของโรงงาน ก.2

3. บริษัทนำเครื่องจักรของโรงงาน ก.2 มาผลิตกลูโคสให้กับโรงงาน ก.1 ในระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2546 การคำนวณหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรที่นำเข้า บริษัทควรจะเริ่มคำนวณนับแต่วันที่เครื่องจักรเริ่มผลิต หรือนับแต่วันที่โรงงาน ก.2 สร้างเสร็จ เนื่องจากส่วนขยายของโรงงาน ก.1 สร้างเสร็จก่อนเครื่องจักรที่นำเข้าโดยเงื่อนไขตามบัตรส่งเสริมของโรงงาน ก.2 จึงเริ่มผลิตสังเคราะห์กลูโคสเพื่อใช้ในกระบวนการผลิตให้กับโรงงาน ก.1 ไปก่อน

และเมื่อโรงงาน ก.2 สร้างเสร็จ จึงได้

[4] หนังสือตอบข้อหารือ กรมสรรพากร ที่ กค 0706/152 ลงวันที่ 11 มกราคม 2549 ภาษีเงินได้นิติบุคคล กรณีการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของกิจการซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ปันส่วนการผลิตกลูโคสให้กับโรงงาน ก.2 สำหรับกรณีการเฉลี่ยรายจ่ายที่เกี่ยวกับเครื่องจักร บริษัทจะใช้วิธีเปรียบเทียบตามสัดส่วนการใช้กลูโคสของโรงงาน ก.1 และโรงงาน ก.2 โดยให้ถือเป็นรายจ่ายต้นทุนการผลิตของโรงงานนั้นๆ ได้หรือไม่

4. หากมีการจำหน่ายเครื่องจักรที่ใช้ร่วมกันทั้งสองโรงงานในระหว่างที่สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรของโรงงาน ก.1 สิ้นสุดแล้ว แต่ของโรงงาน ก.2 ยังไม่สิ้นสุด รายได้จากการจำหน่ายเครื่องจักรดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือไม่

ตอบข้อหารือ

1. กรณีตาม 1. และ 2. หากบริษัทนำเครื่องจักรที่ได้รับอนุมัติให้นำเข้าตามบัตรส่งเสริมที่ 2 ไปใช้ผลิตสินค้าตามบัตรส่งเสริมที่ 1 รวมทั้งนำทรัพย์สินอื่น เช่น ระบบสาธารณูปโภค ระบบบำบัดน้ำเสีย และบุคลากร ซึ่งเป็นทรัพย์สินของโรงงานตามบัตรส่งเสริมที่ 2 ไปใช้ร่วมกับโรงงานตามบัตรส่งเสริมที่ 1 ในระหว่างที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามบัตรส่งเสริมทั้ง 2 บัตร

ซึ่งแม้จะไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของบัตรส่งเสริมดังกล่าว แต่ถือได้ว่าเป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเช่นเดียวกัน จึงไม่มีกรณีต้องเฉลี่ยรายได้หรือรายจ่ายแต่อย่างใด แต่การปฏิบัติดังกล่าวหากไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก่อน บริษัทอาจถูกเพิกถอนสิทธิประโยชน์ได้

ทั้งนี้ ตามมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 หากสิทธิประโยชน์ตามบัตรส่งเสริมของบริษัทบัตรใดบัตรหนึ่งหมดลงก่อน ถือว่าบริษัทประกอบกิจการทั้งที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้บริษัทจัดทำบัญชีแยกกันสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนและได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ถ้ารายจ่ายรายการใดไม่สามารถแยกกันได้โดยชัดแจ้ง และไม่มีเกณฑ์อื่นที่จะเฉลี่ยให้เป็นการเหมาะสม ว่าเป็นรายจ่ายของกิจการใด ให้เฉลี่ยรายจ่ายดังกล่าวออกตามส่วนของรายได้แต่ละกิจการตามข้อ 3 ของประกาศกรมสรรพากร เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2530

กรณีบริษัทนำเครื่องจักรและทรัพย์สินอื่นตามบัตรส่งเสริมที่ 2 ไปใช้ผลิตสินค้าตามบัตรส่งเสริมที่ 1 ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2546 ถึงวันที่ 31 กรกฎาคม 2546 ซึ่งเป็นระยะเวลาที่บัตรส่งเสริมที่ 2 ยังไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ ถือว่าบริษัทฯ ประกอบกิจการทั้งประเภทที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล รายจ่ายรายการใดไม่สามารถแยกกันได้โดยชัดแจ้ง และไม่มีเกณฑ์อื่นที่จะเฉลี่ยให้เป็นการเหมาะสมว่าเป็นรายจ่ายของกิจการใด ให้บริษัทเฉลี่ยรายจ่ายดังกล่าวออกตามส่วนของรายได้แต่ละกิจการ

2. กรณีตาม 3. กรณีการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร บริษัทฯ ต้องเริ่มคำนวณหักตั้งแต่ระยะเวลาที่ได้เครื่องจักรมา และเครื่องจักรอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานหรือใช้ประโยชน์ได้แล้ว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

3. กรณีตาม 4. บริษัทจำหน่ายเครื่องจักรที่ได้นำเข้าตามบัตรส่งเสริมที่ 2 หากได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและกรมสรรพากรแล้ว

จึงจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามข้อ 2.3 ของประกาศกรมสรรพากร เรื่อง การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530

กรณีของเครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาโดยใช้สิทธิประโยชน์การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามมาตรา 28 หรือ 29 จะต้องใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริม กล่าวคือ จะต้องใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมเท่านั้น

การนำเครื่องจักรไปใช้เพื่อการอื่นนอกจากที่ได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น ซึ่งรวมถึงการจำนอง จำหน่าย โอน ให้เช่า นำไปใช้เพื่อการอื่น หรือให้บุคคลอื่นใช้ จะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน

กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้รับทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ในกรณีที่

คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิประโยชน์ทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาตั้งแต่ต้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องเสียภาษีอากรตามสภาพ ณ วันนำเข้าเครื่องจักรดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิประโยชน์บางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรเพียงเท่าที่ยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ โดยให้เสียภาษีอากรตามสภาพ ณ วันที่คณะกรรมการมีมติให้เพิกถอนสิทธิประโยชน์บางส่วน เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับ (ถ้ามี)

นอกจากนี้ คณะกรรมการอาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เครื่องจักรทั้งหมด จะถือเสมือนว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้ามาตั้งแต่ต้น ดังนั้น จึงถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมหลบเลี่ยงการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะต้องชำระภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับในส่วนนี้อีกด้วย

ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องจักรนั้น หากเครื่องจักรที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ดังกล่าวถูกยึดโดยการบังคับคดีตามคำพิพากษาโดยอาศัยอำนาจตามประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง หากทรัพย์นั้นถูกขายทอดตลาดตามคำพิพากษา เป็นกรณีที่ไม่ใช่บริษัทผู้ได้รับการส่งเสริม มีเจตนากระทำการจำหน่ายหรือโอนเครื่องจักรด้วยตนเอง

จึงไม่อาจถือได้ว่าบริษัทปฏิบัติผิดเงื่อนไข เกี่ยวกับการจำหน่ายหรือการโอนเครื่องจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ บีโอไอจะอาศัยเหตุดังกล่าว มาทำการเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ไม่ได้

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกา

คำพิพากษาฎีกาที่ 3683/2543 จำเลยได้รับบัตรส่งเสริมของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งกำหนดเงื่อนไขไว้ในข้อ 3 ว่า วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่คณะกรรมการอนุมัติให้ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีการค้า (เดิม) นั้น จะต้องใช้เฉพาะในกิจการส่วนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าเท่านั้น

หากจะจำหน่ายจ่ายโอนหรือนำไปใช้ในการอื่นจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน และในข้อ 13.4 ก็กำหนดให้จำเลยนำผลิตภัณฑ์ที่ผลิตหรือประกอบส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักรทั้งสิ้น หากจำเลยมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับตามบัตรส่งเสริมดังกล่าว จำเลยก็ย่อมไม่อาจถือประโยชน์ที่ได้รับตามบัตรส่งเสริมได้

เมื่อจำเลยมีวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่นำเข้าคงเหลือที่ไม่ได้ใช้ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก ภายในระยะเวลาหนึ่งปีตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ จึงไม่อยู่ในเงื่อนไขที่จำเลยจะได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า และภาษีการค้าตามบัตรส่งเสริมการลงทุนดังกล่าว

ตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง และวรรคสองแห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 บัญญัติว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจอนุญาต ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจำหน่ายเครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรได้ โดยการอนุญาตจะทำเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้ และวรรคสามบัญญัติว่า ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรานี้

แต่ตามทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏหลักฐานว่าจำเลยประสงค์จะจำหน่ายเครื่องจักร และได้มีหนังสืออนุญาตให้จำเลยจำหน่ายเครื่องจักร หรือมีการแก้ไขบัตรส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทั้งคดีก็ไม่ได้ความแน่ชัดว่าจำเลยได้จำหน่ายจ่ายโอนเครื่องจักรดังกล่าวไปแล้วหรือไม่ กรณีเช่นนี้จะถือว่าจำเลยได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขโดยการจำหน่ายเครื่องจักรแล้วหาได้ไม่ โจทก์ทั้งสองจึงไม่มีอำนาจฟ้องให้จำเลยชำระค่าภาษีอากรขาเข้าและภาษีการค้าในส่วนนี้

กรณีการออกคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์นั้น ไม่จำเป็นจะต้องมีหนังสือ

เตือนตามมาตรา 54 วรรคแรก ให้บริษัททราบก่อนแต่อย่างใด

คำพิพากษาฎีกาที่ 4178/2533 กรณีของจำเลยไม่อาจบังคับตามมาตรา 54 วรรคสอง และมาตรา 55 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เพราะคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมิได้มีคำเตือนให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา 54 วรรคสอง แต่คณะกรรมการใช้อำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์แก่จำเลย ตามมาตรา 54 วรรคหนึ่ง และได้แจ้งให้จำเลยทราบแล้ว

จำเลยมีหน้าที่ชำระภาษีอากรและภาษีอากรเพิ่มภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 55 วรรคสาม แต่จำเลยมิได้ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องชำระเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา

ส่วนที่จำเลยอ้างว่าโจทก์คิดเงินเพิ่มจากจำเลยเกินเงินภาษีอากร เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 55 วรรคสี่ นั้น จำเลยมิได้กล่าวอ้างความข้อนี้มาในคำให้การ ทั้งยังเป็นข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระแก่คดี อันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย เพราะศาลฎีกาได้วินิจฉัยแล้วว่า จำเลยต้องชำระเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 112 จัตวา หาใช่ต้องชำระเงินเพิ่มตามมาตรา 55 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ไม่

กรณีที่เกิดเพลิงไหม้ทำให้วัตถุดิบ วัสดุจำเป็นได้รับความเสียหาย กรณีดังกล่าวผู้ได้รับการส่งเสริมจะอ้างเหตุสุดวิสัยไม่ได้ จึงต้องมีหน้าที่ในการชำระอากรตามเกณฑ์ปกติ ซึ่งอยู่ในข่ายที่บีโอไอจะออกคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ได้ เช่นกัน

คำพิพากษาฎีกาที่ 6842/2544 จำเลยได้รับการส่งเสริมการลงทุนตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้สิทธิและประโยชน์แก่จำเลย โดยให้จำเลยได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้า (เดิม) สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าดังกล่าว แต่มีเงื่อนไขว่าจำเลยต้องนำวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่นำเข้าดังกล่าวนั้นไปใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก และไม่ปรากฏข้อยกเว้นให้จำเลยไม่ต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าในกรณีอื่น

นอกเหนือจากข้อที่ให้นำวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศไปทำการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกไว้ จึงต้องถือว่าจำเลยจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าดังกล่าว เพียงกรณีเดียวเป็นเด็ดขาด กล่าวคือ จำเลยต้องนำไปใช้ผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกเท่านั้น

พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มาตรา 54 วรรคสองใช้ถ้อยคำว่า คณะกรรมการจะสั่งให้บีโอไอเตือนผู้ได้รับการส่งเสริมก่อนก็ได้ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้จงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข แสดงว่านอกจากในกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมได้ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยจงใจ ซึ่งคณะกรรมการต้องเพิกถอนสิทธิและประโยชน์แล้ว แม้เป็นกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมมิได้จงใจฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข กฎหมายก็ยังให้อำนาจคณะกรรมการ สามารถสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ เมื่อจำเลยนำเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าตามฟ้อง 2 ครั้ง

หากจำเลยไม่ใช่ผู้ได้รับการส่งเสริมโดยได้รับสิทธิและประโยชน์ ตามบัตรส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จำเลยก็มีหน้าที่ต้องชำระอากรขาเข้าและภาษีการค้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าตามฟ้องตั้งแต่ขณะนำเข้า เพราะวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าดังกล่าว เป็นสินค้าที่ตามปกติแล้วผู้นำเข้าจะต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้า เมื่อจำเลยเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าในขณะนำเข้าในกรณีเช่นนี้ไปแล้ว แม้ต่อมาสินค้าดังกล่าวจะสูญหาย ถูกทำลาย หรือเกิดเหตุเพลิงไหม้เสียหายจำเลยก็หาอาจร้องขอคืนอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับสินค้าที่เสียหายไปได้ไม่

จำเลยเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์โดยไม่ต้องชำระอากรขาเข้าและภาษีการค้าในขณะนำเข้า แต่จำเลยไม่ได้นำวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่นำเข้าดังกล่าวไปใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกเนื่องจากเกิดเพลิงไหม้ จึงไม่อาจนำไปผลิตสินค้าเพื่อส่งออก ตามเงื่อนไขที่กำหนดในบัตรส่งเสริมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรณีก็ต้องถือว่าจำเลยปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด จำเลยจึงมีหน้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้า

สถาปนา พรหมบุญ

นานาสาระ กับบีโอไอ

การส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (1)

1. นโยบายการส่งเสริมการลงทุนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนประกอบไปด้วยมาตรการอะไรบ้าง

ตอบ การส่งเสริมฯ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กกท.) ที่ 2/2553 ลงวันที่ 23 เมษายน 2553 ประกอบไปด้วย 3 มาตรการ ดังนี้

1. มาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

2. มาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3. มาตรการส่งเสริมฯ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตโดยการปรับปรุงเทคโนโลยี เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่

2. มีประเภทกิจการอะไรบ้าง ที่อยู่ในมาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ตอบ กำหนดประเภทกิจการออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. **กลุ่มกิจการเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานและพลังงานทดแทน** ได้แก่ กิจการผลิตแอลกอฮอล์หรือเชื้อเพลิงจากผลผลิตการเกษตร รวมทั้งเศษหรือขยะของเสีย กิจการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน กิจการผลิตเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell) และกิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือไอน้ำ กรณีใช้พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานจากวัสดุทางการเกษตร ก๊าซชีวภาพ และพลังงานลม เป็นต้น

2. **กลุ่มกิจการผลิตวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** ได้แก่ กิจการผลิตเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Chemicals) และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Products)

3. **กลุ่มกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง** เช่น กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ Advanced Ceramics กิจการผลิตวัสดุนาโนหรือการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุนาโนที่ผลิตเอง (Manufactured Nano Material) กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์และเครื่องมือวิทยาศาสตร์ กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วน ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม เป็นต้น

3. โครงการที่ตั้งในเขตกรุงเทพฯ สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้หรือไม่

ตอบ ตามประกาศ กกท.ที่ 2/2553 กำหนดให้พื้นที่ทั่วประเทศ (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นเขตส่งเสริมฯ จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ดังนั้นโครงการที่ตั้งในเขตกรุงเทพฯ จึงไม่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ได้ แต่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามปกติได้ โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ตามเกณฑ์หรือตามนโยบายอื่นที่เกี่ยวข้อง

4. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะได้รับสิทธิประโยชน์อะไรบ้าง

ตอบ จะได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

1. ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร (มาตรา 28)

2. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (มาตรา 31 วรรคสอง)

3. ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาตามมาตรา 31 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณีนั้นสิ้นสุดลง หรือนับแต่วันเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่ได้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (มาตรา 35 (1))

4. ได้รับอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า ของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันเริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ (มาตรา 35 (2))

5. ได้รับอนุญาตให้หักเงินค่าติดตั้งหรือก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ โดยผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันเริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งนี้นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ (มาตรา 35 (3))

5. โครงการที่จะขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ชนิดใด มีเอกสารแนบอะไรบ้างหรือไม่

ตอบ จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ (F PA PP 01) หรือคำขอฯ สำหรับกิจการทั่วไป และยื่นเอกสารแนบเช่นเดียวกับการขอรับการส่งเสริมฯ ในกรณีปกติ และจะต้องยื่นคำขอฯ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2555

6. กิจการใดบ้างที่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตอบ ทุกประเภทกิจการที่ กกท. ประกาศให้การส่งเสริมฯ สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามนโยบายนี้ได้

7. กิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้หรือไม่

ตอบ สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้ เนื่องจากมาตรการนี้ จะใช้กับกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว ไม่ว่าได้รับหรือไม่ได้รับการส่งเสริมฯ หากไม่ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องเป็นประเภทกิจการที่ กกท. ให้การส่งเสริมฯ

8. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เดิม สามารถยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้ทุกโครงการหรือไม่

ตอบ หากเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เดิม จะยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ได้เฉพาะโครงการที่ระยะเวลาการยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นสิ้นสุดลงแล้ว หรือเป็นโครงการที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น ที่จะขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ได้

9. โครงการที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องใช้เอกสารอะไรบ้าง

ตอบ จะต้องยื่นแบบคำขอรับการส่งเสริมฯ (F PA PP 01) พร้อมกับแบบประกอบคำขอรับการส่งเสริมฯ ตามหลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์ของนโยบายมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามประกาศที่ 2/2553 (F PA PP 28) รวมทั้งเอกสารแนบเช่นเดียวกับการขอรับการส่งเสริมฯ ตามปกติ (เช่น หนังสือรับรอง งบการเงินปีล่าสุด เป็นต้น) และจะต้องยื่นคำขอภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2555

10. โครงการที่มีการนำเข้าเครื่องจักรประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมไปแล้ว จะขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ได้หรือไม่

ตอบ ไม่ได้ เนื่องจากจะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ก่อนการนำเข้าเครื่องจักร

11. โครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เดิม สามารถยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการส่งเสริมฯ เพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะได้รับสิทธิประโยชน์อะไรบ้าง

ตอบ จะได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

1. ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร (มาตรา 28)

2. ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3 ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ 70 ของเงินลงทุนโดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรายได้ของกิจการที่ดำเนินการอยู่เดิม (มาตรา 31 วรรคหนึ่ง)

12. ระยะเวลาการได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล จะเริ่มนับจากเมื่อใด เนื่องจากโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ตามนโยบายนี้ จะเป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการที่ดำเนินการอยู่เดิม

ตอบ ระยะเวลาการได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้นับจากวันที่มีรายได้ภายหลังได้รับบัตรส่งเสริมฯ

13. หากผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ได้รับการสนับสนุนด้านการยกเว้นภาษีฯ สำหรับการดำเนินการเพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานอื่น เช่น กรมสรรพากร กระทรวงวิทยาศาสตร์ หรือสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) อยู่แล้ว จะสามารถขอรับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอตามนโยบายนี้อีกได้หรือไม่

ตอบ ไม่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้ เนื่องจากตามเกณฑ์ผู้ขอฯ จะต้องไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีสำหรับการดำเนินงานเพื่อวัตถุประสงค์ลักษณะเดียวกันจากหน่วยงานอื่น

14. แผนการลงทุนการปรับเปลี่ยนเครื่องจักร จะต้องมีการดำเนินการในเรื่องใดบ้าง

ตอบ ผู้ขอฯ จะต้องเสนอแผนการลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน หรือการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. จะต้องมีการลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักรไปสู่เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดการใช้พลังงานลดลงตามสัดส่วนที่กำหนด

2. จะต้องมีการลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เพื่อให้มีการนำพลังงานทดแทนมาใช้ในกิจการในสัดส่วนตามที่กำหนด เมื่อเทียบกับการใช้พลังงานทั้งสิ้น

3. จะต้องมีการลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักร เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการลดปริมาณของเสีย น้ำเสีย หรืออากาศตามเกณฑ์ที่กำหนด

15. จากข้อ 14. หากผู้ขอฯ จะเสนอแผนการลงทุนโดยจะมีการดำเนินการมากกว่า 1 เรื่อง เช่น จะลงทุนปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อประหยัดพลังงาน รวมถึงใช้พลังงานทดแทนด้วย สามารถทำได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ แต่ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจะไม่ได้เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด

16. หากยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ในปี 2554 จะต้องใช้ปีใดเป็นปีฐานในการคำนวณ

ตอบ กำหนดให้ปีก่อนปีที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ เป็นปีฐาน หากยื่นคำขอฯ ในปี 2554 ก็จะใช้ปี 2553 เป็นปีฐานในการคำนวณ โดยคำนวณสัดส่วนเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาดำเนินการแล้ว 1 ปี และคำนวณที่ปริมาณการผลิตในปีซึ่งเป็นปีฐาน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

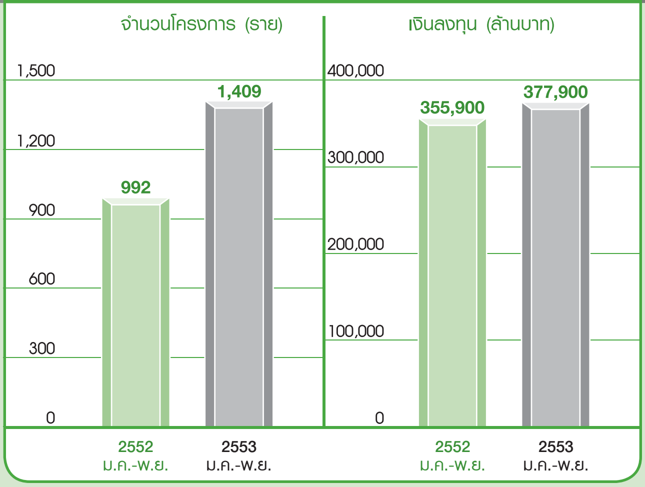

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

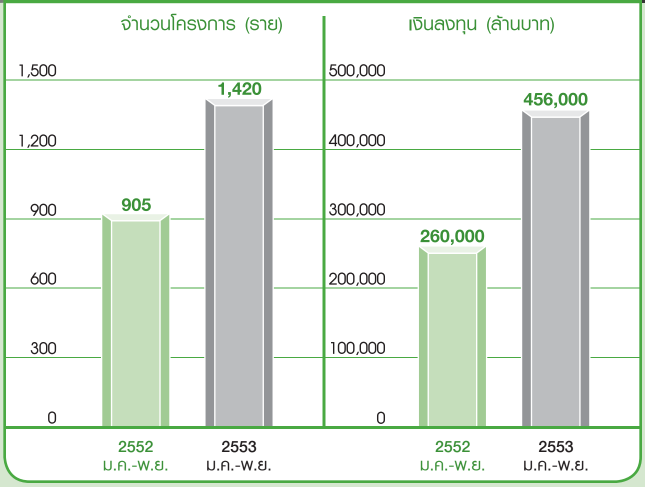

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

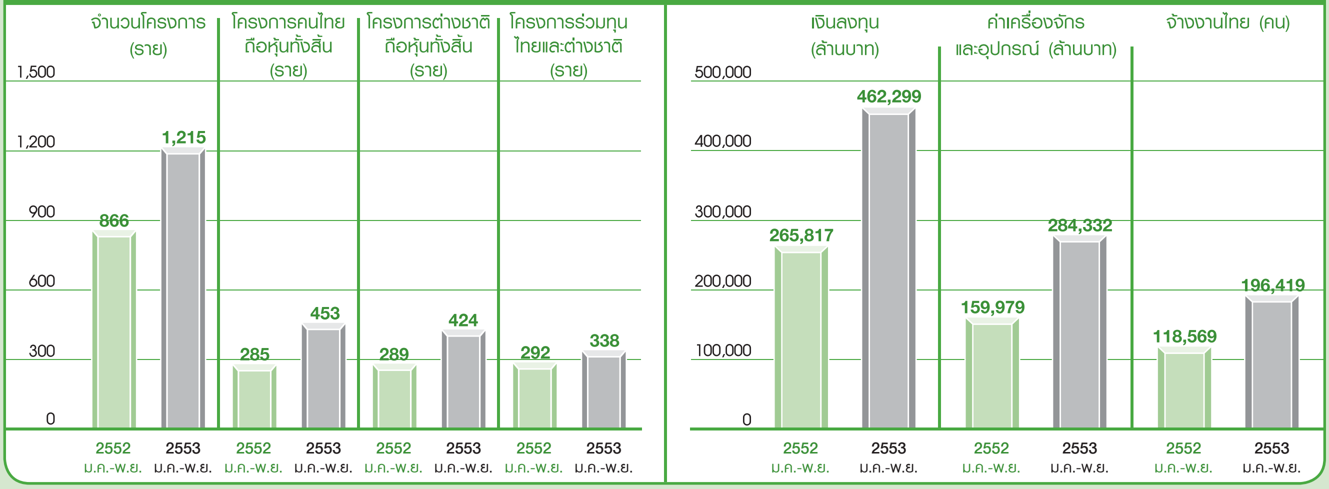

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	151	135	163	42,317	35,924	46,142	2,645	2,621	3,289	472	472	2,016	21,065	15,914	26,154
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	26	26	28	18,700	18,700	35,406	435	435	710	1,951	1,951	3,220	5,698	5,698	3,891
อุตสาหกรรมเบา	57	52	66	10,401	9,319	9,710	1,135	1,126	556	717	705	763	18,204	17,826	22,242
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	175	163	224	51,634	46,022	82,728	1,618	1,588	1,195	5,952	5,652	9,048	26,121	22,271	30,616
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	140	126	215	27,689	24,200	85,017	358	351	455	1,441	1,424	968	43,378	38,134	88,084
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	97	88	149	24,581	18,460	36,903	1,364	1,302	1,312	2,326	1,321	1,592	6,699	5,996	12,876
บริการ และสาธารณูปโภค	316	276	370	117,687	113,192	166,393	8,751	7,134	10,307	2,180	2,046	3,022	13,745	12,730	12,556
รวม	962	866	1,215	293,009	265,817	462,299	16,307	14,558	17,823	15,039	13,571	20,628	134,910	118,569	196,419

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-พฤศจิกายน 2553 เปรียบเทียบ ปี 2551 และ 2552

	2551	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2551	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมฯ สุทธิ	1,231	1,490	992	1,409	74.0	108.9	65.4	57.2
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					43.8	36.0	22.0	26.3
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	326	262	219	337	15.3	5.2	3.6	12.4
ยุโรป	194	213	165	177	13.9	5.1	1.7	4.6
ไต้หวัน	45	70	33	43	1.4	4.3	0.6	0.6
สหรัฐอเมริกา	37	81	60	56	1.3	6.4	6.1	0.8
ฮ่องกง	23	20	16	25	1.0	1.8	0.1	0.6
สิงคโปร์	86	87	67	76	5.1	1.1	0.6	2.0
					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	375	452	356	441	51.9	80.2	50.5	48.2
กรุงเทพมหานคร	221	193	171	208	16.3	15.4	14.0	10.5
ปริมณฑล	154	259	185	233	35.6	64.8	36.5	37.7
เขต 2	517	512	350	545	294.6	311.1	230.1	194.2
ระยอง	144	109	90	145	135.6	56.2	42.7	81.2
ภูเก็ต	12	11	9	6	10.2	2.6	0.9	3.0
อื่นๆ	361	392	251	394	148.7	252.3	186.5	110.0
เขต 3	335	523	283	421	85.6	247.6	75.2	135.5
- 36 จังหวัด	287	440	248	364	79.7	201.6	71.4	123.3
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	48	83	35	57	5.9	46.0	3.8	12.2
ภาคเหนือ	77	119	61	90	9.7	37.4	13.1	41.4
ภาคกลาง	10	31	12	16	4.8	28.1	1.7	9.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	180	72	124	15.8	104.0	22.7	48.8
ภาคตะวันออก	47	51	34	50	8.8	24.1	7.2	9.4
ภาคตะวันตก	14	30	17	12	3.1	8.2	2.8	1.6
ภาคใต้	65	74	56	90	9.6	26.7	13.0	16.9
อื่นๆ	37	38	31	39	33.8	19.0	14.7	7.6
ไม่ระบุที่ตั้ง	4	3	3	2	0.1	0.1	0.1	-

	2551	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.	2551	2552	2552 ม.ค.-พ.ย.	2553 ม.ค.-พ.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น	1,252	1,003	905	1,420	79.0	41.4	39.7	47.2
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					57.2	16.5	15.9	20.4
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	331	248	226	337	22.2	3.4	3.1	5.8
ยุโรป	183	159	141	171	18.1	2.6	2.4	4.6
ไต้หวัน	48	33	29	38	1.2	0.6	0.5	0.3
สหรัฐอเมริกา	37	41	40	53	1.3	5.7	5.7	0.7
ฮ่องกง	19	14	13	27	0.8	0.1	0.1	0.2
สิงคโปร์	77	65	56	73	5.4	0.3	0.3	2.1
					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	396	336	304	454	48.3	49.7	37.3	67.8
กรุงเทพมหานคร	232	162	145	201	16.1	11.9	11.2	10.8
ปริมณฑล	164	174	159	253	32.1	37.8	26.1	57.1
เขต 2	538	383	346	548	365.9	180.8	174.7	223.8
ระยอง	166	96	83	140	207.5	42.7	41.1	81.2
ภูเก็ต	11	11	8	9	9.5	1.7	0.9	3.0
อื่น ๆ	361	276	255	399	148.9	136.3	132.7	139.5
เขต 3	318	284	255	418	83.6	50.9	48.0	164.4
- 36 จังหวัด	275	244	219	369	79.4	46.0	43.4	150.1
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	43	40	36	49	4.2	4.9	4.6	14.3
ภาคเหนือ	75	61	52	87	9.1	5.9	5.6	23.2
ภาคกลาง	11	10	9	24	4.7	1.3	1.1	17.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	75	68	121	12.7	11.3	10.2	64.9
ภาคตะวันออก	41	40	35	37	8.9	7.1	6.8	22.9
ภาคตะวันตก	16	13	13	13	3.3	1.3	1.3	2.7
ภาคใต้	58	62	57	94	11.3	11.3	10.6	21.6
อื่น ๆ	40	23	21	42	33.7	12.7	12.4	11.9

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุดรธานี แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ
สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือน**พฤศจิกายน 2553**

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. นางสาวนฤมล ปลอดทอง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากสาหร่าย	1.11	1.60	7	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
2. ยูไนเต็ด ฟีดดิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-อังกฤษ-สหรัฐฯ)	สุกรขุน	1.5	22.00	9	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3. บี เทค อินดัสตรี จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	น้ำยางข้น ยาง SKIM CREPE หรือ SKIM BLOCK	1.16	35.00	50	จ.สงขลา (เขต 3)
4. สามารถ ปาล์ม อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบและเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.12	70.00*	26	จ.ชุมพร (เขต 3)
5. มีดี ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เส้นก๋วยเตี๋ยวและบะหมี่อบแห้ง	1.11	17.55	30	จ.จันทบุรี (เขต 3)
6. รับเบอร์แลนด์โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยางข้น (CONCENTRATE LATEX)	1.16	106.40*	21	จ.สงขลา (เขต 3)
7. ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (ร่วมทุนไทย-ไอร์แลนด์-สิงคโปร์-มาเลเซีย-จีน)	ยางแผ่นรมควัน	1.16	105.00*	60	จ.พิษณุโลก (เขต 3)
8. ไฮไท ซีฟู้ด จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลีใต้)	สัตว์น้ำแช่แข็งและสาหร่ายปรุงรสแช่แข็ง	1.11	22.50	122	จ.สงขลา (เขต 3)
9. ไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ไอร์แลนด์-มาเลเซีย-จีน)	ยางแท่ง (BLOCK RUBBER)	1.16	87.15*	300	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
10. ฮอง ลิ่ม โคโคนัทไฟเบอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	ใยมะพร้าวอัดก้อน	1.17	7.00	7	จ.สงขลา (เขต 3)
11. ปาล์มไทยพัฒนา จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	น้ำมันปาล์มดิบและเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.12	24.90	25	จ.สตูล (เขต 3)
12. แพสุขขึ่นรับเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นรมควัน	1.16	19.60	46	จ.ระยอง (เขต 2)
13. เกษมสันต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ห้องเย็น	1.19	86.00*	24	จ.ลำพูน (เขต 3)
14. แมน เอ โฟรสเซน ฟูดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เนื้อปลาบดแช่แข็ง	1.11	51.50*	171	จ.สงขลา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
15. ทัทวิน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยางข้นและยางสกิมเครพ	1.16	78.00*	84	จ.สงขลา (เขต 3)
16. อีสเทิร์น ฟิลาเท็กซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เส้นยางยืด	1.16	250.00*	184	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
17. ไทยยูเนี่ยน ฟีดมิลล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์	1.6	218.00*	200	จ.สงขลา (เขต 3)
18. หน่ำฮั้วรับเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง	1.16	211.00*	154	จ.สงขลา (เขต 3)
19. เอี่ยมอีสาน รีนิวเอเบิล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตก๊าซชีวภาพและไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	1.18	160.00*	9	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
20. ร่วมค้า แอดวานซ์ เทค อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพอัดแรงดัน	1.18	64.20*	23	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
21. คอนแทค กรุ๊พ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ต้นกล้าพืช จุลินทรีย์ปรับปรุงดิน และปุ๋ยชีวภาพ	1.1	3.15	25	จ.นครปฐม (เขต 2)
22. สิทธินันท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-อังกฤษ)	ผลิตภัณฑ์จากธัญพืช	1.11	87.40*	913	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
23. หาดสินรับเบอร์ จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ยางแท่ง	1.16	165.00*	28	จ.สงขลา (เขต 3)
24. เอช วี ฟิลลา จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	น้ำยางข้น ยางแท่ง ยางสกิมเครพและสกิมบล็อค	1.16	127.20*	48	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
25. ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	น้ำยางข้น	1.16	98.40*	20	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
26. ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	น้ำยางข้น	1.16	64.30*	20	จ.ตรัง (เขต 3)
27. เซาท์แลนด์ลาเท็กซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยางข้น (CONCENTRATE LATEX)	1.16	160.00*	45	จ.สงขลา (เขต 3)
28. มหาราช ฟู้ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งปรุงแต่งอาหารและสารให้ความหวาน	1.11 และ 1.11.7	72.70*	53	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
29. โกรเบสท์คอร์โพเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย-ซามัว)	อาหารสัตว์	1.6	76.00*	28	จ.สมุทรสงคราม (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
30. เฟอร์นิช บอร์ด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตแผ่นใยไม้อัดความหนาแน่น ปานกลาง	1.17	2,618.00**	91	จ.สงขลา (เขต 3)
31. วนชัย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตแผ่นชิ้นไม้อัดปาร์ติเกิลบอร์ด	1.17	1,250.00**	124	จ.สระบุรี (เขต 2)
32. สวนอุตสาหกรรมพลังงาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตเอทานอล (99.5%)	1.18	6,500.00**	124	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
33. MR.JIANG MINSHENG (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ผลิตยางเรเดียลสำหรับรถยนต์	1.16 และ 4.10	4,611.80**	1,030	จ.ราชบุรี (เขต 2)
34. สหกรณ์โคนมวังน้ำเย็น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากน้ำนมดิบ	1.11	548.00**	24	จ.สระแก้ว (เขต 3)
35. ขอนแก่น สตาร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง	1.13	308.00*	223	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
36. เค.เอส.จันทบุรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง	1.13	465.00*	273	จ.จันทบุรี (เขต 3)
รวม			18,792.35	4,621	เขต 1 = 1 เขต 2 = 8 เขต 3 = 27 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. เคเอสซี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การตัดและแปรรูปโลหะแผ่น	2.18	55.00*	13	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. ฉางเต๋ พัฒนาการแร่ จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	การทำเหมืองและแต่งแร่เหล็ก (IRON ORE MINING AND DRESSING)	2.2	78.00*	60	จ.เลย (เขต 3)
3. สยามไฟเบอร์กลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ฉนวนใยแก้ว	2.7	50.00*	17	จ.สระบุรี (เขต 2)
4. กมลพิศาลกระจกนิรภัย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กระจกนิรภัยลามิเนต (LAMINATED SAFETY GLASS)	2.6	77.30*	200	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
5. สยามโมลดิ้งพลาสเตอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตภัณฑ์จากยิปซั่ม	2.8	355.00*	47	จ.สระบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. ซันลิท (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะทุบขึ้นรูปและชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง	2.17 และ 4.3	240.20*	32	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			855.50	369	เขต 1 = 1 เขต 2 = 3 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. ฮัวยี จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	NON-WOVEN FABRIC	3.1	48.00*	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. MR.JANETTE HERMANN (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี-เวเนซุเอลา)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	4.47	20	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
3. เฮาซัน จำกัด (หุ้นไทย-สิงคโปร์)	เฟอร์นิเจอร์ (ยกเว้น จากไม้หวงห้าม)	3.15	11.50	48	จ.ระยอง (เขต 2)
4. อีสต์โคสท์เฟอร์นิเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เฟอร์นิเจอร์ (ยกเว้น จากไม้หวงห้าม)	3.15	54.00*	72	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
5. เนปจูน คอนเซ็บท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	เครื่องประดับ	3.7	2.18	57	จ.ลำพูน (เขต 3)
6. นายอมร ศรีชวาลา (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	MOLD CUP	3.1	19.00	102	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
7. ไทย เหม่ย จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	พลอยเจียระไน (CUBIC ZIRCONIA)	3.7	75.20*	507	จ.ราชบุรี (เขต 2)
8. เวอร์เท็กซ์ แอพพาเรล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	185.74*	1,200	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
9. นิโปร (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สายถ่ายเลือดพร้อมเข็ม (WINGED NEEDLE SET)	3.9	224.90*	48	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
10. เซฟสกิน เมดดิคอล แอนด์ ไซเอนทิฟิก (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสหรัฐฯ-มาเลเซีย)	ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง	3.9	10.40	168	จ.สงขลา (เขต 3)
11. ศรีสุภาพ พาราวีเนียร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	ไม้วีเนียร์ยางพารา	3.15	79.00*	67	จ.ตรัง (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12. อีลาตา จำกัด (ร่วมทุนไทย-อินเดีย)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	78.00*	1,000	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
13. นายอาวุธ เจริญวัฒนานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ของเล่นได้แก่ ดินปั้น (MODELING CLAY)	3.12	13.84	320	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
14. ชัยพลาสไพศาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เส้นใยโพลีเอสเตอร์จากเศษพลาสติก	3.1	90.00*	117	จ.อ่างทอง (เขต 2)
รวม			896.23	3,746	เขต 1 = 2 เขต 2 = 5 เขต 3 = 7 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง					
1. วีสทีออน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ชุดแผงประตูด้านในรถยนต์ (DOOR PANEL)	4.10	17.30	18	จ.ระยอง (เขต 2)
2. นวอินเตอร์เทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง และชิ้นส่วนแม่พิมพ์	4.2	26.00	10	จ.ระยอง (เขต 2)
3. เอจีซี ออโตโมทีฟ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กระจกสำหรับยานพาหนะ	4.10	59.30*	32	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. MR.MASAO SUGIURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กขึ้นรูป	4.3	100.00*	20	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. ชินเซ โคเงียว (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.1	117.00*	59	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. โฟร์ตี้ทู อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	เครื่องผสมน้ำยาเคมี (RESIN DISPENSING MACHINE)	4.2	2.00	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. นิฮอน-อิสุเอด (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PULLEY และชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ	4.10	100.00*	46	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. MR.HIDEKI SUTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	30.00	30	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. ยูนิเซีย เจคซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ปั๊มน้ำมัน พวงมาลัยเพาเวอร์ (VARIABLE DISPLACEMENT PUMP)	4.10	94.00*	28	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
10. วาย เอส ภัณฑ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ท่อไอเสีย (EXHAUST PIPE)	4.10	46.90*	7	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
11. โรโตเมทริกส์ (เอสอี เอเชีย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (FLEXIBLE DIE) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	86.50*	37	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. ซัมมิท โอโต บอดี้อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขอบประตูและหน้าต่างสำหรับยานพาหนะ และสำหรับรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล	4.10	88.00*	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
13. ไทยซัมมิท แหลมฉบัง โอโตพาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับยานพาหนะ	4.10	49.00*	179	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. ไทย โฮคูโตะ พรีซิชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	12.80	11	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
15. ทาคาฮาชิ สปริงค์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูปและสปริง	4.3	83.00*	75	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
16. ไอซิน ทาคาโอก้าฟาวน์ดริ บางปะกง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ท่อร่วมไอเสีย (EXHAUST MANIFOLD)	4.10	87.50*	11	จ.ชลบุรี (เขต 2)
17. ทิธากร สตีล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะขึ้นรูป	4.3	16.70	20	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
18. MR.LEE SEONG BAE (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOLD) ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ (MOLD PARTS) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	27.44	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19. นายอรุณรัตน์ ผุยมูลตรี (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURES) และอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	4.19	20.00	280	จ.ระยอง (เขต 2)
20. โตไก อิสเทิร์น รับเบอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ท่อสำหรับยานพาหนะ	4.10	72.00*	29	จ.ระยอง (เขต 2)
21. เซชิน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	139.70*	56	จ.ชลบุรี (เขต 2)
22. พี.ซี.เอส. ไดคาสติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ	4.3	529.50**	198	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
23. ฮิตาชิ สตอเรจ แบตเตอรี่ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แบตเตอรี่สำหรับยานพาหนะ	4.10	903.30**	119	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
24. โกลบอล-ไทยซอน พรีซิชั่น อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไต้หวัน-ซามัว)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	180.00*	160	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
25. เดลฟาย ออโตโมทีฟ ซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุน-สิงคโปร์-ลักเซมเบิร์ก)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	14.80	10	จ.ระยอง (เขต 2)
26. เมทัล บิวล์ดิง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะขึ้นรูป	4.3	34.90	62	จ.ชลบุรี (เขต 2)
27. MR.HERY TJIA (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	30.00	109	จ.ชลบุรี (เขต 2)
28. อัลทิเมท พาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ	4.3	20.00	51	จ.ระยอง (เขต 2)
29. ไทยซันเอะ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	4.3	34.20	140	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
30. พี เอ็น เอ เอ็นจิเนียริ่ง (2010) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์และซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.2	20.00	40	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
31. ซังโกะ ไดคาซติ้ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะฉีดขึ้นรูป	4.3	62.80*	43	จ.ระยอง (เขต 2)
32. ซันเด้น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-สิงคโปร์)	ชิ้นส่วนระบบปรับอากาศสำหรับยานพาหนะ	4.10	52.80*	14	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
33. อิงเกรส ออโตเวนเจอร์ จำกัด (ร่วมทุนมาเลเซีย-ญี่ปุ่น)	ขอบประตูรถยนต์ (DOOR SASH)	4.10	54.70*	155	จ.ระยอง (เขต 2)
34. เอ็มเจ็ท เมนเทนแนนซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซ่อมบำรุงอากาศยาน	4.9	40.00*	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
35. ซียูอีแอล จำกัด (ร่วมทุนไทย-เบอร์มิวดา)	แท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ พร้อมส่วนประกอบ (WELLHEAD PLATFORM AND FACILITIES)	4.19	489.40*	1,003	จ.ชลบุรี (เขต 2)
36. เสถียรสเตนเลสสตีล จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องใช้ในครัวเรือนที่ทำจากโลหะและชิ้นส่วน	4.3	214.20*	87	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
37. เลเซอร์คอน (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-แอฟริกาใต้)	ต่อเรือขนาดต่ำกว่า 500 ตันกรอส (ยกเว้น เรือไม้และเหล็ก)	4.6	35.00	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
38. ข.ทวี ดอลลาเซียน จำกัด (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	รถโดยสารที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ ขนาดตั้งแต่ 30 ที่นั่ง	4.14	40.00*	97	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
39. สเปเชียล ดีไวซ์เซส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	AIRBAG IGNITER	4.10	12.70	3	จ.สระบุรี (เขต 2)
40. ไทย ซินเทอร์ด เมช จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	FILTER	4.3	40.00*	10	จ.ลำพูน (เขต 3)
41. กราเวีย อาร์ต เซ็นเตอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์หรืออัดลาย (PRINTING ROLLERS)	4.2	21.50	85	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
42. ดาน่า สไปเซอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสหรัฐฯ-ไต้หวัน-ญี่ปุ่น)	เพลากลาง (PROPELLER SHAFT)	4.10	60.50*	112	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
43. ไทยสโตเรจ แบตเตอรี่ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทยทั้งสิ้น)	แบตเตอรี่	4.10	171.70*	211	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
44. วาลโบร (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	คาร์บูเรเตอร์สำหรับเครื่องยนต์อเนกประสงค์ SOLENOID VALVE ชิ้นส่วนโลหะและถังน้ำมันพลาสติก (MULTILAYER TANK)	4.2 4.3 6.12	240.80*	130	จ.ชลบุรี (เขต 2)
45. MR.SILVANO FINI (หุ้นอิตาลีทั้งสิ้น)	รถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ ขนาดตั้งแต่ 500 ซีซี ขึ้นไป	4.11	879.10**	190	จ.ระยอง (เขต 2)
46. เบอร์นิน่า (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	จักรเย็บผ้า (SEWING MACHINE) PRE-ASSEMBLED MODULE FOR SEWING MACHINE ชิ้นส่วนจักรเย็บผ้า SPARE PARTS & SPARE SUB-ASSEMBLIES	4.2	198.40*	69	จ.ลำพูน (เขต 3)
รวม			5,655.44	4,153	เขต 1 = 8 เขต 2 = 34 เขต 3 = 4 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 5 อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. นายวิรัช ยงสุขเศรษฐพร (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	24	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. นายฉันทวิทย์ พงษ์ศิริ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.61	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. ซี โบ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	LCD MONITOR	5.4	56.00*	160	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. โดนัลด์สัน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	AIR FILTER FOR HARD DISK DRIVE	5.5	124.00*	278	จ.ระยอง (เขต 2)
5. MR.OIIVER HARRANG (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	2.00	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. คลิ๊ค มัลติมีเดีย จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฮ่องกง)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.20	25	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. อโบทรอน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	CABLE ASSEMBLY	5.3 และ 5.5	52.50*	167	จ.ลำพูน (เขต 3)
8. ฮานา เซมิคอนดักเตอร์ (อยุธยา) จำกัด (ร่วมทุนเนเธอร์แลนด์-ออสเตรเลีย-สหรัฐฯ)	INTEGRATED CIRCUIT OPTO (IC OPTO)	5.5	571.70**	384	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9. ไทยซัมซุง อิเลคทรอนิคส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลีใต้)	จอมอนิเตอร์และชิ้นส่วนสำหรับจอมอนิเตอร์	5.4 และ 5.5	365*	55	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. เคเอ็นแอล แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด (ร่วมทุนฮ่องกง-สิงคโปร์)	RFID TAG	5.5	16.50	82	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11. ยัง อิน เทค จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลี)	CONDENSER สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	77.90*	400	จ.ระยอง (เขต 2)
12. ซัง อิน อีเลคโทรนิคส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	22.00	90	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. ดีดีเค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CONNECTOR	5.5	500.00**	832	จ.ปทุมธานี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. มูราตะ อิเล็คทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY	5.5	491.00*	106	จ.ลำพูน (เขต 3)
15. ทสึจิโมโตะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	WIRE HARNESS	5.5	13.10	129	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
16. อิมมอทัล พาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องปรับอากาศ	5.3	30.00	110	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17. เซ้าท์ สตาร์ จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	47.60*	99	จ.ชลบุรี (เขต 2)
18. แอลจี อีเลคทรอนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	AIR CONDITIONER และสินค้ากึ่งสำเร็จรูป	5.2	218.20*	147	จ.ระยอง (เขต 2)
19. ไทยทราโฟ แมนูแฟคเจอริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หม้อแปลงไฟฟ้าระบบจำหน่าย (DISTRIBUTION TRANFORMER)	5.1	526.00**	217	จ.ระยอง (เขต 2)
20. ทรานสฟอร์เจริญชัย จำกัด (หุ้นลักเซมเบิร์กทั้งสิ้น)	หม้อแปลงไฟฟ้า (DRY TYPE TRANFORMER)	5.1	186.90*	34	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
รวม			3,308.21	3,360	**เขต** 1 = 8 **เขต** 2 = 9 **เขต** 3 = 3 **ไม่ระบุที่ตั้ง** = -
หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก					
1. เมร์ด็อกเอเชีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฟิล์มพลาสติก	6.12	19.00	36	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
2. มิซูโน พลาสติก จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	74.90*	42	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. พาวเวอร์ เพ็ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก (PET) และฝาพลาสติก	6.12	14.00	10	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
4. เพิ่มพูนพัฒนาอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สำลีก้านพลาสติกและสำลีก้านกระดาษ	6.12	29.00	130	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
5. ยูพีเอ็ม พลาสติก (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก	6.12	38.30	22	จ.ปทุมธานี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. ยูเนี่ยนนิฟโก้ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	22.00	20	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. MR.SHINSUKE GOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	40.00*	22	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. กลุ่มสยามบรรจุภัณฑ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	กล่องกระดาษลูกฟูก	6.15	95.70*	8	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
9. อีลาสโตมิกซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	COMPOUNDED RUBBER	6.12	237.30*	55	จ.ระยอง (เขต 2)
10. เหรียญทอง ลามิทิวบ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลอดบรรจุภัณฑ์พลาสติก	6.12	95.80*	13	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
11. ทสึจิย่า (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ	6.16	39.90	11	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. พาวเวอร์ พลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	22.30	25	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. เอนเกจ รีซอร์สเซส (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	เยื่อกระดาษจากปอและผลิตภัณฑ์จากเศษปอ	6.13 และ 1.17	29.20	120	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
14. ตรีสานพริ้นติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น สติกเกอร์บรรจุภัณฑ์	6.16	27.90	42	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
15. เฟอร์โร (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสหรัฐฯ-เยอรมนี-ออสเตรเลีย)	สารเคลือบผิว (MILLED AND ENGOBE PRODUCT)	6.2	13.40	2	จ.สระบุรี (เขต 2)
16. ไฮ-เทค สเปเชียลตี้มิเนอรัล จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหรัฐฯ)	แคลเซียมคาร์บอเนตชนิดตกผลึก (PRECIPITATED CALCIUM CARBONATE)	6.1	55.00*	2	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
17. ศรีไทย ชิน-โอซาก้า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์เมลามีน	6.12	14.60	46	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
18. ตรีสานพริ้นติ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ	6.16	55.00*	23	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
19. นายศุภชล นิธิวาสิน (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	น้ำยางสังเคราะห์ (SYNTHETIC LATEX)	6.2	1,515.90**	59	จ.ระยอง (เขต 2)
20. อุตสาหกรรมสหธัญพืช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติกสาน	6.12	567.70**	173	จ.สระบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. แพรกซ์แอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	คาร์บอนไดออกไซด์เหลว	6.1	350.00*	15	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			3,356.90	876	เขต 1 = 7 เขต 2 = 9 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 7 กิจการบริการและสาธารณูปโภค					
1. ยามาดาน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.48	4	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. ฮอทิเจนเนติคส์รีเสิร์ช (เอส.อี.เอเชีย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	9.20	20	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
3. MR.SUSUMU KATAOKA (ร่วมทุนสิงคโปร์-ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	37.00	16	จ.ระยอง (เขต 2)
4. เอนไก ไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-สิงคโปร์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	25.95	10	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. เอนฟินิตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	18.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. สิรารัตน์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	29.00	-	จ.นครปฐม (เขต 1)
7. พรปิยะฌาน ทรานสปอร์ต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	35.00	8	ไม่ระบุที่ตั้ง
8. สยาม เจนเนอรัลเอวิเอชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ	7.9	62.80*	7	ไม่ระบุที่ตั้ง
9. มารีน อินเตอร์เนชั่นแนลชินเนอร์จี้ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	27.00	3	ไม่ระบุที่ตั้ง
10. วี.ไอ.พี.เอ็นจีวี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	59.90*	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
11. ที.เอช.เอ็นเนอจี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	40.00*	9	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
12. เอ็มเอสพีที (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	2	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
13. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	104.60*	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
14. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	102.60*	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
15. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	61.30*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
16. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	98.70*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	63.90*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
18. พฤกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	92.80*	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
19. ซีซีดี โฮเต็ล แอนด์รีสอร์ท จำกัด (ร่วมทุนไทย-บริติชเวอร์จิ้น ไอร์แลนด์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	50.00*	39	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
20. MR.RISTO KARELL (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ	7.22	6.00	200	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
21. ทาทา คอลซันแทนซี เซอร์วิสเซส (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.45	17	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22. นายคาซึยะ ทาเคดะ (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	21.31	31	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
23. ซีแมนชิพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	176.70*	16	ไม่ระบุที่ตั้ง
24. สินธุ์ไซมอน เดินเรือ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ	7.9	360.80*	18	ไม่ระบุที่ตั้ง

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
25. ปวริศ 89 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	490.40*	12	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
26. บีเคเค แกรนด์ เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	75.00*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
27. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	97.60*	7	จ.นนทบุรี (เขต 1)
28. พนาลี เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	23.90	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
29. MR.CHING-TANG WANG (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.08	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30. MR.SEIJI IDENO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	1.50	8	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
31. อี เอ็ม เอเชีย จำกัด (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	3.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
32. MR.SAMU TOLVANEN (หุ้นฟินแลนด์ทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ	7.16	2.00	5	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
33. เอส.ซี โกอิ้ง 2002 จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ	7.9	326.00*	18	ไม่ระบุที่ตั้ง
34. แอ็ดวานซ์ อะโกร เพาเวอร์แพลนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	507.00**	40	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
35. แอ็ดวานซ์ อะโกร เพาเวอร์แพลนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	501.00**	40	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
36. นายชาตรี กอรุ่งเรือง (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการสอบเทียบมาตรฐาน (CALIBRATION)	7.22	3.91	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
37. MR.FUMIO ICHIHASHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	20.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
38. MR.MARTIN FILSKOV OLSEN (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ	7.16	3.00	31	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
39. ฮีโน่มอเตอร์ส แมนูแฟคเจอริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.33	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)
40. อะมะตะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	18.00	8	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
41. อีโค กรีต เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต	7.20	17.10	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
42. MR.DAVID ALLEN DONNELLY (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	29	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
43. มารุนิกซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	1.20	3	จ.ระยอง (เขต 2)
44. โคโตบุกิ เท็คเร็กซ์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.90	9	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
45. MR.KAZUTO AKIYOSHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	20.00	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
46. ปริญสิริ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	85.90*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
47. ปริญสิริ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	72.40*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
48. เค.เอ.ดับเบิลยู จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	โรงแรม	7.4	200.00*	88	จ.สงขลา (เขต 3)
49. เอส ซี จี โลจิสติกส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	46.50*	11	ไม่ระบุที่ตั้ง
50. สากล เอนเนอยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.29	202.92*	19	จ.สระบุรี (เขต 2)
51. ท่าฉางสวนปาล์มน้ำมันอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	550.00**	35	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
52. ซีเค รีเจน ซิสเต็มส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ศรีลังกา)	ฟื้นฟูสภาพถ่านกัมมันต์เพื่อใช้งานใหม่ (RECYCLED ACTIVATED CARBON)	7.27	32.90	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
53. กาฬสินธุ์ ไบโอ-เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าและไอน้ำจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	1,759.20**	87	จ.กาฬสินธุ์ (เขต 3)
54. ซี ออน ท็อป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	900.00**	21	จ.ชลบุรี (เขต 2)
55. อมตะ บี.กริม เพาเวอร์ (ระยอง) 1 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าและไอน้ำ	7.1	5,000.00**	54	จ.ระยอง (เขต 2)
56. โรงไฟฟ้าไบโอแก๊สคุระบุรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	100.00*	13	จ.พังงา (เขต 3)
รวม			12,574.23	1,015	เขต 1 = 25 เขต 2 = 13 เขต 3 = 11 ไม่ระบุที่ตั้ง = 7
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			45,438.86	18,140	เขต 1 = 52 เขต 2 = 81 เขต 3 = 59 ไม่ระบุที่ตั้ง = 7

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ

**** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 19 ราย เงินลงทุน 30,738.20 ล้านบาท จ้างงานไทย 3,842 คน
ตั้งในเขต 1 = 1 โครงการ เขต 2 = 10 โครงการ เขต 3 = 8 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

*** หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 101 ราย เงินลงทุน 13,363.41 ล้านบาท จ้างงานไทย 10,928 คน
ตั้งในเขต 1 = 19 โครงการ เขต 2 = 44 โครงการ เขต 3 = 33 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 5 โครงการ

ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน)
รวมทั้งสิ้น 79 ราย เงินลงทุน 1,337.25 ล้านบาท จ้างงานไทย 3,370 คน
ตั้งในเขต 1 = 32 โครงการ เขต 2 = 27 โครงการ เขต 3 = 18 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 2 โครงการ

แวดวง สกท.

ประชุม BOI - JFCCT

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานการประชุม BOI - JFCCT Consultative Meeting 2010 ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน อาคารจัตุรัสจามจุรี เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 2553

ต้อนรับนักลงทุนญี่ปุ่น

นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย ที่ปรึกษาด้านการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กล่าวต้อนรับคณะนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และบรรยายพิเศษเรื่อง "Economics Situation and Investment Trends in Thailand" ในงาน METALEX ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมนานาชาติกรุงเทพ (ไบเทค) เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553

ต้อนรับสื่อมวลชนสหรัฐฯ/แคนาดา

นางวาสนา มุฑุตานนท์ ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะสื่อมวลชนจากประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดา นำคณะโดยนางศิริพร นุรักษ์ กงสุล (ฝ่ายส่งเสริมการลงทุน) สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2553

BUILD
กับกิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) บีโอไอ จัดกิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2553 โดยพาผู้ผลิตชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 36 บริษัท เยี่ยมชม **บริษัท ชาร์พ แอพพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด** เพื่อกระตุ้นให้มีการจัดซื้อชิ้นส่วนภายในประเทศมากขึ้น และเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ พัฒนาความรู้ในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

บริษัทฯ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสาขาหลักของบริษัทแม่ในประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันมีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น 15 โครงการ

บริษัทฯ เป็นฐานการผลิตหลักในการผลิตเตาอบไมโครเวฟ ตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศ เริ่มก่อตั้งและดำเนินการในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2530 ปัจจุบันมีพนักงาน 2,182 คน

สินค้าส่วนใหญ่ส่งออกไปยัง ญี่ปุ่น สหรัฐฯ ยุโรป ตะวันออกกลาง และกลุ่มประเทศในเอเชีย

การนำผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ เข้าเยี่ยมชมในครั้งนี้ มีบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนฯ ได้รับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 25 บริษัท

ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6166 โทรสาร 0 2553 8325
อีเมล : build@boi.go.th เว็บไซต์ : build.boi.go.th

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน "มองเห็นคุณ"

"วารสารส่งเสริมการลงทุน"

วารสารรายเดือน แน่นด้วยเนื้อหาและข้อมูล
ด้านเศรษฐกิจและการลงทุน ด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ
เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักธุรกิจ นักลงทุน
รวมทั้ง หน่วยงานราชการและองค์กรที่ดำเนินงาน
เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ "วารสารส่งเสริมการลงทุน" ประจำปี 2554

ตำแหน่งโฆษณา	พิมพ์	อัตรา : หน้า : ครั้ง (บาท)
1. ปกหลังนอก	4 สี	50,000
2. ปกหน้าใน	4 สี	35,000
3. หน้า 1	4 สี	35,000
4. ปกหลังใน	4 สี	30,000
5. หน้า 2	4 สี	25,000
6. หน้า 4	4 สี	25,000
7. หน้าในบทความ	2 สี	15,000

➢ ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20%, 6 เดือน ลด 35%
➢ อัตราค่าโฆษณาดังกล่าวนี้เป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

สนใจลงโฆษณา กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ "วารสารส่งเสริมการลงทุน" ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
โทร. 0 2553 8111 ต่อ 8184, 8188 โทรสาร 0 2553 8222 อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Your partner for sustainable investment

www.boi.go.th

Think Asia, Invest Thailand

GEARED FOR THE FUTURE

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ *สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ* พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

และ **ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน**

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194

อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมสโมสรนักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถ.วิภาวดีรังสิต

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0 2936 1429 ต่อ 201-208

โทรสาร 0 2936 1441-2 อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108-110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค เลขที่ 90 ถ.มหิดล ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182 อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303 อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230 โทร. 0 3840 4900 โทรสาร 0 3840 4997-9 อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารไชยยงค์ ถ.จุติอุทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160 อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638 อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000 โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

- **BEIJING** : Thailand Board of Investment, Beijing Office Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C. Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th
- **FRANKFURT** : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office Royal Thai Embassy, Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320 E-mail: fra@boi.go.th
- **GUANGZHOU** : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C. Tel: +86 20 8333 8999 Ext. 1216-18, +86 20 8387 7770 Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th
- **LOS ANGELES** : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199 Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th
- **NEW YORK** : Thailand Board of Investment, New York Office 61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A. Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th
- **OSAKA** : Thailand Board of Investment, Osaka Office Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 5th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th
- **PARIS** : Thailand Board of Investment, Paris Office Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th
- **SEOUL** : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1- ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998 Fax: (822) 319 9997 E-mail: seoul@boi.go.th
- **SHANGHAI** : Thailand Board of Investment, Shanghai Office Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728-9 Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th
- **SYDNEY** : Thailand Board of Investment, Sydney Office Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales, 2000, Australia Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883 E-mail: sydney@boi.go.th
- **STOCKHOLM** : Thailand Board of Investment, Stockholm Office Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5 Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th
- **TAIPEI** : Thailand Board of Investment, Taipei Office Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663 Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th
- **TOKYO** : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th